

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2020. gada 28. maijā *

Konkurence – Koncentrācija – Darbība bezvadu telesakaru jomā – Mobilo telesakaru pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgus – Piekļuves un savienojumu uzsākšanas publiskajos mobilo sakaru tīklos vairumtirdzniecības tirgus – *Hutchison* veikta *Telefónica Europe* iegāde – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Oligopols tirgus – Būtisks šķērslis efektīvai konkurencei – Nekoordinēta ietekme – Pierādīšanas pienākums – Pierādīšanas prasība – Tirgus daļas – Koncentrācijas ietekme uz cenām – Kvantitatīvā analīze par gaidāmo augšupvērstu cenu spiedienu – Tuvi konkurenti – Ievērojams konkurences spiediens – Svarīgs konkurences spēks – Tīkla koplietošanas noligumi – Koncentrācijas līmenis – *Herfindahl-Hirschmann* indekss – Tiesību kļūda – Kļūda vērtējumā

Lietā T-399/16

CK Telecoms UK Investments Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *T. Wessely, O. Brouwer*, advokāti, *A. Woods, M. Davis, I. Ditchfield, S. Prichard, J. Aitken, R. Romney, M. Dickson, K. Asakura*, solicitors, un *B. Kennelly, QC*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *T. Christoforou, G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *S. Jones, S. Brandon, S. Huijts, C. Blairs, M. Rahman, J. McInnes, M. Brown, B. Potterill, S. Cardell, C. Brannigan, S. Munday, C. Short* un *A. Dadley*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Williams* un *J. Morrison*, barristers,

un

EE Ltd, Hetfilda [*Hatfield*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *A. Lindsay*, barrister, *C. Chapman* un *J. Hulsmann*, solicitors,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2016) 2796 *final* (2016. gada 11. maijs), ar ko koncentrācija, *Hutchison 3G UK Investments Ltd* iegādājoties *Telefónica Europe plc*, tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (Lieta COMP/M.7612 – *Hutchison 3G UK/Telefónica UK*),

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši E. Buttidžidžs [*E. Buttigieg*], P. Niuls [*P. Nihoul*], J. Svenningsens [*J. Svenningsen*] un U. Ēbergs [*U. Öberg*] (referents),

sekretāre: S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2019. gada 2. un 3. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2015. gada 11. septembrī Eiropas Komisija saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.) 4. pantu saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, kuras rezultātā *CK Hutchison Holdings Ltd* ar tā netiešā meitasuzņēmuma *Hutchison 3G UK Investments Ltd*, kas ir kļuvusi par prasītāju – *CK Telecoms UK Investments Ltd*, starpniecību iegūst pilnīgu kontroli minētās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pār *Telefónica Europe plc* (turpmāk tekstā – “O2”).
- 2 Šīs lietas faktu rašanās laikā mobilo telesakaru pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū Apvienotajā Karalistē (turpmāk tekstā – “mazumtirdzniecības tirgus”) bija četri mobilā tīkla operatori: *EE Ltd*, kurš ir *BT Group plc* meitasuzņēmums, ko *BT Group plc* iegādājās 2016. gadā (turpmāk tekstā kopā – “BT/EE”), *O2*, *Vodafone* un *Hutchison 3G UK Ltd* (turpmāk tekstā – “Three”) – *CK Hutchison Holdings* netiešais meitasuzņēmums, kuru aptuvenās tirgus daļas abonentu skaita ziņā bija attiecīgi [30–40 %], [20–30 %], [10–20 %] un [10–20 %]. Koncentrācijas darījums, kas ir šī strīda priekšmets (turpmāk tekstā – “darījums”, “koncentrācija” vai “koncentrācijas darījums”), būtu ļāvis apvienotajam subjektam, kurā būtu apvienojušies *Three* un *O2* (turpmāk tekstā kopā – “koncentrācijas dalībnieki”), mazumtirdzniecības tirgū pārstāvēt aptuveni [30–40 %] un tādējādi kļūt par šī tirgus galveno dalībnieku, apsteidzot iepriekš pastāvējušo vēsturisko operatoru *BT/EE* un *Vodafone*.
- 3 Papildus šiem mobilā tīkla operatoriem mazumtirdzniecības tirgū bija arī vairāki mobilo virtuālo tīklu operatori, piemēram, *Tesco Mobile*, *Virgin Mobile* un *TalkTalk*, kuriem pašiem nepiederēja tīkli, ko tie izmantoja mobilo pakalpojumu sniegšanai Apvienotās Karalistes patērētājiem, un kuri tāpat bija noslēguši līgumus ar vienu no mobilā tīkla operatoriem, lai par vairumtirdzniecības cenām piekļūtu tā tīklam. *Tesco Mobile* vienādās daļās pieder *Tesco* un *O2*. Mazumtirdzniecības tirgū bija arī tālākpārdevēji (turpmāk tekstā kopā ar mobilo virtuālo tīklu operatoriem – “operatori, kas nav MTO”) un neatkarīgi mazumtirgotāji, piemēram, *Dixons*.
- 4 Viena no šī tirgus iezīmēm bija tāda, ka *BT/EE* un *Three*, no vienas puses, un *Vodafone* un *O2*, no otras puses, bija apvienojuši savus tīklus, noslēdzot tīkla koplietošanas līgumus. Tas ļāva *BT/EE* un *Three* (*MBNL* līgums, turpmāk tekstā – “*MBNL*”) un *Vodafone* un *O2* (*Beacon* līgums, turpmāk tekstā – “*Beacon*”) attiecīgi dalīt savu tīklu izvēšanas izmaksas, vienlaikus turpinot konkurēt mazumtirdzniecībā.

- 5 2015. gada 2. oktobrī Apvienotā Karaliste ar *Competition and Markets Authority* (Konkurences un tirgus iestāde, Apvienotā Karaliste) starpniecību, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, prasīja tai nodot koncentrācijas lietu. Šajā pieprasījumā Apvienotā Karaliste pauž uzskatu, ka koncentrācija draud radīt būtiskus šķēršļus konkurencei mazumtirdzniecības tirgū, kā arī piekļuves un savienojumu uzsākšanas publiskajos mobilo sakaru tīklos vairumtirdzniecības tirgū Apvienotajā Karalistē (turpmāk tekstā – “vairumtirdzniecības tirgus”). Turklāt Apvienotā Karaliste apgalvo, ka koncentrācijas lietu tā var izskatīt vislabāk.
- 6 2015. gada 4. decembrī Komisija pieņēma Lēmumu C(2015) 8534 *final* par Regulas Nr. 139/2004 9. pantu lietā M.7612 *Hutchison 3G UK/Telefónica UK*, ar ko noraidīja šo pieprasījumu par koncentrācijas lietas nodošanu. Šajā lēmumā Komisija it īpaši atsauca uz to, ka ir jānodrošina saskaņotība un vienveidība, izvērtējot koncentrācijas telesakaru nozarē dažādās dalībvalstīs, un uz ievērojamo pieredzi, ko Komisija ir guvusi, izvērtējot koncentrācijas Eiropas mobilo telesakaru tirgos.
- 7 Pēc izmeklēšanas pirmā posma Komisija secināja, ka darījums rada nopietnas šaubas par tā saderību ar iekšējo tirgu, un 2015. gada 30. oktobrī pieņēma lēmumu sākt Regulas Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru.
- 8 Pamatojoties uz izmeklēšanas otro posmu, kurā tika papildināti pirmā posma secinājumi, Komisija 2016. gada 4. februārī nosūtīja paziņojumu par iebildumiem. 2016. gada 26. februārī prasītāja sniedza savus rakstveida apsvērumus par šo paziņojumu par iebildumiem.
- 9 Lai atrisinātu paziņojumā par iebildumiem izklāstītās konkurences problēmas, prasītāja pirmo saistību kopumu iesniedza 2016. gada 2. martā.
- 10 Pēc prasītājas lūguma 2016. gada 7. martā tika uzklauti tās mutiskie apsvērumi.
- 11 2016. gada 15. martā prasītāja iesniedza pārskatītas saistības (turpmāk tekstā – “otrais saistību kopums”). 2016. gada 18. martā Komisija sāka tirgus izpēti saistībā ar šo otro saistību kopumu. Šī tirgus izpēte ietvēra, pirmkārt, pašreizējos un potenciālos mobilo telesakaru pakalpojumu sniedzējus Apvienotajā Karalistē, ar infrastruktūru saistītu pakalpojumu sniedzējus mobilo telesakaru nozarē, kā arī asociācijas *MVNO Europe* un *iMVNOx* un, otrkārt, valstu telesakaru regulatorus, tostarp Apvienotās Karalistes telesakaru regulatoru (turpmāk tekstā – “Ofcom”). Turklāt par otro saistību kopumu savu viedokli sniedza Apvienotās Karalistes, Vācijas un Nīderlandes konkurences iestādes.
- 12 2016. gada 17. un 23. martā Komisija nosūtīja prasītājai vēstules, kurās norādīja uz jauniem pierādījumiem prasītājas lietas materiālos, kas ir pievienoti paziņojuma par iebildumiem sākotnējiem secinājumiem. 2016. gada 29. martā un 4. aprīlī prasītāja iesniedza rakstveida apsvērumus par attiecīgi 2016. gada 17. un 23. marta faktu izklāstu.
- 13 2016. gada 6. aprīlī pēc tirgus izpētes prasītāja iesniedza jaunu pārskatītu saistību kopumu.
- 14 Padomdevēju komiteja uzņēmumu koncentrācijas jautājumos 2016. gada 27. aprīlī izskatīja Komisijas lēmuma projektu un sniedza labvēlīgu atzinumu.
- 15 2016. gada 11. maijā Komisija pieņēma Lēmumu C(2016) 2796 *final*, ar ko koncentrācija tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (Lieta COMP/M.7612 – *Hutchison 3G UK/Telefónica UK*) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 16 Apstrīdētā lēmuma kopsavilkums 2016. gada 29. septembrī ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2016, C 357, 15. lpp.).

II. Apstrīdētais lēmums

- 17 Apstrīdētajā lēmumā Komisija definē divus konkrētos tirgus: mazumtirdzniecības tirgu un vairumtirdzniecības tirgu.
- 18 Komisija ir izstrādājusi trīs kaitējuma teorijas, un tās visas ir pamatotas ar tā saukto “nekoordinēto” ietekmi oligopolā tirgū.
- 19 Pirmās divas kaitējuma teorijas attiecas uz mazumtirdzniecības tirgu, bet trešā – uz vairumtirdzniecības tirgu.
- 20 Konkrētāk pirmā kaitējuma teorija attiecas uz to, ka pastāv nekoordinēta ietekme mazumtirdzniecības tirgū, kas rodas, likvidējot ievērojamu konkurences spiedienu. Būtībā Komisija uzskata, ka būtiska konkurences samazināšanās, kas būtu radusies darījuma rezultātā, visticamāk, būtu izraisījusi mobilo telefonsakaru pakalpojumu cenu pieaugumu Apvienotajā Karalistē un izvēles ierobežošanu patērētājiem.
- 21 Saskaņā ar otro kaitējuma teoriju par nekoordinētu ietekmi mazumtirdzniecības tirgū saistībā ar tīkla koplietošanu koncentrācijas darījums tāpat arī būtu varējis negatīvi ietekmēt Apvienotās Karalistes patērētājiem sniegto pakalpojumu kvalitāti, kavējot mobilā tīkla infrastruktūras attīstību Apvienotajā Karalistē.
- 22 Trešā kaitējuma teorija attiecas uz nekoordinētu ietekmi saistībā ar ievērojama konkurences spiediena likvidēšanu vairumtirdzniecības tirgū. Šajā tirgū četri mobilā tīkla operatori sniedz mitināšanas pakalpojumus operatoriem, kas nav MTO, kuri savukārt piedāvā mazumtirdzniecības pakalpojumus abonentiem. Pēc Komisijas domām būtisku nekoordinētu ietekmi uz vairumtirdzniecības tirgu atpirkšanas gadījumā it īpaši var radīt tas, ka mobilā tīkla operatoru skaits tiek samazināts no četriem uz trim, tiek likvidēts *Three* kā svarīgs konkurences spēks, pazūd ievērojamais konkurences spiediens, ko dalībnieki iepriekš izdarīja viens uz otru, un tiek samazināts konkurences spiediens uz atlikušajiem tirgus dalībniekiem.
- 23 Runājot par prasītājas apgalvotajiem efektivitātes ieguvumiem, Komisija uzskata, ka tas nav pārbaudāms, nav raksturīgs koncentrācijai un nevar dot labumu patērētājiem.
- 24 Apstrīdētā lēmuma pēdējā sadaļā Komisija pārbauda korektīvos pasākumus, ko prasītāja ir piedāvājusi saistību veidā. Komisija uzskatīja, ka ar otro saistību kopumu netiek novērstas identificētās konkurences problēmas un ar trešo 2016. gada 6. aprīlī ierosināto saistību kopumu konstatētās konkurences problēmas netiek novērstas pilnībā, un tās nav visaptverošas un visos aspektos efektīvas.
- 25 Līdz ar to Komisija atzina darījumu par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.

III. Tiesvedība

- 26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 25. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.
- 27 Prasības pieteikumā prasītāja iesniedza pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumu, lūdzot pieprasīt Komisijai iesniegt Vispārējai tiesai konkrētus datus no prasītājas lietas materiāliem, kas ir vajadzīgi prasības izskatīšanai Vispārējā tiesā, bet ir konfidenciāli attiecībā uz prasītāju, un kam administratīvās procedūras laikā ir bijusi piekļuve tikai tās advokātiem vai ārējiem ekonomikas konsultantiem.

- 28 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 1. decembrī, *BT/EE* un Apvienotā Karaliste lūdza tiem atļaut iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 29 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 21. decembrī un 2017. gada 5. janvārī, attiecīgi Komisija un prasītāja iesniedza savus apsvērumus par *BT/EE* un Apvienotās Karalistes pieteikumiem par iestāšanos lietā.
- 30 2017. gada 31. janvārī Komisija iesniedza iebildumu rakstu.
- 31 Iebildumu rakstā Komisija norādīja, ka tai nebūtu iebildumu iesniegt dokumentus, kas tiek lūgti prasības pieteikumā ietvertajā pieteikumā par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumu, ja saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 103. panta 3. punktu tiktu piemēroti konfidencialitātes pasākumi.
- 32 2017. gada 31. janvārī prasītāja iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu un prasības pieteikuma nekonfidencialās versijas, pirmkārt, attiecībā uz *BT/EE* un, otrkārt, – uz Apvienoto Karalisti.
- 33 Ar 2017. gada 16. marta rīkojumiem Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva *BT/EE* un Apvienotajai Karalistei iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam un saņemt katra procesuālā dokumenta, kas ir paziņots galvenajiem lietas dalībniekiem, nekonfidencialo versiju, atliekot lēmuma pieņemšanu par lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu pamatotību.
- 34 Ar 2017. gada 16. marta rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem Vispārējā tiesa lūdza Komisiju iesniegt dokumentus, kas ir minēti prasības pieteikumā ietvertajā pieteikumā par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumu. Komisija minētos dokumentus iesniedza 2017. gada 3. aprīlī.
- 35 2017. gada 17. martā Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa lūdza prasītājai iesniegt tās lūguma par konfidencialitāti jaunu versiju attiecībā uz *BT/EE*.
- 36 Ar 2017. gada 17. marta vēstuli Vispārējās tiesas kanceleja lietas dalībniekus informēja, ka lēmums par procesuālo rakstu iesniegšanas otro kārtu ir atlikts.
- 37 2017. gada 31. martā prasītāja iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā jaunu sava lūguma par konfidencialitātes ievērošanu versiju attiecībā uz *BT/EE*, kā arī lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu un atbildes raksta nekonfidencialās versijas attiecībā, pirmkārt, uz *BT/EE* un, otrkārt, – uz Apvienoto Karalisti.
- 38 Pēc pirmās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 39 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2017. gada 21. aprīlī, Apvienotā Karaliste un *BT/EE* izteica iebildumus pret prasītājas iesniegtajiem lūgumiem par konfidencialitātes ievērošanu.
- 40 2017. gada 26. aprīlī notika sanāksme, kurā piedalījās lietas dalībnieki, to pārstāvji un tiesnesis referents, par konfidencialitātes jautājumiem un iespēju apvienot galveno lietas dalībnieku pamatus un argumentus.
- 41 2017. gada 10. maijā prasītāja iesniedza apsvērumus par prasības pieteikumā ietvertajā pieteikumā par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumu prasīto dokumentu atbilstīgumu. 2017. gada 31. maijā Komisija iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu un minēto apsvērumu nekonfidencialo versiju attiecībā uz *BT/EE*.

- 42 2017. gada 16. maijā Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa aicināja lietas dalībniekus iesniegt noteiktus dokumentus un uzdeva tiem rakstveida jautājumus, aicinot uz tiem atbildēt rakstveidā.
- 43 Lietas dalībnieki savus atbildes apsvērumus iesniedza 2017. gada 2. un 16. jūnijā, kā arī replikas raksta un atbildes raksta uz repliku pielikumā attiecīgi 2017. gada 4. jūlijā un 31. oktobrī. Prasītāja tostarp iesniedza lūguma par konfidencialitātes ievērošanu grozītu versiju attiecībā uz *BT/EE*. *BT/EE* noteiktajā termiņā neiesniedza iebildumus par šiem lūgumiem. Turklāt prasītāja un Apvienotā Karaliste norādīja, ka ir noslēgušas vienošanos par to, ka prasītāja nosūtīs Apvienotajai Karalistei dažādu lietas materiālu konfidencialās versijas. Galvenie lietas dalībnieki arī iesniedza pieteikumus par noteiktu datu nepubliskošanu.
- 44 2017. gada 4. jūlijā prasītāja Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza replikas rakstu, kam pievienots lūgums par konfidencialitātes ievērošanu un replikas raksta nekonfidencialā versija attiecībā uz *BT/EE*, kā arī pieteikums par noteiktu datu nepubliskošanu. Replikas raksta pielikumā prasītāja, atbildot uz vienu no 2017. gada 16. maija procesa organizatoriskajiem pasākumiem, iesniedza galīgo kopsavilkumu par pierādījumiem, precizējot katra pierādījuma atbilstīgumu.
- 45 2017. gada 28. augustā Komisija iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu un replikas raksta nekonfidencialu versiju attiecībā uz *BT/EE*.
- 46 2017. gada 31. augustā Apvienotā Karaliste un *BT/EE* attiecīgi iesniedza savus iestāšanās rakstus.
- 47 2017. gada 18. septembrī Komisija iesniedza pieteikumus par noteiktu datu nepubliskošanu saistībā ar replikas rakstu.
- 48 Ar 2017. gada 26. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs saistībā ar Komisijas iesniegtajiem lūgumiem par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *BT/EE* atļāva pēdējai minētajai nosūtīt visu galvenajiem lietas dalībniekiem izsniegto procesuālo dokumentu nekonfidencialās versijas, atliekot lēmuma par minēto lūgumu pamatotību pieņemšanu.
- 49 2017. gada 6. oktobrī galvenie lietas dalībnieki saistībā ar Apvienotās Karalistes iestāšanās rakstu iesniedza pieteikumu par noteiktu datu nepubliskošanu, kā arī lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *BT/EE*, ar pievienotām attiecīgajām nekonfidencialajām versijām. *BT/EE* noteiktajā termiņā neiesniedza iebildumus saistībā ar šo lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu.
- 50 2017. gada 20. oktobrī *BT/EE* apstiprināja, ka tam nav iebildumu pret galveno lietas dalībnieku iesniegtajiem lūgumiem par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz replikas rakstu.
- 51 2017. gada 31. oktobrī Komisija iesniedza atbildes rakstu uz repliku. Atbildes raksta uz repliku pielikumā Komisija, atbildot uz vienu no 2017. gada 16. maija procesa organizatoriskajiem pasākumiem, iesniedza galīgo kopsavilkumu ar pierādījumiem, precizējot katra pierādījuma atbilstīgumu.
- 52 2017. gada 28. novembrī galvenie lietas dalībnieki iesniedza kopīgu pieteikumu par noteiktu datu nepubliskošanu, kā arī kopīgu lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *BT/EE* saistībā ar atbildes rakstu uz repliku, pievienojot attiecīgās šo dokumentu nekonfidencialās versijas. *BT/EE* noteiktajā termiņā neiesniedza iebildumus par šo lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu.
- 53 2017. gada 31. oktobrī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par *BT/EE* un Apvienotās Karalistes iestāšanās rakstiem. Komisija norādīja, ka tai nav apsvērumu par minētajiem procesuālajiem rakstiem. 2017. gada 14. decembrī galvenie lietas dalībnieki Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza kopīgu lūgumu

par konfidencialitātes ievērošanu un prasītājas apsvērumu par *BT/EE* un Apvienotās Karalistes iestāšanās rakstiem nekonfidenciālu versiju attiecībā uz *BT/EE*, kā arī kopīgu pieteikumu par noteiktu datu nepubliskošanu. *BT/EE* noteiktajā termiņā neiesniedza iebildumus par šiem lūgumiem.

- 54 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 9. februārī, prasītāja iesniedza pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai. Komisija noteiktajā termiņā nepauda viedokli par tiesas sēdes noturēšanu.
- 55 2018. gada 17. aprīlī un 25. jūlijā Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, aicinot uz tiem atbildēt rakstveidā.
- 56 Lietas dalībnieki atbildes apsvērumus iesniedza 2018. gada 1., 2. un 18. maijā, 25. jūnijā, 13. jūlijā, kā arī 8. un 13. augustā. Tā kā prasītāja, *BT/EE* un Apvienotā Karaliste tostarp bija iesniegušas savu pārstāvju parakstītas apņemšanās saistības ievērot konfidencialitāti, tiem tika izsniegti dokumenti, kas bija minēti prasības pieteikumā ietvertajā pieteikumā par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumu. Prasītāja arī iesniedza apsvērumus par minētajiem dokumentiem. Galvenie lietas dalībnieki pēc tam iesniedza lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu un kopīgas savu apsvērumu nekonfidenciālās versijas attiecībā uz *BT/EE*, Apvienoto Karalisti un sabiedrību. *BT/EE* un Apvienotā Karaliste nevēlējās sniegt apsvērumus par minētajiem dokumentiem.
- 57 Komisija 2018. gada 23. novembrī iesniedza apsvērumus attiecībā uz prasītājas apsvērumiem par dokumentiem, kas ir minēti prasības pieteikumā ietvertajā pieteikumā par procesa organizatoriskajiem pasākumiem vai pierādījumu savākšanas pasākumu. Galvenie lietas dalībnieki pēc tam iesniedza kopīgu lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu un kopīgas savu apsvērumu nekonfidenciālās versijas attiecībā uz *BT/EE*, Apvienoto Karalisti un sabiedrību.
- 58 2018. gada 14. decembrī prasītāja Vispārējās tiesas kanceļejai nosūtīja vēstuli par tiesas sēdes rīkošanu mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai. Komisija savus apsvērumus par šo vēstuli iesniedza 2019. gada 8. februārī.
- 59 Ar 2019. gada 15. februāra procesa organizatorisko pasākumu Vispārējā tiesa lūdza galvenos lietas dalībniekus iesniegt kopīgas ziņojuma tiesas sēdē nekonfidenciālās versijas attiecībā uz *BT/EE* un sabiedrību. Galvenie lietas dalībnieki šīs versijas iesniedza 2019. gada 1. martā.
- 60 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu 2019. gada 1. martā.
- 61 Ar 2019. gada 19. marta rīkojumu par pierādījumu savākšanu Vispārējā tiesa lūdza Komisiju iesniegt noteiktus dokumentus. Komisija iesniedza minētos dokumentus 2019. gada 2. aprīlī.
- 62 Ar 2019. gada 19. marta procesa organizatorisko pasākumu Vispārējā tiesa uzdeva lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, aicinot uz tiem atbildēt rakstveidā. Lietas dalībnieki savus atbildes apsvērumus iesniedza 2019. gada 10. aprīlī. Galvenie lietas dalībnieki iesniedza kopīgu lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu un kopīgas savu apsvērumu nekonfidenciālās versijas, kas paredzētas *BT/EE* un sabiedrībai.
- 63 2019. gada 22. martā prasītāja Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza vēstuli, lūdzot noturēt daļēji slēgtu tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai. Komisija, *BT/EE* un Apvienotā Karaliste savus apsvērumus par šo vēstuli iesniedza attiecīgi 2019. gada 2., 3. un 4. aprīlī.
- 64 2019. gada 15. aprīlī Vispārējā tiesa veica procesa organizatorisko pasākumu saistībā ar tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai.

- 65 2019. gada 24. aprīlī prasītāja Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza vēstuli par tiesas sēdes rīkošanu mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai. *BT/EE* savus apsvērumus par minēto vēstuli iesniedza 2019. gada 30. aprīlī.
- 66 Pēc tiesas sēdes 2019. gada 2. un 3. maijā prasītāja Vispārējās tiesas kancelejā 2019. gada 10. maijā iesniedza vēstuli ar atbildēm uz tiesas sēdē uzdotajiem jautājumiem. Galvenie lietas dalībnieki iesniedza lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu un Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza kopīgas šīs vēstules nekonfidencialās versijas, kas paredzētas *BT/EE* un sabiedrībai.
- 67 Tiesvedības mutvārdu daļa tika pabeigta 2019. gada 27. jūnijā.

IV. Lietas dalībnieku prasījumi

- 68 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas saistīti ar jebkādu iestāšanos lietā.
- 69 Komisijas, ko atbalsta *BT/EE* un Apvienotā Karaliste, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

V. Juridiskais pamatojums

A. Par atbilstošajām tiesību normām

- 70 Pirmā pamata pirmajā daļā prasītāja izvirza argumentus par Vispārējās tiesas veiktas pārbaudes tiesā par atbilstošajām tiesību normām, kas piemērojamas pēc Regulas Nr. 139/2004 pieņemšanas, intensitāti koncentrāciju jomā un par pierādīšanas pienākumu un pierādīšanas prasībām attiecībā uz Komisiju, ja tai ir jāpierāda būtisks šķērslis efektīvai konkurencei saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktu.
- 71 Tā kā šiem argumentiem ir nozīme visu lietas dalībnieku izvirzīto pamatu un argumentu pārbaudē, pirmā pamata pirmā daļa ir jāizvērtē pirms pārējo prasītājas pamatu un argumentu pārbaudes. Turklāt Vispārējā tiesa uzskata, ka ir arī lietderīgi atgādināt dažus principus saistībā ar pienākumu norādīt pamatojumu.

1. Par pārbaudes tiesā intensitāti koncentrāciju jomā

- 72 Iesākumā ir jāatgādina, ka Vispārējās tiesas pievienošanas Tiesai un tiesvedības divās instancēs izveidošana, pirmkārt, bija vērsta uz to, lai uzlabotu indivīdu tiesību aizsardzību tiesā, it īpaši attiecībā uz prasībām, kurās ir nepieciešama kompleksu faktu padziļināta pārbaude, un, otrkārt, notika ar mērķi saglabāt pārbaudes tiesā kvalitāti un efektivitāti Eiropas Savienības tiesību sistēmā, ļaujot Tiesai koncentrēt savu darbību uz tās galveno uzdevumu, proti, nodrošināt tiesību ievērošanu, interpretējot un piemērojot Savienības tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 17. decembris, *Baustahlgewebe*/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 41. punkts).

- 73 Savienības tiesu sistēmas struktūrā, kurā Vispārējai tiesai ir pienākums konstatēt faktus un izvērtēt strīdu pēc būtības, LESD 263. pantā paredzētās tiesiskuma pārbaudes apjoms attiecas uz visiem to Komisijas lēmumu elementiem, kuri ir pieņemti, pamatojoties uz Regulu Nr. 139/2004, un attiecībā uz kuriem Vispārējā tiesa nodrošina gan tiesību, gan faktu ziņā padziļinātu pārbaudi, ņemot vērā prasītāju izvirzītos pamatus un visus prasītāju iesniegtos pierādījumus.
- 74 Prasība atcelt tiesību aktu sniedz procesuālo ietvaru, kas ir īpaši piemērots, lai veiktu padziļinātu un uz sacīkstes principu balstītu faktisko un juridisko jautājumu izvērtēšanu it īpaši tādās tehniskās un sarežģītās jomās kā konkurences tiesības, kā tas izriet no Padomes Lēmuma 88/591/EOTK, EEK, Euratom (1988. gada 24. oktobris), ar ko izveido Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesu (OV 1988, L 319, 1. lpp.), trešā apsvērums (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 25. jūlijs, *Georgsmarienhütte* u.c., C-135/16, EU:C:2018:582, 19. punkts).
- 75 Tā kā apstrīdētais lēmums ir pieņemts, it īpaši pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 8. pantu, un tā kā tas ir akts, ar kuru minētās regulas 2. pants tiek piemērots koncentrācijas darījumam, Vispārējai tiesai, veicot šāda lēmuma tiesiskuma pārbaudi, ir tikai jāanalizē Komisijas nostāja attiecībā uz paziņoto koncentrāciju, t.i., tai, ņemot vērā prasītājas izvirzītos pamatus un argumentus, ir jāpārbauda, kādā veidā tiesības ir piemērotas faktiem un jāpieņem lēmums par to, cik pamatots ir Komisijas vērtējums attiecībā uz paziņotās koncentrācijas ietekmi uz konkurenci (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 6. jūnijs, *Airtours*/Komisija, T-342/99, EU:T:2002:146, 53. punkts).
- 76 Kā Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, pat tad, ja Komisija ir veikusi sarežģītus vērtējumus, Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šī informācija aptver visu to atbilstīgo informāciju, kas ir jāņem vērā, novērtējot kompleksu situāciju, un vai šī informācija pamato no tās izdarītos secinājumus (spriedums, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. punkts; skat. arī spriedumu, 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. punkts un tajā minētā judikatūra).

2. Par grozījumu, kuri ir veikti ar Regulu Nr. 139/2004, tvērumu

- 77 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētajā lēmumā nosakot tik zemu ieviešanas sliekšni, ka prasībai par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei pilnībā zūd saturs. Komisijas izvēlētais juridiskais kritērijs piemērošana šajā lietā, pamatojoties uz Komisijas Pamatnostādņiem par horizontālo apvienošanas novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV 2004, C 31, 5. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes”), tai ļaujot likt šķēršļus ikvienai horizontālai koncentrācijai oligopolā tirgū.
- 78 Prasības pieteikumā prasītāja lūdza Vispārējo tiesu precizēt kritērijus, kas ir piemērojami, lai konstatētu “būtisku šķērslī efektīvai konkurencei”, ja oligopolā tirgū nav ne dominējoša stāvokļa, ne koordinēšanas starp lietās dalībniekiem.
- 79 Prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta formulējuma grozījumi, kas bija paredzēti, lai aptvertu gadījumus, kad ir nekoordinēta ietekme oligopolos tirgos, nav pazeminājuši Komisijas ieviešanas sliekšni koncentrāciju jomā.
- 80 Komisija norāda, ka, lai gan Regulas Nr. 139/2004 25. apsvērumā netiek ļauts prezumēt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, pamatojoties uz oligopolu tirgus struktūru, tomēr tajā ir norādīts, lai gan no tā nevar izdarīt nekādus secinājumus, vai tādi nav izdarīti šajā lietā, ka, pamatojoties uz šādu struktūru, oligopolos ir jāpievērš īpaša uzmanība.
- 81 Vispārējā tiesa šajā ziņā atgādina, ka Padomes Regulā (EEK) Nr. 4064/89 (1989. gada 21. decembris) par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV 1989, L 395, 1. lpp.), kas tagad ir aizstāta ar Regulu Nr. 139/2004, ir noteikts princips, saskaņā ar kuru Kopienas mēroga koncentrāciju, kas izveido vai

pastiprina dominējošu stāvokli, kura ietekmes dēļ kopējā tirgū vai tā nozīmīgā daļā būtiski pasliktinās efektīva konkurence, uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, un tas arī ir apstiprināts Regulas Nr. 139/2004 24. apsvērumā.

- 82 Regulas Nr. 139/2004 26. apsvērumā ir precizēts, ka būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei parasti izraisa dominējoša stāvokļa radīšana vai pastiprināšana un ir noteikts, ka “ar mērķi saglabāt vadlīnijas, kas izriet no iepriekšējiem Eiropas Kopienas Tiesas lēmumiem un Komisijas lēmumiem saskaņā ar Regulu [...] Nr. 4064/89, vienlaicīgi saglabājot atbilstību konkurences kaitējuma standartiem, ko piemēro Komisija un Kopienas tiesas attiecībā uz koncentrācijas atbilstību kopējam tirgum, šī regula attiecīgi nosaka principu, ka Kopienas mēroga koncentrācija, kas būtiski mazina efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, jāuzskata par neatbilstīgu kopējam tirgum”.
- 83 Turklāt Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktā, ar kuru ir aizstāts Regulas Nr. 4064/89 2. panta 3. punkts, tagad ir noteikts, ka koncentrāciju, kas būtiski kaitē efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.
- 84 Tādējādi pierādījums par dominējoša stāvokļa radīšanu vai pastiprināšanu Regulas Nr. 139/2004 izpratnē noteiktos gadījumos var atbilst pierādījumam par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Tomēr šis atzinums nebūt nenozīmē to, ka otrais kritērijs juridiski sakrīt ar pirmo kritēriju, bet gan, ka no vienas un tās pašas attiecīgā tirgus faktisko apstākļu analīzes var izrietēt, ka abi kritēriji ir īstenojušies (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 21. septembris, *EDP/Komisija*, T-87/05, EU:T:2005:333, 49. punkts).
- 85 Savienības tiesa līdz šim nav tieši interpretējusi Regulu Nr. 4064/89 vai Regulu Nr. 139/2004 attiecībā uz tādu koncentrāciju saderību ar iekšējo tirgu, kas rada nekoordinētu ietekmi oligopolā tirgū.
- 86 No Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta formulējuma un tā sagatavošanas darbiem izriet (skat. it īpaši apstākļa vārdu “jo īpaši”), ka šī tiesību norma tika pieņemta, lai sasniegtu trīs turpinājumā norādītos mērķus.
- 87 Pirmkārt, bija paredzēts paplašināt kontroles piemērošanas jomu materiālajā aspektā, ļaujot Komisijai īpašā oligopolu tirgu kontekstā konstatēt darījumus, kas būtiski kaitē efektīvai konkurencei, pat ja iesaistītie uzņēmumi ar šiem darījumiem nevar radīt vai pastiprināt individuālu vai kolektīvu dominējošu stāvokli.
- 88 Otrkārt, Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta mērķis bija saglabāt un pat nostiprināt dominējoša stāvokļa jēdzienu, atzīstot šī jēdziena nozīmi sistēmā, kas Savienībā ir izveidota ar konkurences tiesībām atbilstoši Savienības tiesas interpretācijai, proti, ļaut iestādēm iejaukties kontekstā, ko raksturo brīvība veikt uzņēmējdarbību, ja tās saskaras ar darījumiem, kuri, ja tiktu īstenoti, ļautu vienam vai vairākiem tirgus dalībniekiem definēt konkurences apstākļus un pilnībā vai daļēji likvidēt konkurenci konkrētajā tirgū vai tā daļā, nebaidoties no konkurentu un patērētāju reakcijas.
- 89 Treškārt, šīs tiesību normas mērķis bija palielināt tiesisko drošību un padarīt pārskatāmāku un paredzamāku Komisijas veikto koncentrāciju analīzi.
- 90 Lai šie elementi tiktu ņemti vērā, Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo tiesību normu Komisijai tiek ļauts noteiktos apstākļos oligopolos tirgos aizliegt koncentrācijas, kuras, lai gan to dēļ netiek radīts vai pastiprināts individuāls vai kolektīvs dominējošs stāvoklis, var ietekmēt konkurences apstākļus tirgū tādā mērā, kas ir salīdzināms ar šādu stāvokli, piešķirot apvienotajam subjektam varu pašam definēt konkurences parametrus un it īpaši noteikt, nevis akceptēt cenas.

- 91 Tā kā Savienības likumdevējs tomēr nav precizējis šādas Regulas Nr. 139/2004 piemērošanas jomas paplašināšanas nosacījumus un ierobežojumus, šī regula ir jāinterpretē, ņemot vērā šos mērķus.
- 92 LES 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka Savienība izveido iekšējo tirgu, kurš saskaņā ar 27. protokolu par iekšējo tirgu un konkurenci, kas ir pievienots Lisabonas līgumam (OV 2010, C 83, 309. lpp.), un kam saskaņā ar LES 51. pantu ir tāds pats [juridiskais] spēks kā Līgumiem, ietver sistēmu, kura nodrošina, ka konkurence netiek kropļota.
- 93 Tādējādi Regula Nr. 139/2004 tāpat kā LESD 101. un 102. pants pieder pie tādām konkurences normām, kuras LESD 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir nosauktas par nepieciešamām minētā iekšējā tirgus darbībai. Šo noteikumu mērķis tieši ir novērst konkurences izkropļošanu pretēji sabiedrības, individuālu uzņēmumu un patērētāju interesēm, līdz ar to labvēlīgi ietekmējot Savienības labklājību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 17. februāris, *TeliaSonera Sverige*, C-52/09, EU:C:2011:83, 20.–22. punkts, un 2018. gada 12. decembris, *Servier u.c./Komisija*, T-691/14, apelācijā, EU:T:2018:922, 238. punkts).
- 94 It īpaši saskaņā ar šobrīd iedibināto judikatūru Regulas Nr. 139/2004 mērķis ir nodrošināt, lai uzņēmumu restrukturizācija neradītu ilgstošu kaitējumu konkurencei. No Regulas Nr. 139/2004 5., 6. un 8. apsvēruma izriet, ka Savienības tiesībās ir jāietver noteikumi, kas piemērojami koncentrācijām, kuras var būtiski kaitēt konkurencei iekšējā tirgū vai ievērojamā tā daļā, un kas ļauj efektīvi kontrolēt koncentrācijas atkarībā no to ietekmes uz Savienības konkurences struktūru (spriedumi, 2017. gada 7. septembris, *Austria Asphalt*, C-248/16, EU:C:2017:643, 21. punkts, un 2018. gada 31. maijs, *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 41. punkts).
- 95 Konkrētāk, ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 139/2004 25. apsvērumā ir norādīts – “noteiktos apstākļos koncentrācijas, kas ietver nozīmīgu konkurences ierobežojumu [ievērojama konkurences spiediena] likvidēšanu, ko puses, kuras apvienojas, īstenoja viena pret otru, kā arī konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz pārējiem konkurentiem, pat tad, ja nepastāv iespējama koordinācija starp oligopola locekļiem, var radīt būtisku kaitējumu efektīvai konkurencei”.
- 96 Tādējādi Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts ir jāinterpretē, ņemot vērā šīs regulas 25. apsvērumu, kurā ir paredzēti divi kumulatīvi nosacījumi, lai koncentrācijas radīta nekoordinēta ietekme noteiktos apstākļos varētu izraisīt būtisku šķērsli efektīvai konkurencei: koncentrācijai ir jāietver, pirmkārt, “nozīmīgu konkurences ierobežojumu [ievērojama konkurences spiediena] likvidēšana, ko puses, kuras apvienojas, īstenoja viena pret otru”, un, otrkārt, “konkurences spiediena mazināšanās attiecībā uz pārējiem konkurentiem”.
- 97 No tā izriet, ka tikai ar konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz pārējiem konkurentiem principā nepietiek, lai pierādītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei atbilstoši kaitējuma teorijai, kuras pamatā ir nekoordinēta ietekme.
- 98 Tieši ņemot vērā šos apsvērumus, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir balstījusies uz jēdzieniem “nekoordinēta ietekme”, “konkurences intensitāte”, “konkurences spiediena mazināšanās attiecībā uz pārējiem konkurentiem” un “būtisks konkurences spēks”, kas nav ietverti Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktā, bet tikai tās 25. apsvērumā un Pamatnostādnēs.
- 99 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka Komisijai ir saistošas Pamatnostādnes un paziņojumi, ko tā pieņem koncentrāciju kontroles jomā, ciktāl tie atbilst Līguma un Regulas Nr. 139/2004 normām (skat. spriedumu, 2013. gada 7. jūnijs, *Spar Österreichische Warenhandels/Komisija*, T-405/08, nav publicēts, EU:T:2013:306, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Turklāt, lai gan prakse, kuru Komisija ir ievērojusi savos iepriekšējos lēmumos, vai tās Pamatnostādņu saturs var būt lietderīga atsauce un nenoliedzami var būt interesanti šajā lietā, tie paši par sevi nevar būt noteicoši Vispārējās tiesas analizē. Proti, Komisijas pamatnostādnes, tāpat arī tās iepriekšējā prakse

katrā ziņā nevar būt saistoša Savienības tiesai, kurai saskaņā ar LES 19. pantu vienīgajai ir kompetence interpretēt Savienības tiesības, tāpēc, ka it īpaši šajās pamatnostādnēs ir vienkārši norādīts, kā Komisija kā administratīva iestāde interpretē attiecīgos tiesību aktus un kā tā, rīkojoties kā Savienības konkurences iestāde, it īpaši no ekonomikas viedokļa piemēro Regulu Nr. 139/2004 (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2002. gada 7. marts, Itālija/Komisija, C-310/99, EU:C:2002:143, 52. punkts; 2015. gada 1. oktobris, *Electrabel* un *Dunamenti Erōmū*/Komisija, C-357/14 P, EU:C:2015:642, 68. punkts, un 2017. gada 13. decembris, *Crédit mutuel Arkéa*/ECB, T-712/15, EU:T:2017:900, 75. punkts).

- 101 Tomēr no šiem apsvērumiem neizriet, ka Vispārējā tiesa, pildot savu Savienības tiesību interpretācijas uzdevumu, nevarētu pārņemt Komisijas lēmumu pieņemšanas praksē vai tās Pamatnostādnēs ietvertās ekonomiskās vai juridiskās vadlīnijas un vērtējumus.
- 102 Kā Komisija uzsver Pamatnostādņu 24. punktā attiecībā uz nekoordinēto ietekmi, apvienošanās var būtiski kaitēt efektīvai konkurencei tirgū, novēršot svarīgus konkurences ierobežojumus vienam vai vairākiem pārdevējiem, kuru tirgus spēja tādējādi paaugstinās. Vistiešākā koncentrācijas darījuma ietekme ir konkurences starp koncentrācijas dalībniekiem likvidēšana. Piemēram, ja pirms darījuma viens no uzņēmumiem, kas apvienojas, būtu paaugstinājis savu cenu, tā pārdošanas apjomi būtu nedaudz samazinājušies par labu otram uzņēmumam, kurš apvienojas. Koncentrācijas darījums novērš šo konkrēto ierobežojumu.
- 103 Arī uzņēmumi, kas neapvienojas, tajā pašā tirgū varētu gūt labumu no konkurences spiediena, kuru rada šis darījums, samazināšanās, jo to uzņēmumu cenu paaugstināšana, kuri apvienojas, var novirzīt daļu pieprasījuma konkurējošajiem uzņēmumiem, kam savukārt var izrādīties izdevīgi paaugstināt savas cenas. Šī konkurences spiediena mazināšanās varētu radīt būtisku cenu pieaugumu konkrētajā tirgū.
- 104 Kā Komisija uzsver Pamatnostādņu 28. punktā, attiecībā uz gadījumu, kad koncentrācijas dalībnieki ir “tuvi konkurenti”, tas, ka koncentrācijas dalībnieku sacensība ir bijusi svarīgs konkurences avots tirgū, ir centrālais šīs analīzes faktors.
- 105 Tieši ņemot vērā šo Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta interpretāciju, ir secīgi jāpārbauda prasītājas pirmais, trešais un ceturtais pamats, kas attiecas uz trim kaitējuma teorijām, kuras Komisija ir izklāstījusi apstrīdētajā lēmumā.

3. Par pierādīšanas pienākumu un pierādīšanas apjomu koncentrāciju jomā

- 106 Pirms tiesas sēdes un tās laikā lietas dalībnieki tika aicināti izteikties par pierādīšanas pienākuma noteikšanu un pierādīšanas prasību Vispārējā tiesā koncentrāciju jomā un šajā lietā.
- 107 Vispārējā tiesa atgādina, ka, lai kādu koncentrāciju atzītu par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktu ir jāpierāda, ka paziņotās koncentrācijas īstenošana būtiski kaitētu efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, it īpaši tāpēc, ka tās rezultātā tiktu radīts vai pastiprināts dominējošs stāvoklis (spriedums, 2010. gada 6. jūlijs, *Ryanair* /Komisija, T-342/07, EU:T:2010:280, 26. punkts).
- 108 Saistībā ar koncentrācijas darījumu kontroles procedūrām, ir jāatgādina, ka šajā jomā nepieciešamo perspektīvas analīzi veido pārbaude attiecībā uz to, kā šāds darījums varētu grozīt faktorus, kas nosaka konkurences stāvokli un struktūru attiecīgajos tirgos. Šāda veida analīzei ir jāparedz dažādas cēloņsakarību ķēdes, lai apstiprinātu tās, kuru iespējamība ir vislielākā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 16. janvāris, *United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 32. punkts).

- 109 Kā pamatoti uzsvēra prasītāja, pierādīšanas prasība, kas ir piemērojama, lai konstatētu nekoordinētu ietekmi oligopolā tirgū, būtiski neatšķiras no tās, kura ir piemērojama koordinētas ietekmes konstatēšanai. Ja tas tā nebūtu, tad pastāvētu risks, ka Komisija kvalificētu faktus tā, lai Vispārējā tiesā izmantotu labvēlīgāko pierādīšanas režīmu.
- 110 Ir jāatgādina, ka sarežģītība, kas raksturo vienu vai vairākas kaitējuma teorijas, kuras tiek izvirzītas attiecībā uz koncentrācijas darījumu, pamatojot vienu vai vairākus būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei, ir faktors, kas ir jāņem vērā vērtējumā par šīs koncentrācijas dažādo seku iespējamību, lai identificētu to, kuras iespējamība ir vislielākā, bet šādai sarežģītībai pašai par sevi nav nekādas ietekmes uz prasīto pierādījumu līmeni (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. punkts).
- 111 Tomēr, jo analīze ir lielākā mērā perspektīvā vērsta un cēloņsakarību ķēdes – grūtāk saskatāmas, nenoteiktākas un grūtāk konstatējamas, jo svarīgāka ir Komisijas sniegto pierādījumu kvalitāte, lai konstatētu, ka ir nepieciešams lēmums, ar kuru koncentrācija tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 44. punkts). Citiem vārdiem sakot, jo kaitējuma teorija, kura tiek izvirzīta attiecībā uz koncentrācijas darījumu, pamatojot būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, ir sarežģītāka vai nenoteiktāka, vai arī tās pamatā ir grūti konstatējama cēloņsakarība, jo Savienības tiesai ir jābūt prasīgākai attiecībā uz konkrēto pārbaudi par Komisijas šajā ziņā sniegtajiem pierādījumiem.
- 112 No judikatūras tāpat arī izriet, ka koncentrācijas kontroles jomā vajadzīgā perspektīvas analīze ir jāveic ļoti uzmanīgi, jo nav jāizvērtē pagātnes notikumi, par kuriem bieži ir pieejami vairāki pierādījumu elementi, kas sniedz iespēju izprast iemeslus, un pat ne šībrīža notikumi, bet gan ir jāparedz notikumi, kas ar lielāku vai mazāku iespējamību varētu notikt nākotnē, ja netiktu pieņemts lēmums, ar ko plānotā koncentrācija tiek aizliegta vai tiek precizēti tās nosacījumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42. punkts).
- 113 Šī analīze prasa vispirms novērtēt rīcību, kādu, pēc Komisijas domām, nākotnē īstenos apvienotais subjekts un citi tirgus dalībnieki pēc koncentrācijas darījuma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 464. punkts), vērtējot konkrētā koncentrācijas darījuma radītās ekonomiskās izmaiņas, kuru iespējamība ir vislielākā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. punkts).
- 114 Turklāt Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisija koncentrāciju var atzīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu tikai tad, ja būtisks šķērslis efektīvai konkurencei ir koncentrācijas tiešās un tūlītējās sekas. Šādu šķērslī, kas izrietētu no apvienotā uzņēmuma nākotnē pieņemtiem lēmumiem, var uzskatīt par koncentrācijas tiešām un tūlītējām sekām, ja šī nākotnes rīcība ir padarīta iespējama un ekonomiski racionāla ar koncentrācijas izraisītām izmaiņām tirgus pazīmēs un struktūrā (skat. spriedumu, 2013. gada 11. decembris, *Cisco Systems* un *Messagenet*/Komisija, T-79/12, EU:T:2013:635, 118. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 115 Šis vērtējums pēc tam tiek papildināts ar novērtējumu, izmantojot atsauces tirgus perspektīvas analīzi, par to, vai šī nākotnes rīcība, visticamāk, radīs situāciju, kurā būs radīts būtisks šķērslis efektīvai konkurencei attiecīgajā tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 6. jūnijs, *Airtours*/Komisija, T-342/99, EU:T:2002:146, 59. punkts).
- 116 Tātad Komisijai, ņemot vērā attiecīgā koncentrācijas darījuma radītās ekonomiskās izmaiņas, kuru iespējamība ir vislielākā, turpmākajā posmā ir jāpierāda, ka šī koncentrācija visdrīzāk būtiski kaitētu efektīvai konkurencei attiecīgajā tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 364. punkts).

- 117 Tā kā Komisijas veicamās analīzes otrais posms ir pieņemumos balstīta vērtējuma rezultāts, nevar prasīt, lai tiktu sniegti pierādījumi par to, ka kaitējuma scenāriji un teorijas, kas izmantotas šajā vērtējumā, nenovēršami piepildīsies. Šiem kaitējuma scenārijiem un teorijām tomēr ir jābūt pietiekami reāliem un ticamiem, un tāpēc ņemot vērā visu atbilstošo faktoru analīzi, tie nevar būt paredzami tikai no teorijas viedokļa.
- 118 Analizējot tādu būtisku šķērslu efektīvai konkurencei, kura esamība izriet no pierādījumu un norāžu kopuma un kura pamatā ir vairākas kaitējuma teorijas, Komisijai ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, lai ar nopietnu iespējamību pierādītu būtisku šķēršļu pastāvēšanu pēc koncentrācijas. Tādējādi šajā lietā piemērojamā pierādīšanas prasība līdz ar to ir stingrāka nekā prasība, saskaņā ar kuru būtisks šķērslis efektīvai konkurencei būtu “drīzāk iespējams nekā neiespējams”, pamatojoties uz “iespējamību izvērtēšanu”, kā to apgalvo Komisija. Turpretī tā nav tik stingra kā tā, kas balstās uz “pamatotu šaubu neesamību”. (šajā nozīmē skat. ģenerāladvokāta A. Ticano [A. Tizzano] secinājumus lietā *Komisija/Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2004:318, 72.–77. punkts, un ģenerāladvokāta N. Jēskinena [N. Jääskinen] secinājumus lietā *Francija/Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2013:766, 34. un 35. punkts; skat. *a contrario*, ģenerāladvokātes J. Kokotes [J Kokott] secinājumus lietā *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2007:790, 209.–211. punkts).
- 119 Argumenti, ko prasītāja ir izvirzījusi prasības pamatojumam, un it īpaši – trīs Komisijas izklāstītās kaitējuma teorijas, ir jāpārbauda, ņemot vērā šos apsvērumus.

4. Par pamatojumu

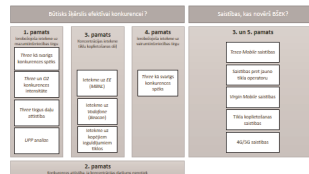
- 120 Vispārējā tiesa atzīmē, ka Komisijai nav pienākuma saskaņā ar Regulu Nr. 139/2004 pieņemto lēmumu pamatojumā paust viedokli par visu tai sniegto informāciju un argumentiem, tostarp tādiem, kuriem ir acīmredzami otršķirīga nozīme sniedzamajā vērtējumā, ļaujot Komisijai nošķirt būtisko no pakārtotā.
- 121 Turpretī tai ir skaidri un kodolīgi jāizklāsta noteicošie fakti, juridiskie un ekonomiskie apsvērumi, kā arī pamati un pierādījumi, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma struktūrā koncentrāciju jomā. Turklāt pamatojumam ir jābūt loģiskam un tajā it īpaši nedrīkst būt saturisku pretrunu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169. punkts).
- 122 Turklāt no pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka Vispārējai tiesai saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta pirmo teikumu un 53. panta pirmo daļu noteiktais pienākums norādīt pamatojumu neliek tai izsmēloši izklāstīt vienu pēc otra visus lietas dalībnieku izteiktos argumentus (skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, *Evropaïki Dynamiki/EMSA*, C-252/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:512, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 123 Proti, procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ un ievērojot pareizas tiesvedības principu, Savienības tiesa var lemt par prasību, un tai nav obligāti jālemj par visiem lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un argumentiem.

B. Prasības pamatu un struktūras kopsavilkums

- 124 Savā prasībā prasītāja izvirza piecus pamatus. Tā secīgi apstrīd apstrīdētajā lēmumā izklāstītās trīs kaitējuma teorijas, kā arī Komisijas secinājumus par saistībām, kuras prasītāja uzņēmas, lai atrisinātu šīs iestādes minētās problēmas.
- 125 Pirmais un ceturtais pamats skar attiecīgi pirmo un trešo Komisijas izklāstīto kaitējuma teoriju saistībā ar konkurences likvidēšanu starp *Three* un *O2* mazumtirdzniecības tirgū (pirmais pamats) un vairumtirdzniecības tirgū (ceturtais pamats). Otrais pamats attiecas uz Komisijas veikto scenārija

kontrafaktuālo novērtējumu, uz kuru ir balstīts mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgu novērtējums. Trešais pamats skar otro kaitējuma teoriju saistībā ar mazumtirdzniecības tirgu, kas attiecas uz tīkla koplietošanu, un saistībām attiecībā uz tīkla koplietošanu. Piektais pamats ir par citām saistībām.

- 126 Apstrīdētā lēmuma un prasības pieteikuma struktūru savstarpējā attiecība ir atspoguļota prasītājas iesniegtajā turpmāk attēlotajā shēmā.

- 127 Tātad vispirms ir secīgi jāpārbauda prasītājas pirmais, trešais un ceturtais pamats, kas attiecas uz trim Komisijas izklāstītajām kaitējuma teorijām, un pēc tam ir jāpārbauda otrais un piektais pamats.

C. Par pirmo kaitējuma teoriju, kas attiecas uz nekoordinētu ietekmi mazumtirdzniecības tirgū

1. Apstrīdētā lēmuma kopsavilkums

- 128 Saistībā ar pirmo kaitējuma teoriju Komisija pamatojas uz *Three* un *O2* īstenoto ievērojamo konkurences spiedienu, uz to konkurences attiecību ciešumu, to tirgus daļām un uz stimulu apvienotajam subjektam paaugstināt cenas, kā arī uz to konkurentu konkurētspēju, lai apstrīdētā lēmuma 1226. apsvērumā secinātu, ka koncentrācija “var radīt pret konkurenci vērstu nekoordinētu ietekmi mazumtirdzniecības tirgū”.
- 129 It īpaši Komisija norāda, ka *Three* un *O2* ir vienīgie mobilā tīkla operatori Apvienotajā Karalistē, kuru tirgus daļas pēdējo gadu laikā ir pastāvīgi pieaugušas (apstrīdētā lēmuma 330.–406. apsvērumi), un tiem ir ciešas savstarpējās konkurences attiecības un ciešas konkurences attiecības ar citiem mobilā tīkla operatoriem (apstrīdētā lēmuma 407.–463. apsvērumi).
- 130 Apstrīdētā lēmuma 468.–681. apsvērumā Komisija uzskata, ka pirms darījuma *Three* ir bijis “svarīgs konkurētspējīgs [konkurences] spēks” Pamatnostādņu 37. punkta izpratnē vai katrā ziņā ir īstenojis ievērojamo konkurences spiedienu. Proti, runa esot par visagresīvāko un inovatīvāko tirgus dalībnieku, kas piedāvā viskonkurētspējīgākās cenas tiešsaistes kanālā un ir piedāvājis 4G tīklu bez papildu maksas, piespiežot savus konkurentus atteikties no stratēģijām pārdot 4G tīkla pakalpojumus par paaugstinātu cenu.
- 131 Apstrīdētā lēmuma 682.–776. apsvērumā Komisija uzskata, ka arī bez darījuma *Three*, iespējams, turpinātu īstenot ievērojamo konkurences spiedienu, jo tas ir finansiāli stabils un ir maz ticams, ka tam rastos jaudas ierobežojumi, kā tas tiek izskaidrots apstrīdētā lēmuma C pielikumā, kas ir minētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa.
- 132 Komisija tāpat arī uzskata, ka *O2* radīja ievērojamo konkurences spiedienu pirms darījuma un visdrīzāk turpinātu to darīt arī bez šī darījuma (apstrīdētā lēmuma 778.–872. apsvērumi).
- 133 Darījuma rezultātā tiku likvidēts, pirmkārt, *Three* un *O2* savstarpējās konkurences spiediens, un, otrkārt, spiediens, ko šie abi operatori īsteno attiecībā uz citiem mobilā tīkla operatoriem, un tas būtiski vājinātu konkurenci mazumtirdzniecības tirgū. It īpaši šķiet, ka apvienotais subjekts visdrīzāk paaugstinātu cenas (apstrīdētā lēmuma 873.–906. apsvērumi).

- 134 Komisija izdara tādu pašu secinājumu no sava kvantitatīvā novērtējuma par konkurences likvidēšanas mazumtirdzniecības tirgū iespējamo ietekmi uz cenām (apstrīdētā lēmuma 1191.–1225. apsvērumi) un tas ir detalizēti izklāstīts apstrīdētā lēmuma A pielikumā, kurš ir minētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa.
- 135 Komisija uzskata, ka darījums var negatīvi ietekmēt citu mobilā tīkla operatoru konkurētspēju. Proti, darījums izjauktu esošo labi funkcionējošo tīkla koplietošanas līgumu darbību. Komisija arī uzskata, ka, ņemot vērā *BT/EE* un *Vodafone* vēsturi, kā arī pašreizējo stratēģiju un stāvokli tirgū, būtu liela iespēja, kā arī tie pacels cenas, sekojot apvienotā subjekta paraugam (apstrīdētā lēmuma 907.–960. apsvērumi).
- 136 Runājot par operatoriem, kas nav MTO, to spēja īstenot konkurenci un ieviest jauninājumus tiktu ierobežota (apstrīdētā lēmuma 961.–1148. apsvērumi).

2. Pirmā pamata un galveno pierādījumu, kas izvirzīti pirmās kaitējuma teorijas pamatojumam, kopsavilkums

- 137 Pirmajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvusi tiesību kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kā arī pārkāpusi būtiskas formas prasības, pirmkārt, interpretējot kritēriju “svarīgs konkurences spēks” un piemērojot to *Three* (otrā daļa), otrkārt, attiecībā uz konkurences attiecību ciešumu (trešā daļa) un, treškārt, saistībā ar tirgus daļu pārbaudi (ceturtā daļa).
- 138 Turklāt Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā un esot sagrozījusi pierādījumus savā vērtējumā par koncentrācijas kvantitatīvo ietekmi uz cenām (piektā daļa) un jaunizveidotā subjekta motivāciju pēc koncentrācijas (sestā daļa). Visbeidzot, Komisija šos dažādos faktorus neesot izvērtējusi kopumā (septītā daļa).
- 139 Tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai Komisija precizēja, ka pirmā kaitējuma teorija būtībā ir balstīta uz šiem trim pierādījumiem: faktu, ka *Three* ir svarīgs konkurences spēks, *Three* un *O2* savstarpējās konkurences intensitāti un koncentrācijas ietekmes uz cenām kvantitatīvo analīzi.
- 140 Vispārējā tiesa tādējādi uzskata par lietderīgu, pirmām kārtām, vispirms izvērtēt ceturto daļu, kas attiecas uz tirgus daļu analīzi, un otro daļu, kura attiecas uz *Three* kvalificēšanu par svarīgu konkurences spēku, jo tās daļēji pārklājas, un pēc tam – trešo daļu, kas attiecas uz konkurences intensitātes novērtējumu, un piekto daļu par koncentrācijas kvantitatīvo ietekmi uz cenām. Otrām kārtām, vajadzības gadījumā būs jāizvērtē minētā pamata sestā un septītā daļa.

a) Par tirgus daļu analīzi

- 141 Pirmā pamata ceturtajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un tiesību kļūdu, uzskatot, ka, pirmkārt, jaunizveidotā subjekta tirgus daļa pēc koncentrācijas būs vislielākā un, otrkārt, šī situācija ir jāuztver kā norāde par ievērojama konkurences spiediena samazināšanos.
- 142 Prasītāja apgalvo, ka, pirmām kārtām, jaunā subjekta tirgus daļa būtu bijusi krietni mazāka par 50 %, otrām kārtām, Komisija tirgus daļu novērtējumā nav ņēmusi vērā citus faktorus, piemēram, *Three* un *O2* konkurentu varu, un, trešām kārtām, tā nav ņēmusi vērā ietekmi, kas rastos no tā, ka tiek izbeigta *O2* dalība *Tesco Mobile*, ko prasītāja piedāvāja Komisijai iesniegtajās saistībās.
- 143 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

- 144 Vispirms ir jāatceras, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru konkrētā tirgus atbilstoša definīcija ir nepieciešams un iepriekšējs nosacījums jebkuram vērtējumam par koncentrācijas ietekmi uz konkurenci (spriedumi, 1998. gada 31. marts, Francija u.c./Komisija, C-68/94 un C-30/95, EU:C:1998:148, 143. punkts, un 2013. gada 7. jūnijs, *Spar Österreichische Warenhandels*/Komisija, T-405/08, nav publicēts, EU:T:2013:306, 116. punkts).
- 145 Proti, attiecīgo tirgu definīcija ir būtisks koncentrācijas kontroles posms, jo tā ļauj vispirms identificēt robežas, kādās tiek īstenota konkurence starp uzņēmumiem, un pēc tam – novērtēt to tirgus varu.
- 146 Produktu, uz kuriem attiecas darījums, tirgus ir jādefinē, ņemot vērā visu ekonomisko kontekstu tādējādi, lai varētu novērtēt attiecīgā uzņēmuma vai uzņēmumu faktisko ekonomisko ietekmi, un šajā ziņā ir svarīgi iepriekš definēt produktus, kuri, lai arī nav aizstājami ar citiem produktiem, ir pietiekami savstarpēji aizstājami ar uzņēmumu pašu piedāvātajiem produktiem, ņemot vērā ne tikai to raksturīpašības, bet arī konkurences apstākļus un pieprasījuma un piedāvājuma struktūru tirgū (spriedums, 2002. gada 6. jūnijs, *Airtours*/Komisija, T-342/99, EU:T:2002:146, 20. punkts).
- 147 Proti, tā kā būtiski šķēršļi efektīvai konkurencei parasti izriet no dominējoša stāvokļa radīšanas vai pastiprināšanas, tirgus daļas var izmantot kā norādes par konkurences problēmām tikai tad, ja tirgus, uz kuru šīs daļas attiecas, iepriekš ir ticis pareizi definēts. Tas pats attiecas uz *Herfindahl-Hirschmann* [Herfindāla-Hiršmana] indeksu (ko izmanto tirgus koncentrācijas līmeņa noteikšanai; turpmāk tekstā – “HHI”), uz kuru Komisija atsaucas apstrīdētā lēmuma 398.–405. apsvērumā.
- 148 Šajā lietā Vispārējā tiesa konstatē – prasītāja neapstrīd faktu, ka koncentrācijas rezultātā tiek nostiprināts oligopols tirgus jau ļoti koncentrētā tirgū. Proti, runa ir par tirgu, kurā četriem dalībniekiem – vai trim, ja koncentrācija tiek īstenota, – pieder 90 % tirgus. Darījums ļautu apvienotajam subjektam, kurā ir apvienojušies *Three* un *O2*, pārstāvēt [30–40 %] mazumtirdzniecības tirgus un tādējādi kļūt par galveno dalībnieku, apsteidzot *BT/EE* un *Vodafone*, kuru tirgus daļas ir attiecīgi [30–40 %] un [20–30 %].
- 149 Lai gan šāda analīze, kuras pamatā ir vairāk vai mazāk salīdzināmas tirgus daļas, kas rada labvēlīgu simetriju un atvieglo klusējot noslēgtu kolūziju, ļauj izdarīt secinājumu par koncentrācijas pastiprināšanos oligopolā tirgū, tā tomēr nevar ļaut secināt, ka šāda koncentrācija radītu ilgstošu kaitējumu konkurencei, un tas pats par sevi varētu radīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei saskaņā ar kaitējuma teoriju, kuras pamatā ir nekoordinēta ietekme.
- 150 Saskaņā ar šādu argumentāciju Komisijai praktiski tiktu piešķirtas tiesības aizliegt jebkādu horizontālo koncentrāciju oligopolā tirgū, jo saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 25. apsvērumu būtu izpildīti kritēriji par tāda ievērojama konkurences spiediena likvidēšanu, ko koncentrācijas dalībnieki īsteno, pirmkārt, attiecībā viens uz otru un, otrkārt, attiecībā uz citiem konkurentiem.
- 151 Tāpēc Komisija pamatoti norāda, ka tirgus daļas, kas tiek apskatītas apstrīdētā lēmuma 330.–406. punktā, sniedz tikai “pirmo norādi” par koncentrācijas dalībnieku konkurences nozīmīgumu (skat. apstrīdētā lēmuma 330. un 406. apsvērumu un 271. zemsvītras piezīmi). Apstrīdētā lēmuma 406. punktā tā norāda, ka “koncentrācijas dalībnieku tirgus daļu lielums un attīstība attiecīgajā tirgū un to veidojošajos segmentos, ir pirmā norāde uz ievērojamu konkurences spiedienu, ko īsteno *Three* un *O2*”.
- 152 Pretēji prasītājas apgalvotajam Komisija tāpat nav uzskatījusi – fakts, ka jaunizveidotajam subjektam būtu lielākā tirgus daļa, ir norāde uz ievērojama konkurences spiediena samazināšanos, bet gan – *Three* un *O2* tirgus daļu lielums un attīstība tās ieskatā bija pirmā norāde uz šo uzņēmumu īstenoto ievērojamo konkurences spiedienu, kas tiktu likvidēts koncentrācijas rezultātā.

153 Turklāt tirgus daļu analīze neparāda neko citu kā vien faktu, ka ar darījumu tiktu vēl vairāk koncentrēts ierobežotais mobilo sakaru oligopols Apvienotajā Karalistē, tomēr neradot pret konkurenci vērstu ietekmi, kura ir salīdzināma ar to, kas varētu izrietēt no individuāla vai kolektīva dominējoša stāvokļa radīšanas vai pastiprināšanās.

154 Līdz ar to pirmā pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

b) Par “Three” kvalificēšanu par “svarīgu konkurences spēku”

155 Saskaņā ar apstrīdēto lēmumu viens no Komisijas izmantotajiem faktoriem, lai secinātu, ka koncentrācija radītu nekoordinētu ietekmi, ir fakts, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks mazumtirdzniecības tirgū [...] Pamatnostādņu 37. punkta izpratnē vai katrā ziņā ir īstenojis ievērojamu konkurences spiedienu šajā tirgū, ko tas visdrīzāk turpinātu īstenot, ja darījums nenotiktu” (apstrīdētā lēmuma 777. apsvērums).

156 Pirmā pamata otrajā daļā, kas attiecas uz kļūdām, kvalificējot *Three* kā svarīgu konkurences spēku, prasītāja izvirza trīs iebildumus, kas attiecīgi ir saistīti ar jēdziena “svarīgs konkurences spēks” sagrozišanu, *Three* īstenošana konkurences spiediena līmeni mazumtirdzniecības tirgū un ievērojama konkurences spiediena jēdziena sagrozišanu. Pēc prasītājas domām, ar katru no šīm kļūdām pietiek, lai izraisītu apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

1) Par jēdziena “svarīgs konkurences spēks” sagrozišanu

157 Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot – lai secinātu, ka uzņēmums ir svarīgs konkurences spēks, pietiek ar to, ka tas “nepārtraukti un stabili veicina konkurences procesu”, jo ar šādu jēdziena “svarīgs konkurences spēks” interpretāciju netiekot nošķirta katra konkurenta līdzdalība konkurences procesā oligopolā tirgū no īpašās lomas, kāda ir svarīgam konkurences spēkam Pamatnostādņu 37. un 38. punkta izpratnē.

158 Komisijas apgalvojums apstrīdētā lēmuma 326. apsvērumā, kā arī iebildumu rakstā par to, ka ietekmes uz konkurenci ziņā “svarīgam konkurences spēkam” nav jāatšķiras no tā konkurentiem, esot tiesību kļūda, it īpaši tāpēc, ka šāda nostāja ļautu Komisijai ikvienu uzņēmumu oligopolā tirgū kvalificēt par svarīgu konkurences spēku, un tas nozīmētu horizontālu koncentrāciju faktisku aizliegumu oligopolos tirgos un pārkāptu tiesiskās drošības principu.

159 Veids, kādā Komisija piemēro jēdzienu “svarīgs konkurences spēks”, neesot arī saderīgs ar to, kā to piemēro konkurences iestādes Apvienotajā Karalistē un Amerikas Savienotajās Valstīs, kā arī ar veidu, kādā šis jēdziens ir attīstījies Regulas Nr. 139/2004 sagatavošanas darbos, iepriekšējos lēmumos un Pamatnostādnēs.

160 Komisija iebilst, ka no Pamatnostādņu 37. punkta, pretēji prasītājas apgalvotajam, izriet – lai uzņēmums būtu svarīgs konkurences spēks, tam nav jāatšķiras no saviem konkurentiem ietekmes uz konkurenci ziņā, bet tam tikai ir jābūt lielākai nozīmei konkurences procesā, nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļām.

161 Prasītājas apgalvojums par to, ka Komisija nav nošķīrusi katra tirgus dalībnieka līdzdalību konkurences procesā oligopolā tirgū no īpašās lomas, kāda ir būtiskam konkurences spēkam, esot acīmredzami nepamatots, jo, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 872. apsvēruma, Komisija nav kvalificējusi O2 par svarīgu konkurences spēku. Turklāt oligopola dalībniekam diezgan piesardzīgas pozīcijas dēļ varētu būt ierobežota ietekme uz konkurenci.

- 162 Visbeidzot, prasītājas apgalvojumam, ka Komisijas pieeja nav saderīga ar Apvienotās Karalistes un Amerikas Savienoto Valstu konkurences iestāžu pieeju, neesot nozīmes un tas neesot pamatots. Piemēram, Pamatnostādnes esot apzināti veidotas atšķirīgi no amerikāņu analoga. Turklāt Apvienotās Karalistes konkurences un tirgus iestāde esot atbalstījusi Komisijas secinājumus par *Three* īstenoto konkurences spiedienu, kā izrietot no apstrīdētā lēmuma 483. apsvēruma.
- 163 Vispārējā tiesa konstatē, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 100. un 101. punktā, ka, lai gan Komisijas pamatnostādnes, tāpat kā tās iepriekšējā lēmumu pieņemšanas prakse, Savienības tiesai nevar būt saistošas, Vispārējā tiesa vajadzības gadījumā var pārņemt Komisijas lēmumu pieņemšanas praksē vai šajās pamatnostādnēs ietvertās ekonomiskās vai juridiskās vadlīnijas un vērtējumus.
- 164 Turklāt Vispārējā tiesa atgādina, ka dažās lietās (skat. lietas COMP/M.6203 – *Western Digital Ireland/Viviti Technologies* (2011), COMP/M.6497 – *Hutchison 3G Austria/Orange Austria* (2012), COMP/M.7018 – *Telefónica Deutschland/E-Plus* (2014) (turpmāk tekstā – “Vācijas lieta”), COMP/M.6992 – *Hutchison 3G UK/Telefonica Ireland* (2014) (turpmāk tekstā – “Īrijas lieta”), COMP/M.7421 – *Orange/Jazztel* (2015), COMP/M.7637 – *Liberty Global/BASE Belgium* (2016), COMP/M.7758 – *Hutchinson 3G Italy/Wind/JV* (2016)) Komisija vienu vai divus koncentrācijas dalībniekus ir atzinusi par “svarīgiem konkurences spēkiem”, kuru likvidēšana koncentrācijas rezultātā apvienojumā ar citiem faktoriem (šķēršļi iekļūšanai tirgū, tirgus koncentrācijas līmenis, cenu pieaugums, koncentrācijas dalībnieku savstarpējo konkurences attiecību tuvums u.c.) radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, tomēr koncentrāciju atļaujot ar nosacījumiem.
- 165 Attiecībā uz prasītājas argumentu, ka veids, kādā Komisija ir piemērojusi jēdzienu “svarīgs konkurences spēks”, nav saderīgs ar tās iepriekšējiem lēmumiem, ir jānorāda, ka Komisijas aizstāvētā nostāja apstrīdētajā lēmumā saskan ar to, kas ir izklāstīta Vācijas lietā (120.–122. apsvērums; skat. šī sprieduma 164. punktu), lietā COMP/M.7421 – *Orange/Jazztel* (2015) (245. punkts) un lietā COMP/M.6497 – *Hutchison 3G Austria/Orange Austria* (2012) (265. un 283. punkts).
- 166 Turklāt Komisija lietā COMP/M.5650 – *T-Mobile/Orange* (2010) tostarp pārbaudīja, vai kādu no abiem šīs koncentrācijas dalībniekiem var uzskatīt par “īpaši svarīgu konkurentu” mobilo telesakaru tirgū Apvienotajā Karalistē, kurš rada “īpaši nopietnu ierobežojumu” citiem šī tirgus dalībniekiem. Šajā lēmumā Komisija, analizējot jaunpiesaistīto abonentu bruto skaitu, konstatēja, ka *3UK* var uzskatīt par “miera traucētāju tirgū”, jo tas “pārtvēra” vairāk *Orange* un *T-Mobile* klientu, nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļas. Turklāt Komisija šajā lēmumā atzina, ka *3UK* bija tirgus līderis cenu un ar pakalpojumiem saistīto jauninājumu ziņā.
- 167 Paziņojuma par iebildumiem 380. punktā Komisija konstatēja, ka, lai uzņēmums būtu svarīgs konkurences spēks, tam nav obligāti jābūt “cenu savrupniekam” tirgū. Konkrētāk Komisija uzskatīja, ka šādam uzņēmumam ir būtiski un pastāvīgi jāietekmē konkurences process tirgū, pamatojoties uz tādiem rādītājiem kā cena, kvalitāte, izvēle un inovācija. Koncentrācija, kas ietvertu nesen tirgū ienākušu uzņēmumu, par kuru varētu prezumēt, ka tas īsteno būtisku konkurences spiedienu tirgū, pēc Komisijas domām, būtu tikai viens piemērs tādai situācijai, kad var rasties būtiska pret konkurenci vērsta nekoordinēta ietekme.
- 168 Vispārējā tiesa atgādina, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 318. apsvēruma, ka prasītāja jau administratīvās procedūras laikā bija norādījusi, ka, lai uzņēmumu varētu atzīt par “svarīgu konkurences spēku”, tam ir jāatšķiras no saviem konkurentiem ietekmes uz konkurenci ziņā ar savu unikālo lomu tirgū, kas tam ļauj izdarīt uz citiem tirgus dalībniekiem ievērojamu spiedienu, kurš ir nesamērīgs ar tā tirgus daļām, un tas ir nepieciešams efektīvas konkurences saglabāšanai.
- 169 Apstrīdētā lēmuma 326. apsvērumā Komisija uz šo argumentu ir atbildējusi, uzskatot, ka “svarīgam konkurences spēkam” nav jāatšķiras no saviem konkurentiem ietekmes uz konkurenci ziņā. Pēc Komisijas domām tas, ka savā iepriekšējā lēmumu pieņemšanas praksē tā ir uzskatījusi, ka daži

uzņēmumi ir bijuši īpaši ar savu “agresivitāti” tirgū, un kā svarīgs konkurences spēks straujāk par visiem citiem konkurentiem ir palielinājuši savu klātbūtni šajā tirgū, nenozīmē, ka pastāv tikai viena jēdziena “svarīgs konkurences spēks” definīcija.

- 170 Turpretī savā iebildumu rakstā Komisija atzina, ka “svarīga konkurences spēka” lomai ir jābūt nozīmīgākai nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļām, tam ir jāīsteno īpaši agresīva konkurence un ir jāpiespiež arī citi tirgus dalībnieki sekot šādai rīcībai.
- 171 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka, runājot par “svarīga konkurences spēka” likvidēšanu, Komisija uzskata – lai pierādītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, pietiek tikai ar konkurences spiediena kā tāda samazināšanos, it īpaši izzūdot tādām uzņēmumam, kuram ir nozīmīgāka loma, nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļām.
- 172 Ar šādu apstrīdētajā lēmumā izklāstīto jēdziena “svarīgs konkurences spēks” interpretāciju, ja to uzskatītu par autonomu juridisku kritēriju, tiktu ieviests papildu un alternatīvs jēdziens Regulas Nr. 139/2004 25. apsvērumā ietvertajam jēdzienam “nozīmīgi konkurences ierobežojumi [ievērojams konkurences spiediens]”. Tas pazeminātu pierādīšanas standartu, kas tiek prasīts, lai pierādītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, atkarībā no tā, vai Komisija koncentrācijas paredzamo ietekmi kvalificē kā “nekoordinētu ietekmi” vai kā “koordinētu ietekmi”.
- 173 Komisijas apstrīdētajā lēmumā izmantotajā pieejā faktiski tiek sajaukti trīs jēdzieni, proti, jēdziens “būtisks šķērslis efektīvai konkurencei”, kas ir Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktā paredzētais juridiskais kritērijs, šīs pašas regulas 25. apsvērumā ietvertais jēdziens “nozīmīgu konkurences ierobežojumu [ievērojama konkurences spiediena] likvidēšana”, kā arī “svarīga konkurences spēka” likvidēšanas jēdziens, kurš ir izmantots apstrīdētajā lēmumā un izriet no Pamatnostādnēm. Sajaucot šos jēdzienus, Komisija ievērojami paplašina Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta piemērošanas jomu, jo katra “svarīga konkurences spēka” likvidēšana būtu līdzvērtīga ievērojama konkurences spiediena likvidēšanai, kas savukārt pamatotu secinājumu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei.
- 174 No tā izriet, ka Komisija, apstrīdētā lēmuma 326. apsvērumā konstatējot, ka “svarīgam konkurences spēkam” ietekmes uz konkurenci ziņā nav jāatšķiras no saviem konkurentiem, ir pieļāvusi tiesību kļūdu un kļūdu vērtējumā it īpaši tāpēc, ka, sekojot šādai nostājai, Komisija varētu kvalificēt kā “svarīgu konkurences spēku” katru tādu uzņēmumu oligopolā tirgū, kurš rada konkurences spiedienu.
- 175 Kā pamatoti ir uzsvērusi prasītāja, tas nozīmētu, ka Komisijai tikai šī viena apstākļa dēļ būtu ļauts aizliegt horizontālas koncentrācijas šādos tirgos, un būtu tiesiskās drošības principa pārkāpums, jo Komisija tādējādi varētu neveikt koncentrācijas dalībnieku savstarpēji īstenota ievērojama konkurences spiediena iespējamās likvidēšanas analīzi un izvēlēties kaitējuma teoriju, kas ir pamatota tikai ar konkurences spiediena uz pārējiem konkurentiem samazināšanu.
- 176 Iebildums par jēdziena “svarīgs konkurences spēks” sagrozišanu tātad ir pamatots.

2) Par “Three” konkurences spiediena līmeni mazumtirdzniecības tirgū

- 177 Apstrīdētajā lēmumā Komisijas secinājums par to, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks” vai katrā ziņā īsteno ievērojamu konkurences spiedienu šajā tirgū, tiek pamatots ar šādiem elementiem: pirmkārt, piesaistīto abonentu bruto skaits, kas pārsniedz tā tirgus daļu (481. apsvēruma), otrkārt, tā tirgus daļas un klientu bāzes attīstība (475.–480. apsvēruma), treškārt, tā cenu politikas (578.–633. apsvēruma), ceturtkārt, tā ieguldījums inovācijā un konkurencē (485.–577. apsvēruma) un, piektkārt, tā tikla, klientu apkalpošanas un klientu lojalitātes veicināšanas kvalitāte (653.–680. apsvēruma).

178 Pēc prasītājas domām, novērtējot pirmos četrus faktorus, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

i) Par jaunpiesaistīto abonentu bruto skaitu

179 Lai secinātu, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks” vai katrā ziņā īsteno ievērojamu konkurences spiedienu mazumtirdzniecības tirgū, Komisija tostarp pamatojās uz to, ka *Three* jaunpiesaistīto abonentu bruto skaits pārsniedz tā tirgus daļu (apstrīdētā lēmuma 481.–484. apsvērums).

180 Pēc prasītājas domām, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 397. apsvērumā secinot, ka *Three* jaunpiesaistīto abonentu bruto skaits (t.i., jauniegūto klientu daļa) “ir pirmā pazīme tam, ka *Three* īstenotais konkurences spiediens mazumtirdzniecības tirgū ir daudz ievērojamāks nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļas”, lai gan *Three* jauno abonentu bruto daļa [10–20 %] (atkarībā no tā, vai tiek izmantoti *Three* vai Komisijas aprēķini), pirmkārt, absolūtos skaitļos ir ļoti neliela un, otrkārt, ir salīdzināma vai pat mazāka par tā abonentu daļu, kas ir [10–20 %].

181 Šajā lietā Komisija apstrīdētā lēmuma 388. apsvērumā norāda, ka saskaņā ar tās aprēķiniem *Three* jauno abonentu bruto daļa pārsniedz tā tirgus daļu.

182 Tomēr Komisija iebildumu raksta 65. un 74. punktā atzīst, ka saskaņā ar tās veikto tirgus daļu un jauno klientu bruto daļu rekonstrukciju, *Three* jauno klientu bruto daļas 2014. gadā un 2015. gada pirmajā semestrī tikai nedaudz pārsniedza tā tirgus daļas tajā pašā laikposmā. Citiem vārdiem sakot, neesot būtiskas atšķirības starp *Three* jauno klientu bruto daļām un tā tirgus daļām.

183 Šajā ziņā ir jāmin, ka *Three* jauno klientu bruto daļas nenorāda uz to, ka *Three* būtu lielāka nozīme konkurences procesā, nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļām. Pamatojoties uz Komisijai vislabvēlīgāko apgalvojumu, saskaņā ar kuru uzņēmums ir piedzīvojis pastāvīgu pieaugumu, tā darbību raksturojošais jaunpiesaistīto abonentu bruto skaits sasniedzot [10–20 %]. Pirmkārt, šāds skaitlis ir ļoti neliels salīdzinājumā ar tirgus daļām, kas aprakstītas apstrīdētā lēmuma 335. un 343. apsvērumā. Otrkārt, šāds jaunpiesaistīto abonentu skaits ir jāuzskata par ļoti ierobežotu, ja to salīdzina ar datiem par tādu uzņēmumu jaunajiem abonentiem, kurus Komisija savā iepriekšējā lēmumu pieņemšanas praksē ir kvalificējusi kā “svarīgu konkurences spēku” lietās M.3916 – *T-Mobile Austria/Tele.ring* (2006), COMP/M.6497 – *Hutchison 3G Austria/Orange Austria* (2012), Vācijas lietā un Īrijas lietā (skat. šī sprieduma 164. punktu).

184 Atbildot uz tiesas sēdē uzdoto Vispārējās tiesas jautājumu par to, kāda nozīme būtu jāpiešķir jaunpiesaistīto abonentu bruto skaitam, kas tirgus daļu pārsniedz par [0–5 %], kā pierādījumam par būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, Komisija tikai apstiprināja, ka šis jaunpiesaistīto abonentu skaits ir bijis tikai viena no norādēm, kuras ir izmantotas Komisijas kopējā vairāku faktoru novērtējumā, kas pamato tās secinājumus apstrīdētajā lēmumā.

185 It īpaši Komisija norādīja – ar faktu, ka tādām tirgus dalībniekam kā *Three* ir jauno klientu bruto daļa, kura, lai gan ir ierobežota salīdzinājumā ar tā tirgus daļu, tomēr ir pietiekama, lai atzītu *Three* par “svarīgu konkurences spēku”, ja ņem vērā, ka šis tirgus dalībnieks ir pastāvīgi attīstījies attiecīgajā tirgū. Pēc Komisijas domām, fakts, ka gados pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas *Three* jauno abonentu bruto daļa ievērojami pieauga, ir pietiekama norāde, lai konstatētu, ka *Three* ir konkurents, kas rada konkurences spiedienu mazumtirdzniecības tirgū.

186 Tomēr attiecībā uz apstrīdētā lēmuma 335. un 343. apsvērumā aprakstītajām tirgus daļām ir jānorāda, ka jaunpiesaistīto abonentu bruto skaits, ko atbilstoši Komisijas apgalvojumam labvēlīgākajā gadījumā varētu noteikt vislielākā pieauguma – aptuveni [10–20 %] apmērā, šķiet ļoti neliels un nav salīdzināms ar datiem par tādu uzņēmumu jaunajiem abonentiem, kurus Komisija savā iepriekšējā lēmumu

pieņemšanas praksē ir kvalificējusi par “svarīgu konkurences spēku” lietās M.3916 – *T-Mobile Austria/Tele.ring* (2006), COMP/M.6497 – *Hutchison 3G Austria/Orange Austria* (2012), kā arī Vācijas lietā un Īrijas lietā (skat. šī sprieduma 164. punktu).

- 187 Turklāt prasītāja tiesvedības rakstveida daļā un tiesas sēdē apgalvoja un Komisija tai šajā jautājumā neiebilda, ka jauno abonentu bruto daļa, runājot par citiem uzņēmumiem, ko Komisija arī bija kvalificējusi kā “svarīgu konkurences spēku”, koncentrācijās, kuru ietvaros mobilo sakaru nozarē konkurentu skaits samazinājās no četriem uz trim, ir bijusi 21–50 % apmērā, kas *Three* gadījumā acīmredzami tā nav.
- 188 Tādējādi no *Three* jaunpiesaistīto abonentu bruto skaita Komisija katrā ziņā nevarēja secināt, ka šis operators ir “svarīgs konkurences spēks” atbilstoši kaitējuma teorijai, kas pamatojas uz nekoordinētu ietekmi.
- 189 No tā izriet, ka Komisija, apstrīdētā lēmuma 397. apsvērumā secinot, ka *Three* jaunpiesaistīto abonentu bruto skaits “ir pirmā pazīme tam, ka *Three* īstenotais konkurences spiediens mazumtirdzniecības tirgū ir daudz ievērojamāks nekā varētu spriest pēc tā tirgus daļas”, ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā.
- 190 Tātad argumentācija, kas būtībā attiecas uz kļūdu vērtējumā par *Three* jaunpiesaistīto abonentu bruto skaitu, ir pamatota.

ii) Par “Three” abonentu skaita pieaugumu

- 191 Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 474. apsvērumā secinot – *Three* tirgus daļas attīstība norāda uz to, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks”. Proti, apstrīdētā lēmuma 335., 343., 475. un 477. apsvērumā izklāstītie dati pierādot, ka *Three* izaugsme ir bijusi ārkārtīgi lēna.
- 192 Komisija apgalvo, ka *Three* tirgus daļa abonentu un apgrozījuma ziņā pastāvīgi pieaug. *Three* kā pakalpojumu sniedzēja pieaugums 1 % gadā 2013. un 2014. gadā esot jāaplūko tāda tirgus kontekstā, kurā nevienam citam dalībniekam, izņemot O2, nav izdevies sasniegt tādu izaugsmes līmeni, kā tas ir parādīts apstrīdētā lēmuma 343. un 346. apsvērumā. Turklāt pretēji prasītājas apgalvotajam, *Three* klientu bāze tirgū no 2010. līdz 2014. gadam pastāvīgi esot bijusi [konfidenciāli]¹ apmērā, jo kopējais *Three*, O2 un *Vodafone* abonentu skaits esot pieaudzis attiecīgi par [konfidenciāli] un BT/EE – samazinājies par gandrīz [konfidenciāli] (apstrīdētā lēmuma 477. apsvērums).
- 193 Vispārējā tiesa konstatē, ka apstrīdētā lēmuma 335., 343., 346. un 477. apsvērumā izklāstītie dati, šķiet, pierāda, ka *Three* ir piedzīvojis lielāku izaugsmi nekā tā konkurenti. Šajā ziņā Komisija apgalvoja, ka Vispārējā tiesa 2005. gada 14. decembra spriedumā *General Electric/Komisija* (T-210/01, EU:T:2005:456) ir nospriedusi, ka pastāvīga tirgus daļu palielināšanās ir pārliecinošs faktors, kas parāda viena tirgus dalībnieka īstenotu konkurences spiedienu.
- 194 Ir jānorāda, ka tirgus daļu stiprināšana vairāku secīgu gadu laikā faktiski ir norāde uz konkurences ietekmi. Tomēr izskatāmā lieta ir jānošķir no secinājumiem, kurus Vispārējā tiesa ir izdarījusi 2005. gada 14. decembra spriedumā *General Electric/Komisija* (T-210/01, EU:T:2005:456), kurā prasītājs nenoliedzami bija galvenais lidmašīnu dzinēju piegādātājs, sasniedza vislielāko tirgus pieauguma līmeni un tādējādi atradās dominējošā stāvoklī.
- 195 Šī argumentācija nav piemērojama izskatāmajā lietā, kas neattiecas uz dominējošā stāvokli esošu uzņēmumu, kurš ir stiprinājis savu ietekmi tirgū. Tas, ka oligopola tirgus mazākajam mobilo sakaru operatoram, proti, *Three*, kuru Komisija pagātnē (Lieta COMP/M.5650 – *T-Mobile/Orange*) un

1 Konfidenciālie dati ir aizsegti.

paziņojumā par iebildumiem šajā lietā ir kvalificējusi kā “miera traucētāju”, vairāku secīgu gadu laikā vienkārši pieaug jauno abonentu bruto daļa, pats par sevi nav pietiekama norāde, lai varētu izdarīt secinājumus par šī operatora ietekmi tirgū vai par tāda ievērojama konkurences spiediena likvidēšanu, ko koncentrācijas dalībnieki izdara viens uz otru.

- 196 Turklāt Vispārējā tiesa konstatē, kā prasītāja ir norādījusi savā prasības pieteikumā un tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, ka no apstrīdētā lēmuma 19. un 20. grafika izriet, ka laikā no 2012. līdz 2014. gadam *Three* tirgus daļas bija nemainīgas vai nostabilizējušās [5–10 %] gan abonentu, gan ienākumu ziņā. Saskaņā ar šiem grafikiem pēdējos gados *Three* abonentu pieaugums ir bijis neliels.
- 197 Līdz ar to Komisijas secinājumā apstrīdētā lēmuma 474. apsvērumā, saskaņā ar kuru *Three* tirgus daļas attīstība norāda, ka tas ir “svarīgs konkurences spēks”, arī ir pieļauta kļūda vērtējumā.
- 198 Tātad argumentācija, kas būtībā attiecas uz kļūdu vērtējumā par *Three* abonentu skaita pieaugumu, ir pamatota.

iii) Par “Three” cenu politiku

- 199 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 578. un 579. apsvērumā, pamatojoties uz “cenu kvalitatīvo un kvantitatīvo analīzi”, secinādama, ka “*Three* ar saviem tarifiem vienmēr ir īstenojis ievērojamu konkurences spiedienu tirgū”.
- 200 Prasītājas veiktā analīze parādot, ka *Three* ir piemērojis nedaudz zemākas cenas nekā citi mobilā tīkla operatori tiešās izplatīšanas kanālā, bet nepārprotami augstākas cenas par tām, ko piemēro citi mobilā tīkla operatori netiešās pārdošanas kanālā un mobilo virtuālo tīklu operatori.
- 201 Attiecībā uz Komisijas veikto cenu kvalitatīvo analīzi, tajā netiekot ņemti vērā netiešās izplatīšanas kanāli un tajā ļoti ierobežoti esot novērtēti mobilo virtuālo tīklu operatoru pārdošanas apjomi.
- 202 Komisija attiecībā uz pašas veikto cenu kvalitatīvo analīzi apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 1032.–1079. apsvērumā tā ir tieši ņēmusi vērā mobilo virtuālo tīklu operatoru un netiešo izplatītāju tarifu pozīciju, kā arī to ierobežoto spēju kompensēt darījuma iespējamo ietekmi uz cenām.
- 203 Turklāt prasītājas veiktā kvantitatīvā analīze, kas ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 604. apsvērumā, apstiprinot, ka no 2014. gada oktobra līdz 2016. gada februārim *Three* ir bijis vislētākais mobilā tīkla operators tiešās pārdošanas kanālā.
- 204 Attiecībā uz Komisijas veikto cenu kvalitatīvo analīzi, kas ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 580.–602. apsvērumā, no tās izrietot, ka *Three* attiecībā uz noteiktu līgumu skaitu piedāvāja viskonkurētspējīgākās cenas tirgū, salīdzinājumā ar citiem mobilo tīklu operatoriem, un attiecībā uz pārējiem līgumiem – vienas no konkurētspējīgākajām cenām.
- 205 Pēc prasītājas domām, kvalitatīvajās un kvantitatīvajās analizēs, kas ir ietvertas gan tās atbildē uz paziņojumu par iebildumiem, gan arī *Hutchinson* veiktajā pētījumā, tiek parādīts, ka *Three* cenas bija vidējas un svārstījās starp cenām, kuras piemēroja citi mobilo tīklu operatori tiešās izplatīšanas kanālā, un tām, ko piemēroja mobilo virtuālo tīklu operatori netiešās pārdošanas kanālā.
- 206 Konkrētāk, pušu kvantitatīvā analīze, kas bija pamatota ar 80 000 cenām laikā no 2014. līdz 2016. gadam, esot ļāvusi secināt, ka *Three* ir “vidējs” konkurents, proti, “nedaudz lētāks” konkurents nekā citi mobilā tīkla operatori tiešās pārdošanas kanālā, bet “acīmredzami dārgāks” par citiem mobilā tīkla operatoriem netiešās pārdošanas kanālā un mobilo virtuālo tīklu operatoriem. Turklāt apstrīdētajā

lēmumā zemu cenu noteikšana esot pielīdzināta agresīvai cenu politikai, lai gan tā varot būt arī tikai zemākas kvalitātes piedāvājuma vai zemākas zīmola vērtības atspoguļojums, kam tātad nav būtiskas ietekmes uz konkurenci.

- 207 Prasītāja uzskata – šī visaptverošā visu attiecīgā laika tirgus cenu analīze pierāda, ka *Three* tarifu politika ir bijusi saskanīga attiecībā uz tirgus cenām. Turpretī apstrīdētajā lēmumā tiekot minētas selektīvas, pat epizodiskas cenas salīdzinājumā ar konkrētām fiksētām cenām noteiktos brīžos, tomēr nepaskaidrojot šādas atslases jēgu.
- 208 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka tās analīze attiecās uz Apvienotajā Karalistē visraksturīgākajiem mobilajiem tālruniem. Pēc tās domām, pat ja operatoru piedāvātie tarifi ir atšķirīgi (attiecībā uz datu apjomu, sarunas minūtēm u.c.) un ne vienmēr piedāvā identiskus nosacījumus, tie tomēr ir salīdzināmi.
- 209 Vispārējā tiesa, pretēji prasītājas apgalvotajam, konstatē, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 584., 589., 590., 592.–595. un 601. apsvērumā ir ņēmusi vērā operatoru, kas nav MTO, un netiešo izplatītāju tarifus. Tādējādi, lai gan Komisija apstrīdētajā lēmumā ņēma vērā mobilo virtuālo tīklu operatoru tarifus, tā vienlaikus precizēja, ka noteikts tarifu skaits, it īpaši *Tesco Mobile* un *Virgin Mobile* tarifi, bija lētāki nekā *Three* tarifi.
- 210 Turklāt Vispārējā tiesa konstatē, ka lietā COMP/M.5650 – *T-Mobile/Orange* Komisija uzskatīja, ka “mazumtirdzniecības tirgū Apvienotajā Karalistē mobilo “virtuālo” tīklu operatoriem ir būtiska loma. [...] Mobilo “virtuālo” tīklu operatori ne tikai konkurē ar saviem saimniektīklu operatoriem attiecībā uz cenām un klientu apkalpošanu, bet arī veicina konkurenci, ieviešot inovatīvus uzņēmējdarbības modeļus”.
- 211 Apstrīdētā lēmuma 969. un turpmākajos apsvērumos Komisija secināja, ka mobilo virtuālo tīklu operatori līdz šim nav spējuši lietderīgi ierobežot mobilā tīkla operatoru konkurējošo rīcību mazumtirdzniecības tirgū.
- 212 Tomēr no tā neizriet, ka *Three* ar savu tarifu politiku radīja ievērojamu konkurences spiedienu.
- 213 Tā kā Vispārējai tiesai nav jāpauž nostāja šajā jautājumā, ir jākonstatē, ka ar to vien, ka *Three* tarifos bez papildu maksas ir iekļauti 4G pakalpojumi, nepietiek, lai pierādītu, ka *Three* īstenoja īpaši agresīvu cenu politiku.
- 214 Tāpat, kā to pamatoti uzsver prasītāja, tikai ar to vien, ka *Three* piedāvājums ir lētāks attiecībā uz dažiem, nevis visiem tirgus segmentiem, katrā ziņā nepietiek, lai parādītu, ka tas ir “svarīgs konkurences spēks”, jo tā cenu politikai ir jābūt tādai, ar ko var būtiski mainīt konkurences dinamiku.
- 215 Tomēr apstrīdētā lēmuma 588.–590. apsvērumā par *Three* cenām ir pateikts tikai, ka tās ir “vienas no zemākajām [cenām] tirgū” un “vienas no lētākajām zemākā līmeņa datu segmentā”. Ar šādu *Three* aprakstu nekādi nav pierādīts, ka tā cenu politika var būtiski mainīt konkurences dinamiku tirgū.
- 216 Tātad argumentācija, kas būtībā attiecas uz kļūdu *Three* cenu politikas vērtējumā, ir pamatota, jo Komisija šajā gadījumā nav juridiski pietiekami un ar pārliecinošiem pierādījumiem pierādījusi, ka *Three* ir īstenojis īpaši agresīvu konkurenci cenu ziņā un piespiedis citus tirgus dalībniekus pieskaņoties tā cenām, vai, ka tā cenu politika ir varējusi būtiski mainīt konkurences dinamiku tirgū atbilstoši jēdziena “svarīgs konkurences spēks” definīcijai, kura ir atgādināta šī sprieduma 170. punktā un kuru pati Komisija turklāt ir detalizēti norādījusi savā atbildes rakstā.

iv) Par lomu tirgū, kāda vēsturiski ir bijusi “Three”

- 217 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā lēmuma 497.–575. apsvērumā izklāstītie fakti, kas attiecas uz lomu tirgū, kāda vēsturiski ir bijusi *Three*, ir epizodiski un neļauj to kvalificēt kā “svarīgu konkurences spēku”. Ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem tiek pierādīta apstrīdētajā lēmumā minēto *Three* iniciatīvu ierobežotā ietekme uz konkurenci.
- 218 Komisija iebilst, ka lomai tirgū, kāda vēsturiski ir bijusi *Three*, ir nozīme, jo ar to tiek pierādīta tā spēja pretoties konkurences izaicinājumiem un tā ļauj paredzēt *Three* rīcību nākotnē (apstrīdētā lēmuma 486. apsvēruma). Tā iniciatīvas esot ievērojami veicinājušas tā ikgadējo izaugsmi. Lietas materiālos ietvertie pierādījumi liecinot, ka *Three* ir bijusi noteicoša loma 4G cenu pazemināšanā.
- 219 Vispārējā tiesa atgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir atspoguļojusi, kādā veidā *Three*, kā pēdējais jaunpienācējs mazumtirdzniecības tirgū, ir mainījis nozares paradumus datu izmantošanas ierobežojumu un datu cenu pieauguma ziņā, uzsākot savu “*One Plan*” (skat. 497.–522. apsvērumu un it īpaši 515. un 522. apsvērumu), sākot bezmaksas starptautisko viesabonēšanu (*roaming*) (523.–538. apsvēruma) un piedāvājot bez papildu maksas 4G, kas tā konkurentiem lika atteikties no stratēģijām pārdot 4G tīkla pakalpojumus par paaugstinātu cenu (539.–572. apsvēruma un it īpaši 565. un 572. apsvēruma).
- 220 Tomēr, kā uzsver prasītāja, *Three* īstenotās komerciālās iniciatīvas, kuras Komisija ir izvērtējusi apstrīdētā lēmuma 497.–575. apsvērumā, lai pierādītu šīs sabiedrības stipri konkurējošu rīcību, tagad ir pagātne, jo tās galvenokārt tika īstenotas pirms galvenās stratēģijas maiņas 2013. gada beigās, kad *Three* pārgāja no cenu konkurences uz zīmolu konkurenci.
- 221 Šķiet, ka Komisija sākotnēji savā paziņojumā par iebildumiem ir apstiprinājusi savu iepriekšējo *Three* kvalifikāciju par cenu savrupnieku mobilo telesakaru tirgū Apvienotajā Karalistē.
- 222 Paziņojuma par iebildumiem 1258. un 1357. punktā Komisija secināja, ka pēc darījuma *Three* kļūtu par lideri tirgū ar nelielu vai pat nekādu pamudinājumu traucēt jebkādu potenciālu koordināciju. Pēc darījuma tādējādi tirgū būtu trīs uzņēmumi, kuri nav traucējoši un varētu radīt koordinētu ietekmi tirgū, pretēji situācijai iepriekš, kad koordinēšanas mēģinājumi nebūtu izdevušies *Three* traucējošās rīcības dēļ.
- 223 Tā kā Komisija apstrīdētajā lēmumā vēlāk atteicās no kaitējuma teorijas, kuras pamatā bija koordinētā ietekme, Komisijas argumentācijai attiecībā uz *Three* vēsturisko lomu tirgū ir epizodiska pierādījuma vērtība tāda pierādījumu kopuma vispārējā analizē, kas pamato pirmo kaitējuma teoriju.
- 224 Pat ja Komisijas argumentācija par *Three* vēsturisko lomu pati par sevi būtu pareiza, – ko prasītāja, šķiet, principā neapstrīd, – tomēr Komisija apstrīdētajā lēmumā nav pierādījusi, ka šī *Three* vēsturiskā loma atspoguļo tās cenu politiku koncentrācijas paziņošanas brīdī. Komisijas argumentācija šajā ziņā, šķiet, nozīmē, ka uzņēmumam, kuram vēsturiski ir bijusi traucējoša loma, noteikti tāda pati loma būs nākotnē, un tas nevar tirgū ieņemt citu pozīciju ar atšķirīgu cenu politiku.
- 225 Tātad argumentācija, kas būtībā attiecas uz kļūdu vērtējumā par *Three* vēsturisko lomu tirgū un it īpaši tās vērtību kā pierādījumam par būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, ir pamatota.
- 226 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāapstiprina iebildums saistībā ar *Three* konkurences spiediena līmeni mazumtirdzniecības tirgū.

c) Par konkurences attiecību intensitātes novērtējumu

- 227 Cits faktors, ko Komisija ir izmantojusi, lai secinātu, ka koncentrācija radītu nekoordinētu ietekmi, ir tas, ka *Three* un *O2* “ir tuvi konkurenti visā mazumtirdzniecības tirgū” (apstrīdētā lēmuma 463. apsvērums). Šī secinājuma pamatā ir kvalitatīvs novērtējums attiecībā uz novirzes rādītājiem, kas ir balstīti uz mobilo telefonu numuru pārnesamības datiem (turpmāk tekstā – “MNP”), un novirzes rādītājiem, kuri balstās uz Komisijas veiktu pētījumu.
- 228 Pirmā pamata trešajā daļā prasītāja būtībā apgalvo – Komisija ir pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka visi četri mobilā tīkla operatori ir pavisam tuvi mazumtirdzniecības tirgū (apstrīdētā lēmuma 438. un 439. apsvērums), ka Komisija nav ņēmusi vērā augsto aizstājamības ar trešo personu piedāvājumiem līmeni un ka tā ir kļūdaini secinājusi, ka *Three* un *O2* ir tuvi konkurenti, jo tie neesot vistuvākie konkurenti. Komisijas secinājumā par konkurences attiecību tuvumu esot pieļauta tiesību kļūda un acīmredzama kļūda vērtējumā, jo tā nav veikusi koncentrācijas dalībnieku attiecību intensitātes līmeņa novērtējumu.
- 229 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka tā ir veikusi koncentrācijas dalībnieku attiecību intensitātes relatīvu novērtējumu (saskaņā ar principiem, kuri ir atgādināti apstrīdētā lēmuma 323. apsvērumā), un ir konstatējusi, ka lielam tirgus izpētes dalībnieku skaitam *Three* un *O2* šķiet savstarpēji tuvākie konkurenti (apstrīdētā lēmuma 417. apsvērums). Pušu iekšējie dokumenti (apstrīdētā lēmuma 418., 430. un 438. apsvērums), novirzes rādītāji (apstrīdētā lēmuma 455. un 460. apsvērums) un Komisijas pasūtītais pētījums (apstrīdētā lēmuma 461. apsvērums) parādot, ka *Three* un *O2* uztur tuvas konkurences attiecības.
- 230 Komisija turklāt apgalvo, ka tā no lietas materiālos ietvertajiem pierādījumiem ir secinājusi, ka četri mobilā tīkla operatori ir cieši konkurenti mazumtirdzniecības tirgū, kas tomēr obligāti neattiecas uz visiem tirgiem, ko veido četri dalībnieki, vai visiem oligopoliem tirgiem.
- 231 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka, lai gan aizstājamības ar uzņēmumiem, kas nav koncentrācijas dalībnieki, līmenis ietekmē šo uzņēmumu reakciju uz apvienotā subjekta veiktu cenu paaugstināšanu, tas neapdraud ievērojama konkurences spiediena, ko koncentrācijas dalībnieki īsteno viens uz otru, likvidēšanu, kura ir vistiešākā koncentrācijas ietekme uz oligopolu tirgu, ko šis līmenis ļauj izmērīt.
- 232 Turklāt, kaut gan neesot nepieciešams, lai koncentrācijas dalībnieki būtu tuvākie konkurenti (apstrīdētā lēmuma 324. apsvērums), tas, ka citi konkurenti arī ir tuvi vai pat tuvāki par šiem dalībniekiem, neļaujot atspēkot to, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. Līdz ar to pierādījumiem par to, ka koncentrācijas dalībnieku produkti ir aizstājami ar tādu uzņēmumu produktiem, kuri nav koncentrācijas dalībnieki, esot pakārtota nozīme salīdzinājumā ar tiem, kuri attiecas uz koncentrācijas dalībnieku produktu savstarpēju aizstājamību.
- 233 Treškārt, Komisija neapstrīd, ka saskaņā ar novirzes rādītājiem, kas ir balstīti uz MNP datiem, [konfidenciali]. Tomēr, lai vienpusēja cenu paaugstināšana būtu apvienotajam subjektam izdevīga, svarīgi esot nevis tas, lai koncentrācijas dalībnieku produkti būtu tuvākie aizstājēji (apstrīdētā lēmuma 324. un 1193. apsvērums), bet gan lai šie dalībnieki būtu tuvi konkurenti un lai to savstarpējā sacensība būtu bijusi nozīmīgs konkurences avots tirgū (apstrīdētā lēmuma 463. apsvērums).
- 234 Vispārējā tiesa konstatē, ka jēdziens “tuvs konkurents” nav ietverts Regulā Nr. 139/2004, bet tikai Pamatnostādnēs, kurās ir ietverta rubrika “uzņēmumi, kas apvienojas, ir tuvi konkurenti”.
- 235 Turklāt, lai būtu piemērojams Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 25. apsvērumu, ir nepieciešama tāda ievērojama konkurences spiediena likvidēšana, ko koncentrācijas dalībnieki izdara viens uz otru, kura ir vistiešākā koncentrācijas vienpusējā ietekme uz oligopolu tirgu, kā to Vispārējā tiesā pamatoti uzsvēra Komisija.

- 236 Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir pieņēmusi “konkurences intensitāti” kā ekonomiska rakstura pierādījumu 2007. gada 9. jūlija spriedumā *Sun Chemical Group* u.c./Komisija (T-282/06, EU:T:2007:203) un 2010. gada 6. jūlija spriedumā *Ryanair*/Komisija (T-342/07, EU:T:2010:280, 63. un turpmākie punkti).
- 237 2010. gada 6. jūlija spriedums *Ryanair*/Komisija (T-342/07, EU:T:2010:280) attiecās uz jēdziena “sīvākie konkurenti” izmantošanu un jautājumu par to, vai Komisija varēja automātiski no tā secināt, ka pastāv un pēc tam tiek likvidēts ievērojamais konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieki izdara viens uz otru. Turpretī 2007. gada 9. jūlija spriedumā *Sun Chemical Group* u.c./Komisija (T-282/06, EU:T:2007:203) Vispārējā tiesa secināja, ka Komisijai nevar pārvest, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav aplūkojusi apvienošanās dalībnieku konkurences attiecību intensitāti.
- 238 Saskaņā ar Pamatnostādņu 28. punktu šo intensitāti novērtē atkarībā no dalībnieku produktu aizstājamības pakāpes. Šajā pašā punktā tādējādi ir precizēts, ka “konkrētajā tirgū ražojumus var diferencēt tādējādi, ka daži ražojumi ir tuvāki aizstājēji nekā citi. Jo augstāka ir aizstājamības pakāpe starp apvienošanā iesaistīto uzņēmumu ražojumiem, jo lielāka ir varbūtība, ka tie būtiski paaugstinās cenas. [...] Lielāka iespēja, ka apvienošanā iesaistīto uzņēmumu stimuls paaugstināt cenas būs ierobežots, pastāv tad, ja konkurējošie uzņēmumi ražo tuvus aizstājējus ražojumiem, ko ražo apvienošanā iesaistītie uzņēmumi, nekā tad, ja tie piedāvā ne tik tuvus aizstājējus Tāpēc pastāv mazāka iespējamība, ka apvienošanās būtiski kavēs efektīvu konkurenci, [...] ja starp ražojumiem, ko piedāvā apvienošanā iesaistītie uzņēmumi, un ražojumiem, kurus piedāvā konkurējošie ražotāji, pastāv augsta aizstājamības pakāpe”.
- 239 Proti, atkarībā no apstākļiem attiecīgajā produktu tirgū var būt tuvāki vai mazāk tuvi aizstājēji, kā rezultātā var mainīties konkurences attiecību intensitāte starp šajā tirgū ietilpstošajiem produktiem, neatkarīgi no tirgus daļām. Līdz ar to koncentrācijas nekoordinētā ietekme var būt lielākā mērā atkarīga no koncentrācijas dalībnieku produktu tuvuma, nevis no to attiecīgajām tirgus daļām.
- 240 Šajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka saskaņā ar paziņojuma par iebildumiem 1366. punktu atsauces tirgum kopumā ir raksturīga neliela produktu diferenciācija. Šajā tirgū operatori cenšas pārvarēt šo aspektu, īstenojot diferenciācijas stratēģijas, kuru sekmes tomēr ir bijušas nelielas.
- 241 Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatē, ka Pamatnostādnēs ietvertais jēdziens “tuvs konkurents” ļauj ņemt vērā faktu, ka sacensība starp koncentrācijas dalībniekiem ir nozīmīgs konkurences avots tirgū un tādējādi var būt noteicošs izvērtējuma faktors, kā tas izriet no Pamatnostādņu 28. punkta. Turklāt ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta piemērošana kopsakarā ar minētās regulas 25. apsvērumu prasa “nozīmīgu konkurences ierobežojumu [ievērojama konkurences spiediena] likvidēšanu, ko puses, kuras apvienojas, īstenoja viena pret otru”, kas ir koncentrācijas tiešākā vienpusējā ietekme uz oligopolu tirgu, kā to Vispārējā tiesā pamatoti uzsvēra Komisija.
- 242 Tomēr lielākā daļa apstrīdētajā lēmumā minēto piemēru nav vērsti uz to, lai identificētu attiecību intensitātes līmeni starp koncentrācijas dalībniekiem, vai pierādītu, ka tie savstarpēji īsteno ievērojamu konkurences spiedienu, bet galvenokārt ir mēģināts parādīt, ka *Three* un *O2* drīzāk ir “tuvi konkurenti”, nevis “īpaši tuvi konkurenti”. Tādējādi šķiet, ka Komisija vairāk analizē konkurences intensitāti starp *Three* un *O2*, no vienas puses, un abiem pārējiem mobilā tīkla operatoriem, no otras puses. Proti, apstrīdētā lēmuma 1183. apsvērumā tā secina, ka visi četri mobilo sakaru tīkla operatori, nevis tikai *Three* un *O2*, ir “tuvi konkurenti”.
- 243 Treškārt, dati, kurus Komisija izmantoja, lai aprēķinātu novirzes rādītājus, kas ir izmantoti, lai analizētu dažādo tirgus dalībnieku attiecību intensitātes līmeni, ir iegūti no aptaujas, kuru tā veica, izmantojot relatīvi ierobežotu atlasu, ko veidoja aptuveni simts lietotāju. Turklāt šīs analīzes rezultāti nesaskan ar apstrīdētā lēmuma A pielikumā norādītās kvantitatīvās analīzes rezultātiem. Turpretī prasītājas aprēķinātās likmes ir balstītas uz MNP datiem un ir pamatotas ar 200 000 novērojumiem.

- 244 Ceturtkārt, saskaņā ar prasītājas norādītajiem skaitļiem saistībā ar O2 privāto klientu pārcelšanu, [konfidenciāli] ar novirzes rādītāju tikai [konfidenciāli], bet BT/EE novirzes rādītājs ir [konfidenciāli] un Vodafone – [konfidenciāli]. Turklāt O2 tuvākie konkurenti [konfidenciāli] kopumā ir [konfidenciāli], kas atbilst [konfidenciāli] pārcelšanām no O2. Tas nozīmē, ka [konfidenciāli].
- 245 Tiesas sēdē prasītāja pārliecinoši pamatoja šos skaitļus, un Komisija šajā ziņā neiebilda, kas apstiprina faktu, ka Three nebija īpaši tuvs O2 konkurents, ka [konfidenciāli] esot Three tuvākais konkurents un [konfidenciāli] esot tuvākais konkurents, turklāt ar ievērojamu atkāpienu.
- 246 Turklāt Komisija tiesas sēdē apstiprināja, ka Three nedarbojas mobilo telefonsakaru profesionālo patērētāju segmentā un tādā Three un O2 nav konkurenti šajā segmentā. Konkurences intensitātes neesamība šajā tirgus segmentā ir apstiprināta apstrīdētā lēmuma 35. tabulā un it īpaši 313. zemsvītras piezīmē par koncentrācijas limeni un HHI, kas apstrīdētajā lēmumā netika norādīti, jo Komisija neatklāja strukturālas problēmas attiecībā uz šo tirgus segmentu.
- 247 No tā izriet, ka mobilo telesakaru tirgū Apvienotajā Karalistē Three un O2 nebija īpaši tuvi mobilo tīklu operatori, pat ja šādā tirgū visi operatori pēc definīcijas ir vairāk vai mazāk tuvi.
- 248 Tāpat saskaņā ar prasītājas tiesas sēdē norādītajiem skaitļiem, kurus Komisija nav apstrīdējusi, attiecībā uz Three klientu pārcelšanu, [konfidenciāli] klientu ir atstājuši Three, jeb gandrīz [konfidenciāli] no O2 klientiem. Kopumā [konfidenciāli] klientu, kas pamet Three, izvēlas citu tirgus dalībnieku, nevis O2.
- 249 Lai gan, protams, var konstatēt, ka Three un O2 ir salīdzinoši tuvi konkurenti daļā segmentu koncentrētā tirgū, kurā ir četri mobilā tīkla operatori, ar šo apstākli vien nepietiek, lai šajā lietā pierādītu, ka ir likvidēts ievērojams konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieki izdara viens uz otru, un ar to nepietiek, lai konstatētu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, ja vien principā netiek aizliegta ikviena koncentrācija, kuras rezultātā notiek pāreja no četriem operatoriem uz trim.
- 250 Līdz ar to pirmā pamata trešā daļa, kas attiecas uz analīzes par Three un O2 savstarpējo konkurences attiecību intensitāti vājo pierādījuma spēku šajā lietā, ir jāapstiprina.

d) Par koncentrācijas kvantitatīvās ietekmes uz cenām novērtējumu

- 251 Pamatojoties uz savu kvantitatīvo analīzi par gaidāmo augšupvērsto cenu spiedienu (*upward pricing pressure*) (turpmāk tekstā – “UPP analīze”) Komisija apstrīdētā lēmuma 1225. apsvērumā secina, ka “koncentrācija var būt stimuls apvienotajam subjektam ievērojami paaugstināt cenas”.
- 252 Pirmā pamata piektajā daļā prasītāja izvirza divus iebildumus saistībā ar UPP. Vispirms tā apgalvo, ka UPP analīzei nav tāda pierādījuma spēka, kādu tai piešķir Komisija. Turpinājumā tā norāda, ka šādai analīzei šajā lietā nav nekāda pierādījuma spēka.

1) Par UPP analīzes kā pirmā “filtra” pierādījuma spēku

- 253 Pirmām kārtām, prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu UPP analīzes pierādījuma spēka vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 1191. apsvērumā izmantojot to kā pierādījumu, kas apstiprina būtisku šķērslis efektīvai konkurencei, lai gan UPP analīzes mērķis ir būt pirmajam “filtram”, lai noteiktu, vai koncentrācijai ir vajadzīga padziļināta izmeklēšana, un katrā ziņā šādas analīzes tiek apstrīdētas.
- 254 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

- 255 Vispārējā tiesa iesākumā konstatē – augšupvērsta cenu spiediena rādītāji, kas ir pamatoti ar novirzes rādītājiem un koncentrācijas dalībnieku daļām, atspoguļo stimulus šiem dalībniekiem paaugstināt cenas pēc koncentrācijas. Tos izmanto, lai novērtētu apvienošanās nekoordinēto ietekmi, ko parasti konstatē homogēnu produktu gadījumā.
- 256 Ir vispāratzīts, ka, lai gan augšupvērsta cenu spiediena rādītāji var izrādīties lietderīgi filtrēšanai, ļaujot konkurences iestādēm spriest par nepieciešamību veikt padziļinātu izmeklēšanu, tie tomēr nav jāuzskata par ticamām cenu pieauguma prognozēm vai apvienošanās simulācijām.
- 257 Tādējādi prasītāja pamatoti apgalvo, ka *UPP* analīze, it īpaši sākotnēji, tika izstrādāta, lai tā būtu pirmais “filtrs”, kas palīdz noteikt, vai koncentrācijai ir vajadzīga padziļināta izmeklēšana.
- 258 Tomēr ir jānorāda, kā to uzsver Komisija, ka tās kvantitatīvā analīze, kas ir balstīta uz *GUPPI* (*gross upward pricing pressure index*, proti, [latviešu] valodā – gaidāmā bruto augšupvērstā cenu spiediena indekss) analīzi, ir precīzāka nekā vienkārša *UPP* analīze, jo tā ļauj ņemt vērā konkurentu iespējamo reakciju uz apvienotā subjekta veiktu vienpusēju cenu paaugstināšanu, kā ir norādīts apstrīdētā lēmuma A pielikuma 253. un 254. apsvērumā.
- 259 Līdz ar to šis iebildums neesot pamatots.

2) Par *UPP* analīzi šajā lietā

- 260 Otrām kārtām, prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā arī attiecībā uz *UPP* analīzes rezultātā izdarītajiem secinājumiem, jo šajā analīzē ir paredzēts cenu pieaugums visos horizontālās koncentrācijas gadījumos, un tās rezultāti būtu lietderīgi tikai tad, ja tiktu noteikts sliekšnis, kuru pārsniedzot, paredzētā cenu paaugstināšana pēc darījuma tiktu uzskatīta par pietiekami būtisku. Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot ņēmusi vērā nevienu no šiem faktoriem.
- 261 Neņemot vērā *UPP* analīzes trūkumus, tās rezultāts liecinot, ka koncentrācija radītu tikai nelielas bažas attiecībā uz konkurenci, it īpaši salīdzinājumā ar iepriekšējās lietās iegūtiem rezultātiem.
- 262 Attiecībā uz prasītājas argumentu, ka kvantitatīvajā analīzē paredzētā ietekme uz cenām esot mazāka nekā iepriekšējās lietās, Komisija norāda, ka uz to ir atbildējusi apstrīdētā lēmuma 3056.–3058. apsvērumā, parādot, ka ietekme uz vidējām cenām šajā konkrētajā gadījumā ir starp to, kāda tika paredzēta Īrijas lietā un Vācijas lietā (skat. šī sprieduma 164. punktu).
- 263 Turklāt Komisija uzskata – tas, ka bez efektivitātes ieguvumiem vai citiem kompensējošiem kvalitatīviem faktoriem kvantitatīvā analīze vienmēr paredz cenu pieaugumu, dažreiz pat ļoti nelielu, neliedz to izmantot, vispārēji novērtējot pierādījumu kopumu, kas saistīti ar iespējamību, ka darījums radīs būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.
- 264 Pirmkārt, Vispārējā tiesa konstatē – Komisija atzīst, ka tās kvantitatīvā analīze ir balstīta uz ierobežotu ievades datu apjomu, it īpaši novirzes rādītājiem un peļņu, bet tā apgalvo, ka runa ir par būtiskiem tirgus rādītājiem, kā ir paskaidrots apstrīdētā lēmuma 1195. apsvērumā un šī lēmuma A pielikuma 246. apsvērumā.
- 265 Tieši tāpēc šķiet, ka Komisija pati apstrīdētajā lēmumā ir bijusi diezgan piesardzīga attiecībā uz savas veiktās kvantitatīvās analīzes pierādījuma spēku.
- 266 Proti, pirmām kārtām, pabeidzot kvalitatīvo novērtējumu, kas izklāstīts apstrīdētā lēmuma 1175.–1190. apsvērumā, Komisija secina, ka koncentrācija izraisītu ievērojama konkurences spiediena likvidēšanu mazumtirdzniecības tirgū, kā rezultātā “visticamāk” pieaugtu cenas. Šo kvalitatīvo

novērtējumu papildina kvantitatīvā analīze, kura ir apkopota apstrīdētā lēmuma 1191.–1225. apsvērumā un detalizēti aprakstīta šī lēmuma A pielikumā un uz kuras pamata Komisija izdara tādu pašu secinājumu.

- 267 Otrām kārtām, Komisija apstrīdētā lēmuma A pielikuma 250. apsvērumā būtībā precizē, ka iegūtais rezultāts nav uzskatāms par konkrētu un precīzu cenu pieauguma, kas var izrietēt no darījuma, aprēķinu, bet gan drīzāk par “norādi uz iespējamību”, ka šāds pieaugums var rasties.
- 268 No tā atbilstoši pašam apstrīdētajam lēmumam izriet, ka kvantitatīvā analīze netiek uzskatīta par izšķirošu pierādījumu. Šī iemesla dēļ šī analīze nevar būt pietiekama, lai atbilstoši šī sprieduma 118. punktā atgādinātajām pierādīšanas prasībām parādītu, ka ievērojama konkurences spiediena, ko dalībnieki izdara viens uz otru, likvidēšana radītu būtisku cenu pieaugumu un līdz ar to – būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.
- 269 Otrkārt, prasītāja norāda, ka ir jānosaka sliekšnis, kuru pārsniedzot, paredzētais cenu pieaugums pēc darījuma tiks uzskatīts par pietiekami būtisku.
- 270 Šajā ziņā ir jāmin, ka apstrīdētā lēmuma A pielikuma 252. apsvērumā Komisija atzīst, ka *UPP* analīze efektivitātes ieguvumu neesamības gadījumā vienmēr paredzēs noteiktu cenu pieaugumu tādas horizontālas koncentrācijas rezultātā, ar kuru tiek likvidēta konkurence starp koncentrācijas dalībniekiem.
- 271 Tomēr Komisija apstrīdētā lēmuma A pielikuma 252. apsvērumā norāda, ka kvantitatīvā analīze par cenu pieaugumu, kā arī pierādījuma spēks, ko var piešķirt šādai analīzei, atšķiras katrā konkrētajā gadījumā.
- 272 Turklāt cenu pieauguma apmērs esot tikai viens no elementiem, kam ir nozīme Komisijas veiktajā vispārējā novērtējumā, it īpaši tādos gadījumos kā šis, kad būtisks kaitējums ir identificēts dažādu kaitējuma teoriju ietvaros, kas izriet no horizontālās konkurences likvidēšanas starp koncentrācijas dalībniekiem. Komisija paskaidro, ka šī iemesla dēļ tā neuzskatīja par vajadzīgu noteikt sliekšni, kuru pārsniedzot, cenu paaugstināšana, uz ko norāda atsevišķs pierādījums, ir būtiska.
- 273 Šis arguments tomēr Vispārējo tiesu nepārlicina, jo šajā lietā paredzētais cenu pieaugums, pēc prasītājas domām, ko Komisija šajā jautājumā neapstrīd, būtu [*konfidenciāli*], lai gan paredzētais cenu pieaugums 6,6 % Īrijas lietā un 9,5 % Vācijas lietā neliedza Komisijai atļaut šos darījumus, ja vien tiek ievēroti noteikti nosacījumi.
- 274 Treškārt, pat pieņemot, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka koncentrācija apvienoto subjektu varētu mudināt paaugstināt cenas, un apstrīdētajā lēmumā ir aprēķinājusi minēto cenu pieaugumu, Komisija šajā lietā katrā ziņā nav pierādījusi, ka aprēķinātais cenu pieaugums ir būtisks.
- 275 Proti, nenosakot Komisijai pienākumu pieņemt “*de minimis*” noteikumu vai “drošības zonu” (*safe harbour*) cenu pieauguma jomā, lai parādītu koncentrācijas iespējamo pret konkurenci vērsto ietekmi, tai katrā ziņā šis pieaugums ir jākonstatē ar pietiekami augstu iespējamības pakāpi. Izlemjot šajā nolūkā izmantot tādas kvantitatīvas analīzes, kādas ir veiktas apstrīdētā lēmuma A pielikumā, tai ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas var ietekmēt cenu līmeni.
- 276 Ir jākonstatē, ka, ņemot vērā šādā tirgū pastāvošos konkurences apstākļus, oligopolā tirgū notiekoša koncentrācija gandrīz automātiski izraisa cenu pieaugumu īstermiņā, jo pazūd konkurences attiecības starp koncentrācijas dalībniekiem. Tikai vidējā termiņā ārējā konkurence no tirgū jau esošajiem tirgus dalībniekiem, vai atkarībā no tā, cik lieli ir šķērsli iekļūšanai tirgū, – no jauniem tirgus dalībniekiem, liktu jaunizveidotajam subjektam pazemināt savas cenas.

- 277 Tāpat jebkura koncentrācija radīs efektivitātes ieguvumus, kuru apmērs arī ir atkarīgs no ārējā konkurences spiediena. Šie ieguvumi it īpaši izriet no tā, ka apvienotais subjekts racionalizē un integrē ražošanas un izplatīšanas procesus. Šis subjekts parasti likvidēs dubultas vai liekas struktūras ražošanas un izplatīšanas kanālos, kā arī pārstrukturēs vai atlaidīs personālu. Atkarībā no apstākļiem šī racionalizācija var izraisīt to, ka apvienotais subjekts pazemina savas cenas.
- 278 Tomēr ir jākonstatē, ka Komisija nav iekļāvusi šos standarta efektivitātes ieguvumus savā kvantitatīvajā analizē, apstrīdētā lēmuma 1197. un 1223. apsvērumā uzskatot, ka paziņotājai pusei bija jāpierāda to esamība, un šajā nolūkā atsaucoties uz apstrīdētā lēmuma 8.5. sadaļu, kas attiecas uz efektivitāti.
- 279 Komisija tādējādi jauc divu veidu efektivitāti, proti, to, kas ir minēta Pamatnostādņu VII nodaļā, un katrai koncentrācijai raksturīgo efektivitāti. Proti, efektivitāte Pamatnostādņu izpratnē ir jāņem vērā, veicot koncentrācijas vispārēju konkurences novērtējumu, lai pārbaudītu, vai tā var atsvērt koncentrācijas ierobežojošo ietekmi. Savukārt efektivitātes kategorija, par ko ir runa šajā lietā, ir tikai tāda kvantitatīva modeļa sastāvdaļa, kura mērķis ir noteikt, vai koncentrācijai var būt šāda ierobežojoša ietekme. Tātad tas ir ierobežojošas ietekmes esamības pierādīšanas jautājums, kas rodas, pirms tiek veikts vispārējs novērtējums attiecībā uz ietekmi uz konkurenci Pamatnostādņu 76. punkta izpratnē.
- 280 Turklāt Vispārējā tiesa konstatē, ka no administratīvās procedūras laikā iesniegtajiem pierādījumiem izriet – lai gan var konstatēt pozitīvu korelāciju starp koncentrācijām, ja mobilo telesakaru nozarē notiek pāreja no četriem uz trim operatoriem, un cenu pieaugumu, ir konstatējama arī korelācija starp minētajām koncentrācijām un mobilo tiklu operatora ieguldījumu pieaugumu tiklos (skat. it īpaši *Centre on Regulation in Europe (CERRE)* pētījumu, *Genakos C., Valletti T., Verboven F., CERRE, Brisele, 2015, "Evaluating Market Consolidation in Mobile Communications"*, kas tiek minēts arī apstrīdētā lēmuma B pielikuma 1., 64.–68., 71., 72., 76.–80. un 108. punktā).
- 281 Lai gan ieguldījumu palielināšana uz katru operatoru obligāti nenozīmē labāku tīkla kvalitāti, kā to uzsver Komisija apstrīdētā lēmuma B pielikuma 79. punktā, šāda korelācija ir ticamāka salīdzinājumā ar pretēju pieņēmumu par minētā tīkla kvalitātes pasliktināšanos. Komisija, kurai ir pierādīšanas pienākums, šajā ziņā apstrīdētajā lēmumā atbilstoši piemērojamajām pierādīšanas prasībām nav pierādījusi savu apgalvojumu par tīkla kvalitātes pasliktināšanos, uz ko daļēji balstās tās otrā kaitējuma teorija, kuras mērķis ir pierādīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.
- 282 Līdz ar to ir jāsecina, ka šajā lietā veiktajai kvantitatīvajai analīzei nav pierādījuma spēka, jo Komisija nav parādījusi ar pietiekamu iespējamību, ka pēc tam, kad tīktu likvidēts ievērojams konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieki ir izdarījuši viens uz otru, cenu pieaugums būtu "būtisks".
- 283 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata piektā daļa ir jāapstiprina.

e) Par nekoordinētas ietekmes vispārējo novērtējumu

- 284 Pirmā pamata septītajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisija nav veikusi vispārēju nekoordinētas ietekmes esamības novērtējumu, pieļaujot tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Tāpat tā neesot precizējusi, uz kāda pamata tā apstrīdētā lēmuma 1226. un 1227. apsvērumā ir secinājusi, ka apgalvotais koncentrācijas novērsta spiediens ir ievērojams Pamatnostādņu 25. punkta izpratnē un ka apgalvotie šķēršļi konkurencei, kas izriet no koncentrācijas, ir ievērojami Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punkta izpratnē, un ir sajaukusi *Three* un *O2* savstarpējās konkurences samazināšanos ar ievērojama konkurences spiediena likvidēšanu.

- 285 Komisija atbild, ka tā ir veikusi koncentrācijas iespējamās nekoordinētās ietekmes vispārēju novērtējumu, sniedzot, pirmām kārtām, savu kvalitatīvo novērtējumu apstrīdētā lēmuma 1175.–1190. apsvērumā, otrām kārtām, kvantitatīvā novērtējuma vispārēju novērtējumu apstrīdētā lēmuma 1191.–1225. apsvērumā un, trešām kārtām, kopējo secinājumu apstrīdētā lēmuma 1226. un 1227. apsvērumā.
- 286 Šajā ziņā ir jāpārbauda, vai Komisija apstrīdētajā lēmumā ir konkretizējusi vai precizējusi, kādā mērā nekoordinētā ietekme ir tik nozīmīga, ka tā pamato secinājumu, ka koncentrācija “būtiski” traucēs efektīvai konkurencei, kā ir prasīts Regulas Nr. 139/2004 2. panta 3. punktā.
- 287 Lai pierādītu nekoordinētu ietekmi mazumtirdzniecības tirgū, Komisija apstrīdētā lēmuma 330.–1174. apsvērumā ir secīgi izvērtējusi dažādus faktoros un savu kvalitatīvo un kvantitatīvo novērtējumu ir apkopojusi minētā lēmuma 1175.–1225. apsvērumā. Pēc tam tā ir veikusi vispārēju novērtējumu apstrīdētā lēmuma 1226. un 1227. apsvērumā, secinot, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei. Tādējādi, pretēji prasītājas apgalvotajam, apstrīdētajā lēmumā faktiski ir ietverts vispārējs šādas nekoordinētas ietekmes esamības novērtējums.
- 288 Tomēr šajā vispārējā novērtējumā ir ietverta tikai vispārīga atsauce uz pierādījumu kopumu un apstākļiem, kuri it īpaši attiecas uz svarīga konkurences spēka likvidēšanu koncentrācijas rezultātā, uz konkurences attiecību tuvumu un jaunizveidotā subjekta palielināto tirgus daļu, un kuri tādējādi ir vērsti uz to, lai pierādītu nekoordinētas ietekmes esamību.
- 289 Neatkarīgi no šī pierādījumu kopuma un apstākļu pierādījuma spēka ir jākonstatē, ka Komisija nekur apstrīdētajā lēmumā nav konkretizējusi, vai identificētā nekoordinētā ietekme ir “būtiska” vai arī tā šajā gadījumā radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, kā Komisija apgalvo apstrīdētā lēmuma 1227. apsvērumā.
- 290 Līdz ar to ir jāpiekrīt prasītājas argumentam par to, ka Komisija nav konkrēti norādījusi, uz kāda pamata tā secināja, ka apgalvotie no koncentrācijas izrietošie šķēršļi konkurencei ir būtiski.
- 291 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats ir jāapstiprina un tā sestā un septītā daļa nav jāpārbauda.

D. Par otro kaitējuma teoriju, kas attiecas uz nekoordinētu ietekmi, ko rada tīkla koplietošanas līgumu darbības izjaukšana

1. Apstrīdētā lēmuma kopsavilkums

- 292 Procedūras gaitā Komisijā prasītāja tostarp iesniedza divus tīklu konsolidācijas plānus: “plāns [A]” un “plāns [B]”. Šie konsolidācijas plāni bija pamatoti ar diviem tīkla koplietošanas līgumiem starp *BT/EE* un *Three*, proti, – *MBNL*, no vienas puses, un *Vodafone* un *O2*, proti, – *Beacon*, no otras puses.
- 293 *MBNL* ietver “pasīvu” tīkla koplietošanu, aptverot aptuveni [konfidenciāli] objektus, un tikai 3G tehnoloģijas tīkla aktīvu koplietošanu, [konfidenciāli]. Tātad *MBNL* pamatā ir līgums par pasīvu tīkla koplietošanu. *MBNL* pieļauj vienpusēju attīstības darbību.
- 294 Attiecībā uz *Beacon*, tas ietver tīkla koplietošanu *Cornestone Telecommunications Infrastructure Ltd.*, kas ir paredzēta, lai pārklātu aptuveni [konfidenciāli], un aktīvu tīkla koplietošanu, katram dalībniekam nodrošinot aktīvu tīklu pusē no valsts (*Vodafone* valsts rietumos un *O2* valsts austrumos) un balstoties uz otra līguma dalībnieka tīklu valsts otrajā daļā. Aktīva tīkla koplietošana attiecas uz 2G, 3G un 4G tehnoloģijām [konfidenciāli]. *Beacon* tātad ir [konfidenciāli]. *Beacon* ietver dažus noteikumus par ekskluzivitāti.

- 295 Apstrīdētā lēmuma 1229.–1234. apsvērumā Komisija izklāsta savas divas kaitējuma apakšteorijas saistībā ar tīkla koplietošanas līgumiem.
- 296 Komisija uzskata, ka katram abu tīkla koplietošanas līgumu partnerim šobrīd ir labs iemesls kopīgi attīstīt savu tīklu koplietošanas elementus, lai koplietošanas tīkls būtu labāks nekā citu mobilā tīkla operatoru tīkls – it īpaši to mobilā tīkla operatoru, kuri ir noslēguši otru tīkla koplietošanas līgumu. Darījuma rezultātā šī konkurences dinamika izzustu, jo apvienotais subjekts būtu abu līgumu dalībnieks, un *Vodafone* un *BT/EE* vairs nebūtu partnera, kas ir pilnībā iesaistīts attiecīgi *Beacon* un *MBNL*.
- 297 Viens no kaitējumiem ir saistīts ar divu tīkla koplietošanas līgumu, kas ir saistoši koncentrācijas dalībniekiem, attiecīgo divu partneru konkurences situācijas vājināšanos. Apstrīdētā lēmuma 1231. apsvērumā Komisija konstatē, ka mobilie tīkli ir izšķiroša infrastruktūra mobilā tīkla operatoriem, lai saviem klientiem varētu piedāvāt mobilo telesakaru pakalpojumus.
- 298 Komisija uzskata, ka šo tīklu kvalitāte ir noteicošais faktors konkurencei. Tādēļ viena no kaitējuma apakšteorijām, kas īsumā izklāstīta apstrīdētā lēmuma 1232. apsvērumā, attiecas uz to, ka samazinās konkurence, ko rada viens vai otrs, vai abi divi mobilā tīkla operatori, kurus ar koncentrācijas dalībniekiem saista tīkla koplietošanas līgumi, kas varētu radīt šķērsli efektīvai konkurencei oligopolā tirgū ar ierobežotu dalībnieku skaitu un būtiskiem šķēršļiem iekļūšanai tirgū.
- 299 Komisija uzskata, ka vēl iespējamo kaitējumu var radīt tas, ka koncentrācijas darījuma rezultātā izveidojusies tīkla koplietošanas situācija nozares mērogā izraisītu ieguldījumu tīklu infrastruktūrā samazināšanos. Apstrīdētā lēmuma 1233. apsvērumā Komisija apgalvo, ka darījuma rezultātā varētu samazināties sinerģijas, kas ietekmē tīklu koplietošanas līgumu partnerus, un pieļautu apvienotā subjekta oportūnistisku rīcību ieguldīšanas jomā, izraisot to, ka nozares mērogā samazinātos ieguldījumi un līdz ar to – efektīvas konkurences līmenis, kāds būtu bijis, ja koncentrācijas darījums nenotiktu. Arī šī iemesla dēļ koncentrācijas darījums varētu radīt būtisku šķērsli efektīvai konkurencei oligopolā tirgū ar ierobežotu dalībnieku skaitu un būtiskiem šķēršļiem iekļūšanai tirgū.
- 300 Ņemot vērā tieši šīs divas kaitējuma apakšteorijas, Komisija apstrīdētā lēmuma 1244.–1784. apsvērumā pārbaudīja prasītājas tīklu konsolidācijas plānus pēc tam, kad minētā lēmuma 1235.–1243. apsvērumā bija detalizēti izskaidrojusi, cik nozīmīga ir tīkla koplietošanas līguma partneru savstarpējo interešu saskaņotība.
- 301 Plāna [A] ietvaros apvienotais subjekts piekrīt [*konfidenciāli*] (apstrīdētā lēmuma 1373.–1381. apsvēruma).
- 302 Plāna [B] ietvaros apvienotais subjekts [*konfidenciāli*] (apstrīdētā lēmuma 1382.–1385. apsvēruma).
- 303 Abi plāni [*konfidenciāli*].
- 304 Apstrīdētā lēmuma 1246. apsvērumā Komisija ir izklāstījusi centrālo apgalvojumu, kas ir pamatā tās vērtējumam par iespējamo tirgus attīstību pēc koncentrācijas, proti, ka tīkla koplietošanas līguma pienācīgas darbības ilgstošā izjaukšana no šāda līguma partnera puses var radīt šķērsli konkurencei.
- 305 Šajā ziņā Komisija apstrīdētā lēmuma 1229. apsvērumā ir norādījusi, ka parasti tīkla koplietošanai var būt labvēlīga ietekme uz konkurenci, panākot mobilo tīklu attīstības un darbības izmaksu sinerģijas, kuras savukārt var radīt iespēju mobilo tīklu operatoriem sasniegt labāku tīkla pārklājumu un labāku kvalitāti, tādējādi veicinot efektīvu konkurenci par labu iedzīvotājiem un sabiedrībai kopumā.

- 306 Apstrīdētā lēmuma 1230. apsvērumā Komisija norāda, ka, ņemot vērā, ka šie mērķi tika sasniegti ar tīkla koplietošanas līgumiem, kas noslēgti starp koncentrācijas dalībniekiem un citu operatoru, ir jāpārbauda, cik lielā mērā darījums var ietekmēt efektīvas konkurences mērķa sasniegšanu patērētāju interesēs.
- 307 Attiecībā uz plānu [A] Komisija apstrīdētā lēmuma 1567. un 1778. apsvērumā secināja, ka šim koncentrācijas dalībnieku iesniegtajam plānam būtu nopietna negatīva ietekme uz *BT/EE* konkurences situāciju, palielinot *BT/EE* izmaksas *MBNL* tīkla uzturēšanai un uzlabošanai, kā arī pazeminot *MBNL* tīkla kvalitāti, tostarp aizkavējot vai radot šķēršļus *BT/EE* ieguldījumiem. Komisija apstrīdētā lēmuma 1778. apsvērumā secināja, ka plāns [A] varētu radīt būtisku kaitējumu *BT/EE* spējai konkurēt mobilo telesakaru tirgos Apvienotajā Karalistē.
- 308 Šāda konkurences spiediena samazināšanās, pēc Komisijas domām, visticamāk, radītu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei oligopolā tirgū ar ierobežotu dalībnieku skaitu un būtiskiem šķēršļiem iekļūšanai tirgū.
- 309 Šis secinājums it īpaši esot apstiprināts apstrīdētā lēmuma 1247. apsvērumā, kur ir norādīts – tas, ka palielinās pašreizējā tīkla uzturēšanas un paplašināšanas izmaksas vai nākotnes tīkla standarta īstenošana, varētu būtiski traucēt *Vodafone* un *BT/EE* konkurences situāciju. Papildu izmaksu (*incremental costs*) pieaugums varētu izraisīt cenu pieaugumu un kaitēt patērētājiem. Komisija uzskata, ka fiksēto izmaksu pieaugums, iespējams, izraisītu ieguldījumu samazināšanos, jo augstākas fiksētās izmaksas padarītu nerentablus ieguldījumus, kas būtu ienesīgi zemāku fiksēto izmaksu gadījumā. Ieguldījumu samazināšana tīkla kvalitātē tādējādi varot samazināt tīkla kvalitāti salīdzinājumā ar situāciju, ja darījums nenotiktu.
- 310 Apstrīdētā lēmuma 1679. apsvērumā Komisija atzīst, ka konkurējoša operatora izmaksu palielināšana ne vienmēr rada šķērslī konkurencei. Tomēr, ja izmaksu pieaugums izraisa mazākus ieguldījumus vai tirgū piedāvāto pakalpojumu kvalitātes pasliktināšanos, vai ja tas cenu paaugstinājuma veidā atsaucas uz patērētājiem, tas, pēc Komisijas domām, samazina šāda tirgus dalībnieka konkurences spiedienu tirgū.
- 311 Augstākas papildu izmaksas, visticamāk, izraisītu augstākas cenas, bet augstākas fiksētās izmaksas, visticamāk, izraisītu tīkla kvalitātes pazemināšanos. Oligopolos tirgos ar ierobežotu dalībnieku skaitu būtu ļoti iespējams, ka tirgus dalībnieka konkurences spiediena zudums radītu vispārēju konkurences zudumu šajā tirgū.
- 312 Attiecībā uz plānu [B] Komisija secināja, ka tas varētu ievērojami kaitēt *Vodafone* un – mazākā mērā – *BT/EE* konkurētspējai mobilo telesakaru tirgos Apvienotajā Karalistē (apstrīdētā lēmuma 1568.–1749. un 1779. apsvērumi).
- 313 It īpaši Komisija uzskata, ka [*konfidenciāli*] (apstrīdētā lēmuma 1605.–1652. apsvērumi). Turklāt pastāvēdams risks, ka *Vodafone* pēc iespējamās īslaicīgas tīkla pagaidu pārslodzes var pasliktināties tīkla kvalitāte [*konfidenciāli*] (apstrīdētā lēmuma 1660.–1667. apsvērumi). Visbeidzot, Komisija izvērtē iespējamo izmaksu paaugstināšanos un to ietekmi uz [*konfidenciāli*] (apstrīdētā lēmuma 1668.–1724. apsvērumi).
- 314 Komisija uzskata, ka ar plānu [B] var arī palielināties pārskatāmība attiecībā uz tīklā veiktajiem ieguldījumiem, radot risku, ka samazināsies kopējais ieguldījumu līmenis tīkla infrastruktūrā Apvienotajā Karalistē (apstrīdētā lēmuma 1725.–1742. apsvērumi).
- 315 Komisija arī ir paredzējusi piecus citus integrācijas scenārijus un secinājusi, ka visos paredzētajos gadījumos koncentrācija var apdraudēt koncentrācijas dalībnieku, viena vai abu tīkla koplietošanas līgumu partneru, konkurences situāciju (apstrīdētā lēmuma 1386.–1389. un 1750.–1776. apsvērumi).

- 316 Līdz ar to apstrīdētā lēmuma 1777.–1784. apsvērumā Komisija secina, ka koncentrācijas darījums var samazināt konkurences spiedienu, ko izdara viens vai abi mobilā tīkla operatori, kuri ir koncentrācijas dalībnieku partneri tīkla koplietošanas līgumos.
- 317 Apstrīdētā lēmuma 1777. apsvērumā Komisija secināja, ka tīklu konsolidācijas plānu, ko tai bija iesniegušas paziņotājas puses, īstenošana pēc mobilā tīkla operatoru skaita samazināšanās būtiski kaitētu viena vai otra, vai abu tīkla koplietošanas līgumu partneru, proti, *BT/EE* vai *Vodafone*, konkurences situācijai.
- 318 Turklāt Komisija atzīmē, ka nevienā no šiem konsolidācijas plāniem, kādi tie ir iesniegti Komisijā, nav ietvertas īstenošanas saistības. Ņemot vērā arī piecus citus iespējamus integrācijas scenārijus, kas ir minēti šī sprieduma 315. punktā, Komisija apstrīdētā lēmuma 1780. apsvērumā secina, ka visos šajos gadījumos koncentrācijas darījums kaitētu viena vai otra, vai abu to mobilā tīkla operatoru konkurences situācijai, kuri ir koncentrācijas dalībnieku partneri tīkla koplietošanas līgumos.
- 319 Tieši tāpēc Komisija apstrīdētā lēmuma 1781. apsvērumā uzskata, ka ar darījumu varētu tikt samazināts konkurences spiediens, ko izdara vai nu *BT/EE* vai *Vodafone*, vai abi šie mobilā tīkla operatori, kas ir koncentrācijas dalībnieku partneri tīkla koplietošanas līgumos.
- 320 Turklāt Komisija saistībā ar savu otro kaitējuma apakšteoriju, kas izklāstīta šī sprieduma 299. punktā un apstrīdētā lēmuma 1233. apsvērumā, uzskata, ka saskaņā ar plānu [B] tīkla koplietošanas situācija pēc darījuma, iespējams, izraisītu ieguldījumu tīklu infrastruktūrā pazemināšanos nozares mērogā, pazeminot efektīvas konkurences līmeni, kāds būtu bijis, ja darījums nenotiktu.
- 321 Līdz ar to Komisija apstrīdētā lēmuma 1783. apsvērumā secina, ka viena vai abu pārējo mobilā tīkla operatoru īstenošana konkurences spiediena samazināšanās dēļ un ieguldījumu tīkla infrastruktūrā līmeņa nozares mērogā pazemināšanās dēļ, ko izraisītu atsevišķi tās izvērtētie tīkla konsolidācijas plāni, koncentrācijas darījums var radīt pret konkurenci vērstu nekoordinētu ietekmi mobilo telesakaru pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū Apvienotajā Karalistē.
- 322 Apstrīdētā lēmuma 1784. apsvērumā Komisija būtībā secina, ka, tā kā šādu ietekmi nevar kompensēt ar pirkspēju, iekļūšanu tirgū vai no tām izrietošo efektivitāti, darījums būtiski apdraudētu konkurencei oligopolā tirgū ar ierobežotu konkurentu skaitu un paaugstinātiem šķēršļiem iekļūšanai tirgū.

2. Par trešo pamatu, kas attiecas uz kļūdām saistībā ar tīkla koplietošanas radītu nekoordinētu horizontālo ietekmi

- 323 Trešajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvusi faktu un tiesību kļūdas, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā un ir pārkāpusi būtiskas formas prasības jautājumā par nekoordinētu ietekmi no tīkla koplietošanas, it īpaši saistībā ar tīklu koplietošanas līgumu dalībnieku interešu konverģences nepieciešamību un apmēru (pirmā daļa), divu esošo tīkla koplietošanas līgumu attīstību kontrafaktuālā scenārijā (otrā daļa), *Three* spēju traucēt vai kavēt *BT/EE* veikt vienpusēju izvēršanu (trešā daļa), koncentrācijas iespējamo negatīvo ietekmi uz konkurentiem, nevis uz konkurenci (ceturtnā daļa), kaitējumu *BT/EE* un *Vodafone* konkurences situācijai (piektā daļa), pastiprinātas pārskatāmības ietekmi uz kopējiem ieguldījumiem tīklā (sestā daļa) un saistību attiecībā uz tīkla koplietošanu novērtējumu (septītā daļa).
- 324 Komisija, kuru atbalsta Apvienotā Karaliste un *BT/EE*, apstrīd prasītājas argumentus.

a) Par tīkla koplietošanas līgumu dalībnieku savstarpējo konvergenci

- 325 Trešā pamata pirmajā daļā prasītāja apgalvo, ka konverģences teorija ir gan jauna, jo tā nekad nav minēta saistībā ar iepriekšējām koncentrācijām telesakaru nozarē, gan paradoksāla, jo tā nozīmē, ka tīkla koplietošanas līgumu dalībnieku interešu konverģence ir vēlāmāka par koncentrācijas radītu konkurenci, kas esot pretrunā konkurences jēdzienam un pašas Komisijas konstatējumiem par prasītājas piedāvātajiem korektīvajiem pasākumiem.
- 326 Attiecībā uz to, ka konverģences teorija, iespējams, līdz šim nav izmantota, Komisija norāda – fakts, ka tā iepriekšējās lietās nav izvirzījusi līdzīgas bažas, esot izskaidrojams ar šajā lietā aplūkoto tīkla koplietošanas līgumu īpašo raksturu. Šajā ziņā *BT/EE* piebilst, ka konverģences teorija jau ir bijusi identificēta lietā *COMP/M.5650 – T-Mobile/Orange*, kurā Komisija ir secinājusi, ka *T-Mobile* pēc koncentrācijas varētu mēģināt pasliktināt *Three radio access network (RAN)*, proti, [latviešu] valodā – “radio piekļuves tīkls”) kvalitāti *MBNL* ietvaros.
- 327 Attiecībā uz apgalvoto konverģences teorijas paradoksālo raksturu Komisija, kuru šajā jautājumā atbalsta Apvienotā Karaliste, norāda, ka tās vērtējums par interešu konvergenci nekādā ziņā nav paradoksāls. Lai gan tīkla koplietošanas līgumu pastāvēšana izraisa to, ka minēto līgumu dalībniekiem rodas savstarpējas saskares punkti, kas var būt labvēlīgi konkurencei, it īpaši, ja līgumi izraisa izmaksu sinerģiju vai tīkla uzlabojumus, minēto līgumu dalībnieki parasti arī saglabājot spēju savstarpēji konkurēt attiecībā uz būtiskiem rādītājiem, tostarp cenām. Apstrīdētajā lēmumā neesot atsauces uz rīcības saskaņošanu vai koordinēšanu, bet gan uz interešu saskaņotību attiecībā uz iespēju izmantot tīklu, kas ļauj īstenot efektīvu konkurenci.

1) Teorijas par kaitējumu tīkla koplietošanas līgumiem novatorisko raksturu

- 328 Attiecībā uz teorijas par kaitējumu tīkla koplietošanas līgumiem novatorisko raksturu, kas tika aprakstīts trešā pamata pirmās daļas iesākumā, Vispārējā tiesa konstatē – no apstrīdētā lēmuma 1242. un 1243. apsvēruma izriet, ka uz nepieciešamību saskaņot tīkla koplietošanas līguma dalībnieku intereses un par šādas saskaņotības nozīmīgumu savos apsvērumos par paziņoto koncentrāciju lietā *M.5650 – T-Mobile/Orange* Komisijai norādīja *3UK*.
- 329 Tomēr lietā *M.5650 – T-Mobile/Orange* Komisijas kaitējuma teorija bija pamatota nevis ar tīkla koplietošanas līgumu dalībnieku savstarpējo interešu saskaņotību vai tās izjaukšanu, bet gan ar nepieciešamību nodrošināt konkrēta uzņēmuma piekļuvi tīklam, kuru tas lietoja kopā ar citu uzņēmumu, lai gan pēdējais minētais uzņēmums ar trešo uzņēmumu bija noslēdzis darījumu, kas varēja apdraudēt pirmā minētā uzņēmuma piekļuvi minētajam tīklam. Šī iemesla dēļ, lai kļiedētu Komisijas identificētās nopietnās šaubas, koncentrācijas dalībnieki saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 6. panta 2. punktu uzņēmās saistības pret *3UK* attiecībā uz *MBNL* tīkla koplietošanas līguma termiņu, kas tika pagarināts [*konfidenciāli*], un ātras strīdu izšķiršanas mehānisma ieviešanu.
- 330 No tā izriet, ka Komisijas šajā lietā piemērotā kaitējuma teorija, kas ir pamatota ar nepieciešamību novērst abu tīkla koplietošanas līgumu dalībnieku interešu saskaņotības izjaukšanu un ar minēto līgumu stabilitātes saglabāšanu, no Komisijas iepriekšējās lēmumu pieņemšanas prakses viedokļa ir jauna.
- 331 Tomēr tikai no tā vien, ka kaitējuma teorija, ko Komisija ir formulējusi lēmumā, ir novatoriska, nevar secināt, ka tā pati par sevi ir maz ticama vai nepamatota. Kā to pamatoti uzsver *BT/EE*, Komisijai savā analizē nav jāpiemēro tikai tās kaitējuma teorijas, kas ir izstrādātas iepriekšējos lēmumos.
- 332 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 111. punkta, jo vairāk analīze ir vērsta perspektīvā un cēloņsakarību ķēdes – grūtāk saskatāmas, nenoteiktākas un grūtāk konstatējamas, jo prasīgākai ir jābūt Savienības tiesai, detalizēti pārbaudot pierādījumus, ko šajā ziņā ir sniegusi Komisija.

2) Par interešu konverģences teorijas it kā paradoksālo un kļūdaino raksturu un par tīklu koplietošanas līgumu darbības izjaukšanu

- 333 Prasītāja norāda, ka Komisijas secinājums apstrīdētā lēmuma 1238. un 1239. apsvērumā par to, ka *MBNL* un *Beacon* ir “balstīti uz noteiktu interešu konverģences limeni”, kura izjaukšanas risku rada koncentrācija, ir kļūdaina.
- 334 Prasītāja it īpaši apgalvo, ka saiknes atslābināšana *MBNL* un *Beacon* ietvaros pēc koncentrācijas varētu veicināt lielāku konkurenci starp šo līgumu dalībniekiem un stiprinātu konkurenci starp tīkliem.
- 335 Komisija šos argumentus apstrīd, būtībā apgalvojot, ka tīkla koplietošanas līgumiem ir būtiska loma mobilo telesakaru nozarē, it īpaši Apvienotajā Karalistē, kur interešu saskaņotības novērtējums nekādā ziņā neesot paradoksāls. Apstrīdētajā lēmumā neesot atsauces uz rīcības saskaņošanu vai koordinēšanu, bet gan uz interešu konverģenci attiecībā uz iespēju izmantot tīklu, kas ļauj īstenot efektīvu konkurenci.
- 336 Šajā ziņā Vispārējā tiesa iesākumā konstatē, ka tā var uzreiz piekrist Komisijas kaitējuma teorijas daļai, kas ir apkopota apstrīdētā lēmuma 1232. apsvērumā, jo tādas konkurences samazināšana, ko rada mobilā tīkla operators, kurš caur tīkla koplietošanas līgumu ir saistīts ar koncentrācijas dalībniekiem, noteiktos gadījumos var radīt būtisku šķērsli konkurencei. Tas, piemēram, būtu gadījums ar traucējošu uzņēmumu, kurš būtu atkarīgs no tīkla koplietošanas līguma savas piekļuves tirgum nodrošināšanai, lai varētu piedāvāt savus pakalpojumus, un kurš pēc koncentrācijas varētu tikt izslēgts no tirgus.
- 337 Kā jau tika atgādināts šī sprieduma 296. punktā, pēc Komisijas domām, abu iepriekš pastāvējušo tīkla koplietošanas līgumu dalībniekiem Apvienotajā Karalistē, proti, *BT/EE* un *Vodafone*, šobrīd ir labs iemesls kopīgi attīstīt savu tīklu koplietošanas elementus, lai koplietošanas tīkls būtu labāks par citu mobilā tīkla operatoru tīklu, – it īpaši to, kuri ir noslēguši otro tīkla koplietošanas līgumu. Pēc Komisijas domām, koncentrācijas darījuma rezultātā šī konkurences dinamika izzustu, jo izveidotais subjekts katrā ziņā īstermiņā vai vidējā termiņā būtu abu tīkla koplietošanas līgumu dalībnieks, un *Vodafone* un *BT/EE* vairs nebūtu partnera, kurš ir pilnībā iesaistīts attiecīgi *Beacon* un *MBNL*.
- 338 Rezumējot, Komisijas izstrādātā pirmā kaitējuma apakšteorija paredz, kā Komisija pati apstiprina apstrīdētā lēmuma 1777.–1783. apsvērumā, ka darījums kaitētu viena vai otra, vai abu mobilā tīkla operatoru konkurences situācijai un tādējādi varētu samazināt konkurences spiedienu, ko rada *BT/EE* vai *Vodafone*, vai abi mobilā tīkla operatori, kas ir koncentrācijas dalībnieku partneri tīkla koplietošanas līgumos. Vispārējā tiesa šajā ziņā atgādina, ka uz infrastruktūru balstīta konkurence var būt svarīgs elements, lai nodrošinātu pakalpojumu kvalitāti mobilo telesakaru tirgū.
- 339 Saskaņā ar Komisijas lēmumu pieņemšanas praksi attiecībā uz LESD 101. panta 1. un 3. punktu tīkla koplietošanas līgumi, kuros ir ietvertas konkrētas infrastruktūras kopēja lietošana, no šī viedokļa rada atšķirīgus konkurences riskus atkarībā no konteksta un tā, vai koplietošanas veids ir aktīvs vai pasīvs. Atkarībā no izvēlēta sadarbības veida operatoru autonomija un kolūzijas risks ir vairāk vai mazāk nozīmīgs un konkurences apdraudējuma risks ir vairāk vai mazāk būtisks. Vienlaikus tīkla koplietošanas līgumi var radīt ievērojamas ekonomiskas priekšrocības izmaksu ietaupījumu, labāka pārklājuma un ātrākas tīkla izvēršanas ziņā (skat. it īpaši Komisijas Lēmumu 2003/570/EK (2003. gada 30. aprīlis) par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu – *Lieta COMP/38.370 – O2 UK Limited/T-Mobile UK Limited (“UK Network Sharing Agreement”)* (OV 2003, L 200, 59. lpp.), un Komisijas Lēmumu 2004/207/EK (2003. gada 16. jūlijs) par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (*Lieta COMP/38.369 – T-Mobile Deutschland un O2 Germany: tīkla koplietošanas ietvarlīgums*) (OV 2004, L 75, 32. lpp.)).
- 340 Vispārējā tiesa konstatē – tas, ka tīkla koplietošanas līgumam pēc tā noslēgšanas var būt konkurenci veicinoša ietekme, tādējādi līdzsvarojošot tajā ietvertos ierobežojumus, obligāti nenozīmē, ka līguma izbeigšana, pārskatīšana vai visas turpmākās līguma līdzsvara izmaiņas pēc koncentrācijas noteikti var tikt kvalificētas kā būtisks šķērslis efektīvai konkurencei.

- 341 Šāds vērtējums jaunajam konkurences līdzsvaram tirgū, it īpaši šādu tīkla koplietošanas līgumu pastāvēšanas dēļ, ir atkarīgs no jaunās situācijas konkurenci veicinošās vai pret konkurenci vērstās iespējamās ietekmes, ko Komisija vai valsts konkurences iestādes atsevišķi un individuāli var novērtēt, it īpaši no tirgus attīstības viedokļa, ko turklāt administratīvajā procedūrā Komisijā vairākkārt ir uzsvēris *Ofcom*, kā izriet no Vispārējai tiesai iesniegtajiem Apvienotās Karalistes iestāšanās raksta pielikumiem.
- 342 Kā atbildē uz Apvienotās Karalistes iestāšanās rakstu šajā jautājumā uzsver prasītāja, *BT/EE* un *Vodafone* konkurētspēja un stimuli ieguldīt nav izšķiroši atkarīgi no *Three* lēmumiem par ieguldījumiem vai no izmaksu paaugstināšanās, bet it īpaši no konkurences pakāpes, ar ko tie saskaras, to finanšu resursiem un stratēģijām. Tas, ka samazinās *Three* stimuli ieguldīt vienā vai otrā tīklā, nevar būt vienīgais un tātad būtiskākais pamats, lai vājinātos tīkla koplietošanas līguma cita dalībnieka konkurētspēja.
- 343 Komisija uzskata, ka tā tas tomēr būtu gadījumā, ja apvienotais subjekts nolemtu izstāties no viena no abiem tīkla koplietošanas līgumiem, lai koncentrētos tikai uz otru līgumu, kā Komisija uzskatīja divos papildu hipotētiskajos tīklu konsolidācijas scenārijos, no kuriem pirmais ir aprakstīts apstrīdētā lēmuma 1752.–1756. apsvērumā, kuros ir paredzēts, ka apvienotais subjekts būtu atkarīgs tikai no *MBNL*, un otrais – apstrīdētā lēmuma 1757.–1759. apsvērumā, kuros ir paredzēts, ka apvienotais subjekts būtu atkarīgs tikai no *Beacon*. Apstrīdētā lēmuma 1755. un 1759. apsvērumā Komisija secina, ka abos šajos gadījumos ieguldījumu samazināšana nozares mērogā ir maz ticama.
- 344 Pat ja pieņemtu, ka šādi scenāriji patiešām varētu kaitēt vai nu *BT/EE*, vai *Vodafone* konkurences situācijai, ir jākonstatē, ka šī pret konkurenci vērstā ietekme šajā lietā nevar tikt kvalificēta kā būtisks šķērslis efektīvai konkurencei mobilo telesakaru tirgū Apvienotajā Karalistē.
- 345 Pretējs secinājums faktiski ļautu Komisijai tikai uz šī pamata vien principā aizliegt visas koncentrācijas, kas ietver pāreju no četriem operatoriem uz trim, izņemot tās, kuras attiecīgā gadījumā īstenotu viena tīkla koplietošanas līguma partneri.
- 346 Šajā ziņā, kā pamatoti uzsver prasītāja, saiknes atslābšana *MBNL* un *Beacon* ietvaros pēc koncentrācijas varētu arī veicināt lielāku konkurenci infrastruktūras jomā starp šo līgumu dalībniekiem un stiprināt konkurenci starp tīkliem.
- 347 Līdz ar to ir jākonstatē, ka tīkla koplietošanas līguma dalībnieku savstarpējo interešu iespējamās saskaņotības trūkums, tādu esošu tīkla koplietošanas līgumu darbības izjaukšana, kuru ilgums ir bijis pagarināts *Three* interesēs, vai pat to izbeigšana, šajā lietā paši par sevi nav būtisks šķērslis efektīvai konkurencei saskaņā ar kaitējuma teoriju, kas ir pamatota ar nekoordinētu ietekmi.
- 348 Šādos apstākļos trešā pamata pirmā daļa ir jāapstiprina, jo Komisija ir kļūdaini secinājusi, ka tīkla koplietošanas līguma darbības ilgstoša izjaukšana varētu radīt būtisku šķērslī konkurencei, ko īsteno šāda līguma partneris.

b) Par koncentrācijas ietekmi uz konkurentiem

- 349 Trešā pamata trešajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisijas secinājums, kurš ir formulēts apstrīdētā lēmuma 1522. apsvērumā un saskaņā ar kuru apvienotais subjekts var būtiski apdraudēt *BT/EE*, traucējot vai aizkavējot tā ieguldījumus tīklos, ir kļūdainš.
- 350 Tādējādi Komisija apstrīdētā lēmuma 1512. apsvērumā esot kļūdaini atzinusi, [*konfidenciali*].

- 351 Trešā pamata ceturtajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārbaudot darījuma ietekmi uz konkurentiem, nevis konkurenci (apstrīdētā lēmuma 1231. apsvērums), lai pierādītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.
- 352 Trešā pamata piektajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisijas konstatējumi, ar kuriem ir pamatots secinājums, ka koncentrācija apdraudētu *BT/EE* un *Vodafone* konkurences situāciju, ir balstīti nevis uz pierādījumiem, bet uz vienkāršiem pieņēmumiem. Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo neesot pierādīts kaitējums *BT/EE* un *Vodafone* konkurences stāvoklim.
- 353 Komisija apgalvo, ka prasītāja ir atrauti no konteksta aplūkojusi atsevišķus apstrīdētā lēmuma apsvērumus, kā, piemēram, to, kas attiecas uz tīkla koplietošanas līguma darbības izjaukšanu (apstrīdētā lēmuma 1246. apsvērums). Turklāt, lai gan tā ir, ka Komisija ir sākusi izklāstīt kaitējuma veidus, uz kuriem ir norādījuši *BT/EE* un *Vodafone* (apstrīdētā lēmuma 1249.–1285. apsvērums), pēc tam tā tos esot analizējusi, ņemot vērā prasītājas apsvērumus saistībā ar plānu [A] (apstrīdētā lēmuma 1391.–1567. apsvērums) un plānu [B] (apstrīdētā lēmuma 1568.–1748. apsvērums).
- 354 Šajā ziņā Apvienotā Karaliste apgalvo, ka Komisijas secinājums par tīkla koplietošanas līguma darbības izjaukšanu (apstrīdētā lēmuma 1246. apsvērums) izriet no tīkla koplietošanas līgumu būtības un darbības. Tā arī norāda, ka Komisija, veicot padziļinātu darījuma iespējamās ietekmes novērtējumu, ir pamatoti ņemusi vērā *Ofcom* viedokli par esošajiem tīkla koplietošanas līgumiem (apstrīdētā lēmuma 1722. apsvērums).
- 355 Turklāt Komisija apgalvo, ka, tā kā mazumtirdzniecības tirgus ir ļoti koncentrēts un konkurencei starp *Three* un *O2* pēc koncentrācijas darījuma ir jābeidzas, jebkādam tādas efektīvas konkurences limeņa samazinājumam, kuru varētu īstenot *BT/EE* vai *Vodafone*, varētu būt negatīva ietekme uz konkurenci kopumā, kā tas ir konstatēts apstrīdētā lēmuma 1679. apsvērumā, it īpaši tad, ja iespējamais kaitējums izpaustos kā šo uzņēmumu tīkla kvalitātes pazemināšanās. *BT/EE* šajā ziņā norāda, ka no apstrīdētā lēmuma 1230. apsvēruma un 1529.–1546. apsvēruma izriet – Komisijai bažas radīja tas, ka *Three* varētu vājināt *BT/EE* konkurences situāciju, jo *BT/EE* būtiski veicinot konkurenci.
- 356 Vispārējā tiesa uzskata, ka trešā pamata trešā, ceturtā un piektā daļa ir savstarpēji saistītas un no lietderības viedokļa var tikt izskatītas kopā. Vispārējā tiesa iesākumā arī konstatē, ka prasītāja piektajā daļā ir apvienojusi vairākus iebildumus par darījuma ietekmes uz *BT/EE* un *Vodafone* novērtējumu, skaidri nenošķirot plānu [A] un plānu [B].
- 357 Tādēļ Vispārējā tiesa secīgi pārbaudīs ietekmi uz *BT/EE* un *Vodafone*, ievērojot, ka ietekme uz *BT/EE*, kas izriet no plāna [A], kā ir konstatēts šī sprieduma 362.–379. punktā, parādās, bet mazākā mērā, arī attiecībā uz *BT/EE* plānu [B].
- 358 Iesākumā ir jākonstatē, ka koncentrācijas nekoordinētā ietekme saistībā ar iespējamu tirgus varas izmantošanu, kas izpaustos kā apvienotā subjekta piedāvāto pakalpojumu vai tā tīkla kvalitātes pazemināšana, apstrīdētajā lēmumā nav analizēta.
- 359 Saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 25. apsvērumu novērtējumam par tāda ievērojama konkurences spiediena iespējamu likvidēšanu, ko koncentrācijas dalībnieki izdarīja viens uz otru, kā arī konkurences spiediena mazināšanos attiecībā uz pārējiem konkurentiem, ir centrālā nozīme vērtējumā par koncentrācijas rezultātā radītu nekoordinētu ietekmi, kā jau tika konstatēts šī sprieduma 96. un 97. punktā.
- 360 Šķēršļi konkurencei un tād – kaitējums patērētājiem – izriet no esošo konkurences attiecību izbeigšanās starp koncentrācijas dalībniekiem un no tā, ka neviens esošais konkurents vai potenciālais jaunpienācējs nespētu efektīvi konkurēt ar apvienoto subjektu. Tā kā apvienotais subjekts vairs nebūtu pakļauts spiedienam, kas iepriekš pastāvēja starp koncentrācijas dalībniekiem, papildus ietekmei uz

cenām koncentrācijai būtu negatīva ietekme arī uz piedāvājuma kvalitāti un klientiem piedāvāto izvēli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 6. jūlijs, *Ryanair*/Komisija, T-342/07, EU:T:2010:280, 224. punkts).

361 Šīs problemātikas padziļinātas pārbaudes neesamība ir Komisijas apstrīdētajā lēmumā veiktās analīzes vājšais punkts, jo, lai šo analīzi varētu atbalstīt, būtu nepieciešama īpaši pamatīga un pārliecinoša argumentācija par ietekmi uz konkurentiem.

1) Par ietekmi uz BT/EE

362 Pirmkārt, Savienības konkurences noteikumu galvenais mērķis ir aizsargāt pašu konkurences procesu, nevis konkurentus. Šajā ziņā Komisija savās Pamatnostādnēs par nehorizontālo apvienošanas novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2008, C 265, 6. lpp.) ir pamatoti atgādinājusi – fakts, ka koncentrācija ietekmē konkurentus, pats par sevi nav problēma. It īpaši – tas, ka konkurentiem kaitē apvienošanās izraisītā efektivitāte, pats par sevi nevar radīt bažas par konkurenci.

363 Šī argumentācija pēc analogijas ir piemērojama saistībā ar horizontālo koncentrāciju vai pat ierobežotu oligopolu, kā tas ir šajā lietā.

364 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 1265. apsvērumā Komisija izklāsta, ka viens no veidiem, kā vājināt tīkla koplietošanas līguma partnera konkurences situāciju, ir pazemināt viena vai otra līguma tīkla kvalitāti. Komisijai šķiet, ka tas ir īpaši nozīmīgi tīkla koplietošanas līguma partnerim, kura tīkls nebūs apvienotā subjekta konsolidētā tīkla pamatā.

365 Piemēram, no apstrīdētā lēmuma 1430. un 1431. apsvēruma izriet, ka saskaņā ar plānu [A] apvienotais subjekts ir paredzējis neizmantojot [konfidenciāli] MBNL objektus. Tomēr tam būtu pienākums piedalīties šo objektu izmaksu segšanā, pamatojoties uz 2009. gadā uzņemtajām saistībām *Three T-Mobile/Orange* koncentrācijas (Lieta COMP/M.5650) ietvaros, kuru mērķis bija novērst *Three* paustās bažas, [konfidenciāli].

366 Tas, ka saglabātos pienākums piedalīties tādu izmaksu segšanā, kuras attiecas uz objektiem, kas šīs koncentrācijas ietvaros kļūst lieki, labvēlīgi ietekmētu BT/EE konkurences situāciju, lai gan Komisija pamatoti ir secinājusi, ka tas palielinātu koncentrācijas dalībnieku vēlmi samazināt šādas izmaksas. Tomēr tas, ka koncentrācijas dalībnieku stimulē turpināt ieguldīt šajos liekajos objektos, iespējams, mazinātos, nevar nesamērīgi ietekmēt BT/EE konkurences situāciju vai radīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.

367 Šajā ziņā, lai gan konkurējoša operatora izmaksu pieaugums ne vienmēr rada šķērslī konkurencei, kā Komisija ir pamatoti konstatējusi apstrīdētā lēmuma 1679. apsvērumā, tomēr Komisijai katrā ziņā ir jāpierāda, ka tās kaitējuma teorija ir pamatota ar cēloņsakarību starp apgalvoto fiksēto izmaksu pieaugumu un papildu izmaksu pieaugumu, kā rezultātā samazinātos ieguldījumi, pasliktinātos tirgū piedāvāto pakalpojumu kvalitāte, vai arī, ja tās cenu paaugstinājuma veidā atsauktos uz patērētājiem, samazinātos BT/EE un *Vodafone* konkurences spiediens tirgū.

368 Šajā lietā ir jākonstatē, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav sniegusi pierādījumus šādai cēloņsakarībai atbilstoši šajā lietā piemērojamajām pierādīšanas prasībām, kuras ir minētas šī sprieduma 111. punktā.

369 Šajā ziņā nekas apstrīdētajā lēmumā neļauj pieņemt, ka oligopolā tirgū telesakaru nozarē, kurā ir ierobežots dalībnieku skaits, viena operatora konkurences spiediena zaudēšana, “ļoti iespējams”, radītu vispārēju konkurences zudumu šajā tirgū, kā to apstrīdētā lēmuma 1679. apsvērumā apgalvo Komisija.

- 370 Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatē – tā kā šī sprieduma 96. punktā jau tika konstatēts, ka saskaņā ar kaitējuma teoriju, kas ir pamatota ar nekoordinētu ietekmi, koncentrācijai ir jāizraisa “nozīmīgu konkurences ierobežojumu [ievērojama konkurences spiediena], ko koncentrācijas dalībnieki radija viens otram, likvidēšana”, ar to vien, ka samazinās citu konkurentu izdarītais konkurences spiediens tirgū kvalitātes ziņā, nepietiek, lai pierādītu būtisku šķērslī konkurencei.
- 371 Komisijas secinājumos ir tikai konstatēts, ka, samazinoties *Three* saistībām, *BT/EE*, iespējams, rastos vai vismaz tam būtu sagaidāmas augstākas izmaksas saistībā ar esošā tīkla uzturēšanu (apstrīdētā lēmuma 1445.–1455. apsvērums) un tīkla uzlabošanu (apstrīdētā lēmuma 1530. apsvērums).
- 372 Citiem vārdiem sakot, Komisija apstrīdētajā lēmumā nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka iespējama izmaksu pieaugums samazinātu *BT/EE* spēju veikt ieguldījumus. Tā nav norādījusi arī, kādi būtu skartie ieguldījumu veidi, kuri varētu tikt dalīti, atšķirībā no tiem, kas tādi nebūtu. Šķiet, ka apstrīdētais lēmums ir balstīts uz vairāk vai maz ticamām hipotēzēm par to, ka nebūs nekādas reakcijas no *BT/EE*, kas pēc tās izmaksu palielināšanās vienkārši pārtrauks veikt ieguldījumus.
- 373 Turklāt Vispārējā tiesa šī sprieduma 280. punktā jau konstatēja – no administratīvajā procedūrā sniegtajiem pierādījumiem izriet, ka, lai gan var konstatēt pozitīvu korelāciju starp koncentrācijām, ja mobilo telesakaru nozarē notiek pāreja no četriem uz trim operatoriem, un cenu pieaugumu, tomēr ir konstatējama arī korelācija starp minētajām koncentrācijām un mobilo sakaru tīkla operatora ieguldījumu pieaugumu tīklos.
- 374 Treškārt, attiecībā uz iespēju, ka *Three* varētu likt šķēršļus *BT/EE* vienpusējai objektu izvēršanai, kas ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 1473.–1522. apsvērumā, ir jākonstatē, ka šī argumentācija, kas it īpaši balstās uz *BT/EE* apsvērumiem un uz apstrīdētu *MBNL* līguma interpretāciju, pati par sevi nav pietiekama, lai pierādītu, ka šajā lietā pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei saistībā ar plānu [A].
- 375 Pirmām kārtām, šādam paredzamam kaitējumam konkurencei būtu jābūt pamatotam nevis ar iespējamību, ka koncentrācijas dalībnieki var vienpusēji nolemt pazemināt sava tīkla kvalitāti, bet gan ar darījuma iespējamo ietekmi uz otru tīkla koplietošanas līguma partneri.
- 376 Otrām kārtām, šajā pieņēmumā cēloņsakarību ķēde ir īpaši vāja. It īpaši Komisijas tēze ir balstīta uz apgalvojumu, ka, lai pēc *Three* iniciatīvas varētu iedarbināt šķēršļu radīšanas mehānismu *BT/EE* ieguldījumu veikšanai, [konfidenciāli].
- 377 [konfidenciāli].
- 378 Turklāt Komisijas tēze nozīmētu, ka pušu komerciālās sadarbības attiecībās paredzēto mehānismu var viegli izmantot ļaunprātīgi, radot iespēju būtiski kaitēt vienam no diviem partneriem. Visbeidzot, tas ļautu pieņemt, ka *BT/EE* nav nekādu iespēju veikt efektīvus pretpasākumus attiecībā pret *Three*, izbeidzot vai pārskatot *MBNL* līgumu, vai lūdzot Komisijai pārskatīt saistības pret *Three*, kas tika atgādinātas šī sprieduma 329. punktā.
- 379 Tas, ka šāda attīstība teorētiski ir iedomājama, nenozīmē, ka šādas notikumu ķēdes īstenošanās ir pietiekami reāla un ticama, un izraisītu *BT/EE* nespēju piedāvāt tādu pakalpojumu līmeni, kas tam ļautu efektīvi konkurēt ar apvienoto subjektu.

2) Par ietekmi uz “Vodafone”

- 380 Vispārējā tiesa iesākumā konstatē, ka iebildums par ietekmi uz *Vodafone* būtu efektīvs tikai tad, ja alternatīvais tīkla konsolidācijas plāns šajā lietā būtu visiespējamākais, bet prasītāja to apstrīd.

- 381 Pirmkārt, Vispārējā tiesa norāda, kā tas jau ir konstatēts saistībā ar *BT/EE*, ka ar to vien, ka *Vodafone* pēc koncentrācijas izdarītu mazāku konkurences spiedienu, nepietiek, lai konstatētu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei šajā lietā.
- 382 Otrkārt, saistībā ar ietekmi uz *Vodafone* tīklu Vispārējā tiesa konstatē – Komisija apstrīdētajā lēmumā nav pierādījusi, ka izmaksu pieaugums ietekmēs *Vodafone* stimulus veikt ieguldījumus savā tīklā.
- 383 Kā ir konstatēts apstrīdētā lēmuma 1680. un 1681. apsvērumā, ir taisnība, ka [konfidenciali].
- 384 Tomēr šādas koncentrācijas sekas, kuras izraisītu [konfidenciali], un tas *a priori* ir mazāk labvēlīgi kolūzijas noslēgšanai, obligāti neizraisītu *Vodafone* ieguldījumu samazinājumu. It īpaši Komisija apstrīdētā lēmuma 1643. apsvērumā atzīst, ka *Vodafone* spētu izlīdzināt koncentrācijas rezultātā radušos izmaksu pieaugumu.
- 385 Šajā ziņā, kā Komisija konstatē apstrīdētā lēmuma 1683. apsvērumā, tīkla kvalitātes pasliktināšanās nav sekas *Vodafone* iespējamai vai apgalvotai nespējai veikt vajadzīgos ieguldījumus [konfidenciali], bet gan izriet no ekonomiska lēmuma, kas *Vodafone* būtu jāpieņem [konfidenciali] saskaņā ar simulācijas modeli, ar kuru *Vodafone* iepazīstināja administratīvajā procedūrā.
- 386 Komisijas kaitējuma teorija tostarp balstās uz *Vodafone* stimuliem ierobežot ieguldījumus savā tīklā, pamatojoties uz *Vodafone* modelēšanu, kas liek domāt, ka [konfidenciali] būtu no ekonomiskā viedokļa pamatoti (apstrīdētā lēmuma 1643. apsvērumā).
- 387 Šajā lietā Komisija apstrīdētā lēmuma 1645. apsvērumā būtībā apgalvo, ka “[konfidenciali] pārklājuma [...] tirgū, kurā visi operatori nodrošina [konfidenciali], būtiski samazinās *Vodafone* piedāvāto tarifu konkurētspēju”.
- 388 Lai gan var apšaubīt, ka šāda ietekme, kas izrietētu nevis no apvienotā subjekta, bet gan no viena tās konkurenta lēmumiem nākotnē, var tikt uzskatīta par koncentrācijas tiešām un tūlītējām sekām, Komisija apstrīdētajā lēmumā katrā ziņā no tiesību viedokļa un atbilstoši piemērojamajai pierādīšanas prasībai nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka šāds *Vodafone* lēmums pietiekami reāli un ticami būtu koncentrācijas rezultāts, izmainītu konkurences stāvokli noteicošos faktorus skartajos tirgos un šajā lietā radītu “būtisku” šķērsli efektīvai konkurencei attiecīgajā tirgū.
- 389 Šajā ziņā Komisijai apstrīdētajā lēmumā nav izdevies pierādīt, uz kāda pamata, *Vodafone*, lai gan tā spēja segt izmaksu pieaugumu netiek apstrīdēta, brīvprātīgi izvēlētos pasliktināt sava tīkla kvalitāti vai neveikt ieguldījumus tajā.
- 390 Pat pieņemot, ka tas tā būtu, kvalitātes kā viena no konkurences vektoriem novērtēšana bieži ir sarežģīts un nekonkrēts uzdevums, kas katrā konkrētajā gadījumā prasa dažādu patērētāju uztveres līdzekļu izsvēršanu, it īpaši augsto tehnoloģiju nozarēs.
- 391 Pat pieņemot, ka *Vodafone* tāpat brīvprātīgi un, pamatojoties uz savu objektu ienesīgumu, nolemj samazināt līdz [konfidenciali] savu tīkla pārklājuma līmeni tirgū, kurā visiem citiem operatoriem būtu jānodrošina tīkla pārklājuma līmenis [konfidenciali], šajā gadījumā šķiet ticamāk, ka *Vodafone* atkāptos un pasliktinātu savu tīklu tikai mazāk attīstītos reģionos, kas tāpat nav tik ienesīgi.
- 392 Pat ja tiktu uzskatīts, ka Komisijas apgalvotā tīkla kvalitātes pasliktināšanās notiks pēc *Vodafone* komerciālā lēmuma neveikt ieguldījumus vietās ar zemu rentabilitāti [konfidenciali], it īpaši zonās ar zemu apdzīvotību, šādu koncentrācijas ietekmi Apvienotās Karalistes regulējošās iestādes varētu efektīvi novērst.

- 393 Treškārt, arī citi faktori ļauj apšaubīt Komisijas apstrīdētajā lēmumā veiktās analīzes ticamību. Pirmām kārtām, tā kā Komisija apstrīdētā lēmuma 1736. apsvērumā ir konstatējusi, ka apvienotais subjekts ieguldītu savā infrastruktūrā [konfidenciali], šķiet iespējams, ka *Vodafone* varētu veikt līdzīgus ieguldījumus [konfidenciali].
- 394 Otrām kārtām, [konfidenciali], šī līguma dalībnieki jau ir paredzējuši iespēju, ka tiem radušās izmaksas palielināsies pēc [konfidenciali].
- 395 Tā kā šāda tikla koplietošanas līguma attīstības iespēja jau ir bijusi paredzēta, ir grūti iedomāties, ka šādas līgumā paredzētas iespējas īstenošana patiesībā būtiski kaitētu *Vodafone*.
- 396 Līdz ar to ir jāsecina, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka *Vodafone* nespētu efektīvi konkurēt, ne arī to, ka jebkāds *Vodafone* izmaksu pieaugums atsauktos uz patērētājiem cenu paaugstināšanas veidā.
- 397 No tā izriet, ka trešā pamata trešā, ceturrtā un piektā daļa, skatot tās kopā, ir jāapstiprina.

c) Par pastiprinātas pārskatāmības ietekmi uz kopējo ieguldījumu tīklos

- 398 Trešā pamata sestajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, analizējot koncentrācijas ietekmi uz ieguldījumiem tīklos attiecīgi saistībā ar plānu [B] un plānu [A].
- 399 Prasītāja tostarp apgalvo, ka mehānisms, ar kuru plāna [B] ietvaros palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilā tīkla operatoriem varētu samazināt to stimulu veikt ieguldījumus tīklos (apstrīdētā lēmuma 1732.–1742. apsvērumi), saskaņā ar Pamatnostādņu 22. punktu attiecas uz koordinētu, nevis nekoordinētu ietekmi.
- 400 Komisija, kuru atbalsta Apvienotā Karaliste, uzskata, ka tā nav apgalvojusi, ka *BT/EE* un *Vodafone* koordinēs savas darbības, proti, klusējot vienosies neveikt ieguldījumus vai veikt represīvus pasākumus gadījumā, ja kāds no tiem ieguldījumus veiks, bet gan, ka gadījumā, ja apvienotais subjekts neveiks ieguldījumus, nevienam no pārējiem mobilo sakaru tīkla operatoriem nebūs stimula vienpusēji ieguldīt jaunajās tehnoloģijās. Tādējādi Komisija esot pamatojusies uz to, ka samazināsies konkurences spiediens un stimuli vienpusēji veikt ieguldījumus tīklā, kas saskaņā ar Pamatnostādņu 24. punktu ir koncentrācijas vienpusēja vai nekoordinēta ietekme.
- 401 *BT/EE* apgalvo, ka Komisija ir nevis veikusi koordinētās ietekmes analīzi, bet tikai atzinusi, ka mazumtirdzniecības tirgus ir oligopols tirgus. Šādā tirgū visi piegādātāji parasti pievērš uzmanību arī savu konkurentu darbībām un reaģē izsvērti.
- 402 Vispārējā tiesa iesākumā konstatē, ka apstrīdētā lēmuma 1562. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka palielinātā ieguldījumu pārskatāmība starp mobilo sakaru tīklu operatoriem nespētu būtiski negatīvi ietekmēt ieguldījumus plāna [A] ietvaros (apstrīdētā lēmuma 1564. apsvērumi).
- 403 Turklāt Komisija apstrīdētā lēmuma 1735. apsvērumā ir secinājusi, ka plānam [B] var būt būtiska negatīva ietekme uz ieguldījumiem tīklos nozares mērogā, jo apvienotais subjekts varētu tikt informēts par *BT/EE* ieguldījumiem.
- 404 Turklāt, un kā prasītāja pati ir atzinusi savā konsolidācijas scenāriju analīzē, [konfidenciali] iespēja, kas ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 1388.–1389. apsvērumā, tika noraidīta, ņemot vērā konkurences iestāžu paredzamās ierunas un nelielo iespējamību, ka šāds scenārijs tiks apstiprināts.

- 405 Šajā lietā Komisija apstrīdētā lēmuma 1389. apsvērumā ir konstatējusi, ka tuvākajā laikā koncentrācija tomēr radīs neskaidru situāciju, jo jaunizveidotais subjekts nevarēs nekavējoties īstenot ne plānu [B], ne plānu [A]. Starpposmā un īstermiņā [konfidenciāli].
- 406 Apvienotajam subjektam attiecīgā gadījumā būtu stimuls veikt tādus pašus ieguldījumus gan valsts austrumos, gan rietumos, kas galu galā ļautu *BT/EE* un *Vodafone* uzzināt par to attiecīgajiem ieguldījumiem (apstrīdētā lēmuma 1735.–1736. apsvērumi). Šī palielinātā pārskatāmība tādējādi radītu risku, ka *BT/EE* un *Vodafone*, pirms paši veiktu ieguldījumus, nogaidītu, kamēr apvienotais subjekts veic noteiktus ieguldījumus, kas galvenokārt ir saistīti ar jaunu tehnoloģiju attīstību (apstrīdētā lēmuma 1737., 1739. un 1740. apsvērumi).
- 407 Citiem vārdiem sakot, Komisija uzskata, ka tās bažas otrās kaitējuma teorijas kontekstā ir pamatotas ar to, ka samazināsies stimuli katram mobilo sakaru tīkla operatoram veikt ieguldījumus un pēc savas iniciatīvas uzlabot savu tīklu, kā arī ar konkurences spiediena samazināšanos, kas no tā izrietētu. Šis samazinājums rastos tirgus struktūras dēļ, kas dominētu plānā [B], [konfidenciāli], kā arī palielinātās pārskatāmības dēļ, ko šī struktūra radītu attiecībā uz katra mobilo sakaru tīkla operatora ieguldījumu stratēģijām.
- 408 Vispārējā tiesa šajā ziņā konstatē īpašas grūtības šajā lietā saistībā ar tās veicamo pārbaudi tiesā attiecībā uz apstrīdēto lēmumu, proti, to, ka Komisija nav norādījusi atbilstošu laika ietvaru, kurā tā paredz pierādīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir analizējusi koncentrācijas tūlītējo ietekmi gan īstermiņā, gan vidējā termiņā, ņemot vērā abu tīkla koplietošanas līgumu pagaidu pārklāšanos, kā arī vidējā termiņa un ilgtermiņa ietekmi no tīkla konsolidācijas plānu viedokļa, tomēr skaidri nenosakot, kurš no vairākiem aplūkotajiem scenārijiem būtu visiespējamākais vai saistībā ar kuru(-iem) scenāriju(-iem) koncentrācijas ietekme uz konkurenci būtu jāizvērtē prioritāri.
- 409 Tādēļ Vispārējā tiesa tiesas sēdes vajadzībām lūdza lietas dalībniekus attiecīgi izklāstīt savu nostāju par laika ietvaru, kas ir piemērots, lai izvērtētu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci.
- 410 Vispārējā tiesa konstatē, ka it īpaši apstrīdētā lēmuma 1239. un 1244. apsvērumā ir norādīts, ka šajā lietā, lai kuru tīkla konsolidācijas plānu koncentrācijas dalībnieki galu galā izmantotu, ilgtermiņā tie nesaglabātu divus atsevišķus tīklus, un nešķiet, ka ilgtermiņš bija atzīts par atbilstošo laika ietvaru, lai apstrīdētajā lēmumā novērtētu koncentrācijas sekas.
- 411 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 1244. apsvēruma izriet – prasītājas plānos nav tas, ka apvienotais subjekts ilgtermiņā turpina uzturēt divus atsevišķus tīklus. Apvienotajam subjektam ilgtermiņā būs jākoncentrējas uz vienu no diviem tīkla koplietošanas līgumiem.
- 412 Turklāt apstrīdētā lēmuma 1239. apsvērumā Komisija secināja, ka pēc koncentrācijas darījuma, visticamāk, interešu saskaņotība un savstarpējā atkarība abos esošajos tīkla koplietošanas līgumos Apvienotās Karalistes mobilo telesakaru tirgū tiktu izjauktas. Komisija konstatēja, ka, lai gan apvienotais subjekts balstīsies uz abiem tīkliem, lai turpinātu *Three* un *O2* klientiem sniegt mobilo telesakaru pakalpojumus, tam būs stimuls ilgtermiņā nesaglabāt divus tīklus. Pēc Komisijas domām tas nenovēršami traucēs tā interešu saskaņotību ar vismaz vienu no diviem līgumu par tīkla koplietošanu partneriem.
- 413 Apstrīdētā lēmuma 1012. zemsvītras piezīmē Komisija norāda, ka divu atsevišķu tīklu, kuriem ir valsts mēroga pārklājums, darbība vairāku iemeslu dēļ šķiet ļoti maz ticama. Pirmkārt, abos tīklu konsolidācijas plānos, ko prasītāja bija iesniegusi kā vienīgos reālos scenārijus, ir paredzēta viena konsolidēta tīkla izveidošana. Otrkārt, šķiet ekonomiskā ziņā nepārdomāti pēc koncentrācijas darījuma turpināt divus atsevišķus tīklus izmantot tāpat, kā tie tika izmantoti patstāvīgi, it īpaši attiecībā uz nākotnes ieguldījumiem. Komisija norāda, ka apvienotajam subjektam tad būtu jādubulto ieguldījumi, lai tos piedāvātu visiem saviem klientiem.

- 414 *BT/EE* vērsa Vispārējās tiesas uzmanību uz to, ka ir vairākas koncentrācijas lietas, kurās Komisija par pamatu izmantoja ilgtermiņa seku analīzi, un citēja lietu COMP M.2375, *Shell/Enterprise Oil* (2002), kurā Komisija, analizējot koncentrācijas sekas, ir ņēmusi vērā vairāk nekā desmit gadu ilgu laikposmu.
- 415 Vispārējā tiesa konstatē, ka analīze par koncentrācijas darījuma ietekmi oligopolā tirgū telesakaru nozarē, kurā ir nepieciešami ilgtermiņa ieguldījumi un kurā patērētājiem bieži ir saistoši līgumi vairāku gadu garumā, ir dinamiska perspektīvas analīze, kas liek ņemt vērā iespējamu koordinētu vai vienusējumu ietekmi relatīvi plašā laikposmā nākotnē.
- 416 Neatkarīgi no koncentrācijas dalībnieku galu galā izvēlēta tīkla konsolidācijas plāna, ilgtermiņā tie neturpinātu uzturēt divus atsevišķus tīklus. Līdz ar to Komisijas tēze, kas attiecas uz palielinātas pārskatāmības ietekmi uz kopējiem ieguldījumiem tīklos, ir jānoraida, jo tā ir balstīta uz pieņēmumu par divu atsevišķu tīklu esamību.
- 417 Tātad trešā pamata sestā daļa ir jāapstiprina, jo Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pastiprinātas pārskatāmības ietekmi uz vispārējiem ieguldījumiem tīklos kvalificējot kā nekoordinētu ietekmi.
- 418 Līdz ar to, runājot par otro kaitējuma teoriju, trešais pamats ir jāapstiprina un pārējās šī pamata daļas nav jāpārbauda.

E. Par trešo kaitējuma teoriju, kas attiecas uz nekoordinētas ietekmes esamību vairumtirdzniecības tirgū

- 419 Trešā kaitējuma teorija, kas ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 1815.–2314. apsvērumā, attiecas uz nekoordinētas ietekmes esamību vairumtirdzniecības tirgū saistībā ar ievērojama konkurences spiediena likvidēšanu. Šajā tirgū četri mobilā tīkla operatori sniedz mitināšanas pakalpojumus operatoriem, kas nav MTO, kuri savukārt abonentiem piedāvā mazumtirdzniecības pakalpojumus. Pēc Komisijas domām koncentrācijas darījuma rezultātā tiktu samazināts to mobilā tīkla operatoru skaits, kuri vēlas sniegt mitināšanas pakalpojumus operatoriem, kas nav MTO.
- 420 Konkrētāk, Komisija uzskata, ka pirms darījuma *Three* ir “svarīgs konkurences spēks” vairumtirdzniecības tirgū. Šajā ziņā Komisija it īpaši konstatē, ka *Three*, neņemot vērā tā vēsturiski nelielo tirgus daļu, kas 2014. un 2015. gadā sasniedza [0–5 %] (apstrīdētā lēmuma 1856.–1867. apsvērumi), ir lielāks jauniešu klientu bruto skaits nekā tā tirgus daļa (apstrīdētā lēmuma 1868.–1920. apsvērumi).
- 421 Lai to konstatētu, Komisija aprēķināja ar klientiem noslēgto līgumu vērtību laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam. Saskaņā ar tās aprēķinu *Three* iegūtā svērtā daļa esot no [konfidenciali] atkarībā no šo klientu plānotās vērtības 2018. gadā. Komisija arī konstatē, ka *Three* ir ievērojami uzlabojis savu stāvokli vairumtirdzniecības tirgū, ir piedalījies vairākās konkursa procedūrās, it īpaši vislielākajiem operatoriem, kas nav MTO, un ir noslēdzis darījumus ar operatoriem, kas nav MTO, kuriem ir izaugsmes potenciāls. Komisija norāda, ka *Three* klātbūtne ietekmē konkurenci vairumtirdzniecības sarunās pat tad, ja tas neiegūst līguma slēgšanas tiesības, ka tas piedāvā konkurētspējīgus vairumtirdzniecības tarifus tādām jaunajām tehnoloģijām kā 4G un ka tas tiek uzskatīts par svarīgu konkurentu (apstrīdētā lēmuma 1921.–2125. apsvērumi).
- 422 Turklāt Komisija apstrīdētā lēmuma 2210. apsvērumā secina, ka koncentrācija, pirmām kārtām, samazinās apvienotā subjekta stimulus atbalstīt konkurenci, jo apvienotajam subjektam mazumtirdzniecības tirgū ir plašāks klientu skaits un tas palielinot “kanibalizācijas” riskus (apstrīdētā lēmuma 2209. apsvērumi), un, otrām kārtām, tai būs negatīva ietekme uz *BT/EE* un *Vodafone* spēju un stimuliem atbalstīt konkurenci (apstrīdētā lēmuma 2291. apsvērumi).

- 423 Komisija apstrīdētā lēmuma 2313. apsvērumā secina, ka koncentrācijai būtu būtiska nekoordinēta ietekme vairumtirdzniecības tirgū no tā, ka mobilā tīkla operatoru skaits samazinātos no četriem uz trim, no *Three* kā svarīga konkurences spēka likvidēšanas atbilstoši Pamatnostādņu 37. punktam, no ievērojamā tādas konkurences spiediena likvidēšanas, ko koncentrācijas dalībnieki agrāk izdarīja viens uz otru, un no konkurences spiediena samazināšanās uz atlikušajiem tirgus dalībniekiem. Turklāt konkurējošajiem mobilā tīkla operatoriem neesot vajadzīgās spējas un stimulu, lai novērstu darījuma pret konkurenci vērsto nekoordinēto ietekmi.
- 424 Ceturtajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvusi tiesību kļūdas, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā un ir pārkāpusi būtiskas formas prasības attiecībā uz nekoordinēto ietekmi vairumtirdzniecības tirgū, it īpaši tās secinājumos, pirmkārt, ka koncentrācija būtiski kaitētu efektīvai konkurencei vairumtirdzniecības tirgū (pirmā daļa), otrkārt, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks” vairumtirdzniecības tirgū (otrā un trešā daļa), treškārt, ka apvienotajam subjektam nebūtu tik liela stimula piedalīties konkurencē (ceturtā daļa), ceturtkārt, ka tā konkurentiem nebūtu nepieciešamo spēju un stimulu, lai konkurētu ar apvienoto subjektu (piektā daļa), kā arī tāpēc, ka Komisija ir ņēmusi vērā trešo personu apgalvojumus (sestā daļa). Prasītāja uzskata, ka katrai no šīm kļūdām būtu jāizraisa apstrīdētā lēmuma atcelšana.
- 425 Vispirms un kopā ir jāizvērtē ceturtā pamata pirmās trīs daļas, kas attiecas uz kļūdām, konstatējot, ka koncentrācija būtiski kaitētu efektīvai konkurencei vairumtirdzniecības tirgū, un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks”.
- 426 Ceturtā pamata pirmajā daļā prasītāja apgalvo, ka, tā kā *Three* vairumtirdzniecības tirgus daļa 2014. gadā bija [0–5 %] un tā nekad nav pārsniegusi [0–5 %], ko Komisija neapstrīd (apstrīdētā lēmuma 1856. apsvēruma), koncentrācijai nebūtu jūtamas ietekmes uz konkurenci. Šajā ziņā apstrīdētais lēmums balstoties tikai uz konstatējumiem saistībā ar *Three* kā “svarīga konkurences spēka” likvidēšanu.
- 427 Ceturtā pamata otrajā un trešajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisija nav paskaidrojusi, kāpēc *Three* īstenotā konkurence vairumtirdzniecības tirgū būtu īpaši efektīva salīdzinājumā ar citu tirgus dalībnieku, kuru paredzamā tirgus daļa netika pārbaudīta, īstenoto konkurenci. Visi pārējie tirgus dalībnieki esot ne tikai ievērojami spēcīgāki par *Three*, bet šī situācija arī esot bijusi noturīga laika gaitā, un nelielais tirgus daļu ieguvums, kas nesen reģistrēts *Three*, esot bijis nenozīmīgs un neietekmējot tirgus konkurences struktūru vai dinamiku. Turklāt Komisija, kvalificējot *Three* kā “svarīgu konkurences spēku”, esot pieļāvusi kļūdas gan savā tirgus daļu analizē, gan savā analizē par *Three* jauno klientu bruto daļu un kvalitatīvajā vērtējumā par *Three* nozīmi vairumtirdzniecības tirgū.
- 428 It īpaši attiecībā uz pēdējo minēto punktu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma grafiks Nr. 125, kurā ir attēlotas Komisijas novērtētās vairumtirdzniecības tirgus daļas, kas pieder četriem mobilā tīkla operatoriem, skaidri parādot *Three* vājo pozīciju salīdzinājumā ar tās konkurentiem. [konfidenciāli]
- 429 Komisija apstrīdētā lēmuma 1920. apsvērumā esot arī kļūdaini apgalvojusi, ka *Three* tirgus daļa neatspoguļo ne tā pašreizējo konkurences spēku, ne tā nozīmi konkurences procesā nākotnē, pamatojoties uz tās jauno klientu bruto daļas prognozi, kas ir lielāka par pašreizējā tirgus datiem.
- 430 Visbeidzot, prasītāja uzskata – tas, ka *Three* nav piedalījies [konfidenciāli] no septiņiem plašai sabiedrībai adresētiem iepirkumiem, kas ir tikuši izsludināti iepriekšējos trīs gados, kā arī [konfidenciāli], ir pretrunā idejai, ka *Three* varētu ticami konkurēt un būt “svarīgs konkurences spēks” vairumtirdzniecības tirgū.
- 431 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

- 432 Komisija it īpaši norāda, ka tirgus daļas un to pieaugums ir tikai pirmās norādes par tirgus varu (Pamatnostādņu 27. punkts) un ka Pamatnostādnēs ir sniegti vairāki piemēri situācijām, kad nelielas tirgus daļas nekavē konkurences problēmu rašanos koncentrācijas rezultātā, piemēram, ja konkrētajam uzņēmumam ir lielāka loma, nekā var spriest pēc tā tirgus daļām (skat. Pamatnostādņu 37. punktu). Tādējādi no tā, ka *Three* pieder tikai neliels tirgus daļu apjoms vairumtirdzniecības tirgū, nevar automātiski secināt, ka koncentrācija nevar radīt būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.
- 433 Turklāt Komisija uzskata, ka tirgus daļas, to pieaugums un koncentrācijas līmeņa paaugstināšanās, pat ja tās ir tikai sākotnējās norādes par tirgus varu, ir nozīmīgi elementi, kas jāņem vērā oligopolos tirgos, kur būtiska loma ir tam, ka uzņēmums ir “svarīgs konkurences spēks”.
- 434 Vispārējā tiesa konstatē, ka vairumtirdzniecības tirgū operatoru skaita samazināšanās no četriem uz trim pati par sevi šajā gadījumā nevar radīt būtisku šķērslī konkurencei vairumtirdzniecības tirgū. Kā izriet no Regulas Nr. 139/2004 25. apsvēruma, daudzos oligopolos tirgos ir vērojams konkurences līmenis, ko var atzīt par veselīgu.
- 435 Attiecībā uz tirgus daļām Vispārējā tiesa konstatē, ka netiek apstrīdēts, ka *Three* tirgus daļa vairumtirdzniecības tirgū 2014. un 2015. gadā ir bijusi ļoti neliela [0–5 %].
- 436 Šajā ziņā Komisija tiesvedībā Vispārējā tiesā turklāt atzina, ka tirgus daļas un to pieaugums ir tikai pirmās norādes par tirgus varu saskaņā ar Pamatnostādņu 27. punktu, jo vispārīgi, tostarp Komisijas lēmumu pieņemšanas praksē, ir atzīts, ka neliels tirgus daļu apjoms parasti ir laba norāde par būtiskas tirgus varas neesamību.
- 437 Proti, tāpat kā liela tirgus daļu apjoma esamība ir ārkārtīgi nozīmīga, un attiecība starp koncentrācijas dalībnieku un to konkurentu tirgus daļām ir derīga norāde par dominējoša stāvokļa vai būtiska šķēršļa efektīvai konkurencei esamību, jo ļauj novērtēt attiecīgā uzņēmuma konkurentu konkurētspēju (spriedums, 2006. gada 23. februāris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, T-282/02, EU:T:2006:64, 201. punkts), vienam no koncentrācijas dalībniekiem piederoša ļoti neliela tirgus daļa parasti ir *prima facie* norāde uz to, ka nepastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, it īpaši tad, ja citu tirgus dalībnieku tirgus daļu apjoms ir daudz lielāks.
- 438 Lai gan nevar izslēgt, ka, neņemot vērā viena no koncentrācijas dalībniekiem relatīvi nelielo tirgus daļu, koncentrācija būtiski ietekmēs efektīvu konkurenci, Komisijai par to ir jāsniedz pārliecinoši pierādījumi.
- 439 Pirmkārt, koncentrācijas dalībnieku kopējā tirgus daļa [30–40 %] šajā lietā neliecina par dominējoša stāvokļa radīšanu vai pastiprināšanu šajā lietā vai pat pati par sevi – par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei.
- 440 Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatē – Komisija apstrīdētā lēmuma 1865. apsvērumā apstiprina, ka koncentrācijas rezultātā HHI pārsniegtu Pamatnostādnēs paredzēto sliekšni.
- 441 Attiecībā uz HHI aprēķinu Pamatnostādņu 14. punktā ir paredzēts, ka tirgus daļas vai koncentrācijas līmenis bieži sniedz lietderīgu pirmo norādi par tirgus struktūru un koncentrācijas dalībnieku nozīmību. No Pamatnostādņu 16. punkta izriet arī, ka kopējais koncentrācijas līmenis tirgū var sniegt noderīgu informāciju par konkurences situāciju.
- 442 Pamatnostādņu 19.–21. punktā ir noteikti HHI sliekšņi, kurus nerasniedzot, koncentrācija, visticamāk, neradīs konkurences problēmas. Piemēram, Komisija uzskata, ka ir maz ticams, ka koncentrācija tirgū radīs horizontālas konkurences problēmas, ja pēc koncentrācijas HHI ir 1000–2000 un deltas koeficients – zemāks par 250 vai tad, ja pēc koncentrācijas HHI pārsniedz 2000 un deltas koeficients ir zemāks par 150, izņemot īpašus apstākļus.

- 443 Prasītāja Vispārējā tiesā apgalvoja un Komisija tai neiebilda, ka pēc koncentrācijas darījuma deltas koeficients šajā lietā būtu tikai [konfidenciāli]. Vispārējā tiesa konstatē, ka šī vērtība neapšaubāmi pārsniedz sliekšni, kura nesasniegšanas gadījumā principā tiek izslēgts, ka koncentrācija radīs konkurences problēmas. Tomēr Pamatnostādņu 21. punkta otrajā teikumā ir precizēts, ka šo sliekšņu pārsniegšana nerada prezumpciju par konkurences problēmu esamību.
- 444 Tomēr ir jāņem vērā, ka, jo izteiktāk šis sliekšnis ir pārsniegts, jo vairāk attiecīgie rādītāji atklāj konkurences problēmas (šajā ziņā skat. spriedumu 2007. gada 9. jūlijs, *Sun Chemical Group* u.c./Komisija, T-282/06, EU:T:2007:203, 138. punkts), un ka šajā lietā deltas koeficients tikai par [konfidenciāli] pārsniedz Pamatnostādnēs par horizontālajām koncentrācijām paredzēto sliekšni.
- 445 Šajā lietā Vispārējā tiesa konstatē, ka, lai secinātu, ka *Three* ir “svarīgs konkurences spēks” vairumtirdzniecības tirgū, Komisija nav pamatojusies uz tam vēsturiski piederējušām tirgus daļām un koncentrācijas līmeni, bet gan uz jauno klientu bruto daļām (apstrīdētā lēmuma 1857. apsvērums) un savu kvalitatīvo analīzi par *Three* nozīmīgumu vairumtirdzniecības tirgū.
- 446 Tomēr tas, ka Komisija ir noteikusi, ka *Three* ir bijusi nozīmīgāka loma konkurencē nekā var spriest pēc tā tirgus daļām, pats par sevi nav pietiekams pierādījums, lai konstatētu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei šajā lietā.
- 447 Lai gan nav izslēgts, ka tikai ar vienu no Pamatnostādnēs norādītajiem faktoriem piemērošanu atsevišķos gadījumos var būt pietiekami, lai konstatētu, ka pastāv būtisks šķērslis efektīvai konkurencei, Komisija apstrīdētajā lēmumā nav ticami izskaidrojusi, kāpēc jauno klientu bruto daļas šajā gadījumā ir bijušas tik noteicošas. Lai gan Komisijai visos gadījumos nav jāpārbauda visi kritēriji, ko tā pati sev ir noteikusi Pamatnostādnēs, nav arī pierādīts, ka ar vienu no šiem kritērijiem pietiek, lai konstatētu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei, ja nav veikta faktu detalizēta pārbaude.
- 448 Treškārt, attiecībā uz jauno klientu bruto daļām Komisija norāda, ka *Three* ir ieguvusi aptuveni no [konfidenciāli] strīdīgo līgumu vērtības attiecībā uz vairumtirdzniecības klientiem. Komisija uzskata, ka, pat ja akceptētu visas prasītājas piedāvātās korekcijas, atlikusī jauno vairumtirdzniecības klientu bruto daļa būtu daudz lielāka nekā *Three* vēsturiski piederējusi tirgus daļa (apstrīdētā lēmuma 1896. un 1917. punkts).
- 449 Tomēr ar to vien, ka *Three* jauno klientu bruto daļa ir lielāka nekā tā tirgus daļa, šajā lietā nepietiek, lai konstatētu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei situācijā, kurā *Three* tirgus daļa patiesībā ir ļoti neliela, un pat tā jauno klientu bruto daļa tirgū, kurā ir tikai četri tirgus dalībnieki, ir ierobežota.
- 450 Ir jākonstatē, ka, lai gan šie elementi ļauj uzskatīt, ka *Three* spēj konkurēt ar citiem vairumtirdzniecības tirgus dalībniekiem, tas ir ticams konkurents un tam ir ietekme uz konkurenci, pat neuzvarot konkursos, un tas ir nostiprinājis savu pozīciju tirgū, ar tiem katrā ziņā nepietiek, lai *Three* kvalificētu kā “svarīgu konkurences spēku”.
- 451 Ceturtkārt un visbeidzot, Komisija attiecībā uz savu kvalitatīvo vērtējumu par *Three* nozīmību vairumtirdzniecības tirgū konstatēja, ka *Three* tiek uzskatīts par ticamu apdraudējumu tirgū un ir piedalījies būtiskā skaitā iepirkumos (apstrīdētā lēmuma 1936.–1987. apsvērums).
- 452 Taču, kā pamatoti uzsver prasītāja, Komisija nav pierādījusi, ka uz *Three* būtu attiecināmi kritēriji, kurus tā pati ir noteikusi Pamatnostādņu 37. un 38. punktā. Komisijas konstatējumi attiecībā uz *Three* tirgus daļu nākotnē, tā ticamību, tā piedāvājumu konkurences nosacījumiem vai ietekmi no tā dalības iepirkumos (apstrīdētā lēmuma 2294. un 2295. apsvērums), pat ja tie būtu pamatoti, nepierāda, ka *Three* atšķirtos no citiem vairumtirdzniecības tirgus dalībniekiem.

- 453 Turklāt pat tad, ja Komisijas vērā ņemtie elementi ļautu *Three* raksturot kā “svarīgu konkurences spēku”, tie neļauj parādīt, ka *Three* un *O2* viens uz otru izdarīja ievērojamu konkurences spiedienu, kas koncentrācijas darījuma rezultātā tiktu likvidēts.
- 454 Līdz ar to ceturtā pamata pirmās trīs daļas ir jāapstiprina un ceturtā pamata ceturtā, piektā un sestā daļa Vispārējai tiesai nav jāpārbauda.
- 455 Tādējādi apstrīdētais lēmums ir jāatceļ un Vispārējai tiesai nav jālemj par to, vai trīs kaitējuma teorijas ir neatkarīgas vai savstarpēji saistītas vai par citiem prasītājas argumentiem un pamatiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 456 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem. Apvienotā Karaliste un *BT/EE* saskaņā ar Reglamenta 138. pantu sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **Atcelt Komisijas Lēmumu C(2016) 2796 *final* (2016. gada 11. maijs), ar ko koncentrācija, *Hutchison 3G UK Investments Ltd* iegādājoties *Telefónica Europe plc*, tiek atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (Lieta COMP/M.7612 – *Hutchison 3G UK/Telefónica UK*).**
- 2) **Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *CK Telecoms UK Investments Ltd* tiesāšanās izdevumus.**
- 3) **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un *EE Ltd* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Van der Woude
Svenningsen

Kreuschitz

Nihoul
Öberg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 28. maijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesvedības priekšvēsture	2
II. Apstrīdētais lēmums	4
III. Tiesvedība	4
IV. Lietas dalībnieku prasījumi	8
V. Juridiskais pamatojums	8
A. Par atbilstošajām tiesību normām	8
1. Par pārbaudes tiesā intensitāti koncentrāciju jomā	8
2. Par grozījumu, kuri ir veikti ar Regulu Nr. 139/2004, tvērumu	9
3. Par pierādīšanas pienākumu un pierādīšanas apjomu koncentrāciju jomā	12
4. Par pamatojumu	14
B. Prasības pamatu un struktūras kopsavilkums	14
C. Par pirmo kaitējuma teoriju, kas attiecas uz nekoordinētu ietekmi mazumtirdzniecības tirgū	15
1. Apstrīdētā lēmuma kopsavilkums	15
2. Pirmā pamata un galveno pierādījumu, kas izvirzīti pirmās kaitējuma teorijas pamatojumam, kopsavilkums	16
a) Par tirgus daļu analīzi	16
b) Par “Three” kvalificēšanu par “svarīgu konkurences spēku”	18
1) Par jēdziena “svarīgs konkurences spēks” sagrozišanu	18
2) Par “Three” konkurences spiediena līmeni mazumtirdzniecības tirgū	20
i) Par jaunpiesaistīto abonentu bruto skaitu	21
ii) Par “Three” abonentu skaita pieaugumu	22
iii) Par “Three” cenu politiku	23
iv) Par lomu tirgū, kāda vēsturiski ir bijusi “Three”	25
c) Par konkurences attiecību intensitātes novērtējumu	26
d) Par koncentrācijas kvantitatīvās ietekmes uz cenām novērtējumu	28
1) Par UPP analīzes kā pirmā “filtra” pierādījuma spēku	28
2) Par UPP analīzi šajā lietā	29

e) Par nekoordinētas ietekmes vispārējo novērtējumu	31
D. Par otro kaitējuma teoriju, kas attiecas uz nekoordinētu ietekmi, ko rada tīkla koplietošanas līgumu darbības izjaukšana	32
1. Apstrīdētā lēmuma kopsavilkums	32
2. Par trešo pamatu, kas attiecas uz kļūdām saistībā ar tīkla koplietošanas radītu nekoordinētu horizontālo ietekmi	35
a) Par tīkla koplietošanas līgumu dalībnieku savstarpējo konvergenci	36
1) Teorijas par kaitējumu tīkla koplietošanas līgumiem novatorisko raksturu	36
2) Par interešu konverģences teorijas it kā paradoksālo un kļūdaino raksturu un par tīklu koplietošanas līgumu darbības izjaukšanu	37
b) Par koncentrācijas ietekmi uz konkurentiem	38
1) Par ietekmi uz BT/EE	40
2) Par ietekmi uz “Vodafone”	41
c) Par pastiprinātas pārskatāmības ietekmi uz kopējo ieguldījumu tīklos	43
E. Par trešo kaitējuma teoriju, kas attiecas uz nekoordinētas ietekmes esamību vairumtirdzniecības tirgū	45
Par tiesāšanās izdevumiem	49